

UNIVERSITATEA BUCUREȘTI
FACULTATEA DE TEOLOGIE ORTODOXĂ
„PATRIARHUL JUSTINIAN”

APOCRIFELE VECHIULUI TESTAMENT

CARTEA LUI ENOH

LUCRAREA DE DISERTAȚIE

Coordonator: Lect. Arhim. JUSTINIAN CÂRSTOIU

Realizator: Pr. IORDACHE AUREL IONUȚ

- București 2008 -

I. INTRODUCERE

În secolul trecut, datorită unor împrejurări excepționale, interesul pentru studiile de cercetare în ceea ce privește cunoașterea și aprofundarea tuturor cărților Sfintei Scripturi a crescut din ce în ce mai mult. Descoperirea celor mai vechi manuscrise biblice (manuscrisele de la Marea Moarta), caracterizată drept cea mai importantă și prețioasă descoperire ce s-a făcut până acum în domeniul studiilor biblice, a generat și impulsionează cercetări și studii ample și speciale, mai ales în ceea ce privește cărțile Vechiului Testament.

Pe de altă parte, extensiunea pe care au cunoscut-o relațiile ecumenice dintre Bisericile creștine în tendința lor de apropiere, înțelegere, înfrățire și colaborare, la care se adaugă și sporirea dialogurilor inter-creștine și inter-religioase, a constituit un adevărat îndemn pentru dezvoltarea deosebită pe care au luat-o în secolul trecut studiile biblice. În această direcție s-a ajuns chiar la întocmirea și editarea unor ediții ecumenice ale Sfintei Scripturi.

Întrucât cărțile sfinte constituiau punctul de plecare și baza de discuție în dialogurile inter-creștine pentru formularea adevărilor de credință și stabilirea punctelor de apropiere și colaborare, totdeauna s-a pus problema unui text comun al Sfintei Scripturi, și în mod special al cărților Vechiului Testament. Faptul că, nici măcar astăzi, Bisericile creștine (mă refer doar la cele trei mari confesiuni creștine: Ortodoxă, Catolică și Protestantă) nu au reușit să identifice un text comun al scrierilor Vechiului Testament¹, și că în fiecare confesiune creștina se regăsește un alt canon vetero-testamentar, nu reprezintă decât o crudă și amară realitate a vieții creștine actuale.

Deci, un studiu asupra cărților Vechiului Testament, în special asupra celor considerate ca fiind apocrife, ar putea să aducă câteva precizări în această problemă, identificând cărțile canonice, anaginoskomena și apocrife, și definind totodată noțiuni importante pentru limbajul biblic interconfesional, noțiuni ca cea de canon biblic, cărți canonice, cărți apocrife, cărți pseudo-epigrafe, literatura extracanonice sau literatura intertestamentară. Iată câteva din motivele care m-au făcut să consider ca oportun un studiu asupra cărților apocrife ale Vechiului Testament, cărți puțin cunoscute în teologia biblică românească și al căror text încă nu a fost tradus în totalitate în limba română. Până acum au fost traduse în limba română următoarele scrieri: Iosif și Asenet, Testamentul lui Iov,

¹ Black, Matthew in consultation with James C. VanderKam. -The Book of Enoch or 1 Enoch: A New English Edition_. SVTP 7. Leiden: Brill, 1985. A major commentary on the whole book of 1 Enoch., preluat de pe <http://orion.mscc.huji.ac.il/symposiums/10th/papers/regev.htm>

Testamentul lui Avraam.

Pentru început voi începe cu câteva precizări de natură terminologică și cu o succintă prezentare a canonului vetero-testamentar - atât cel creștin (în cele trei confesiuni creștine), cât și cel iudaic -, pentru ca apoi să fac o prezentare cât mai detaliată a cărților apocrife ale Vechiului Testament și mai ales a studiului acestora.

II. PRECIZĂRI TERMINOLOGICE

Pentru o mai bună viziune asupra cărților apocrife, asupra istoriei alcătuirii și a studiului lor și, mai ales, asupra importanței lor pentru teologia creștină actuală credem că este necesar să începem acest studiu cu câteva precizări de natură terminologică.

Termenul "apocrif" este de origine greacă și are înțelesul de "ascuns" sau de "secret", iar "apocrife" reprezintă pluralul neutru al acestui adjectiv și are înțelesul de "ascunse". Deci, prin "cărți apocrife" se înțeleg acele scrieri care cuprind lucruri ascunse, secrete, neînțelese.

Cărțile apocrife ale Vechiului Testament se constituie din scrierile aparținând literaturii iudaice din perioada cuprinsă între secolul II î.Hr. și secolul I d.Hr., scrieri cu o tematică strâns legată de cea vetero-testamentară și care nu pot fi incluse într-un "corpus" determinat și nici nu pot fi atribuite unui autor cunoscut². O importanță aparte a acestor scrieri o constituie și faptul că au fost redactate în același context istoric, religios și literar ca și scrierile Noului Testament, de unde și denumirea de "literatura inter-testamentară".

Terminologia adoptată în acest sens de ortodocși, catolici și protestanți diferă, și din această cauză întâlnim expresia de "cărți apocrife ale Vechiului Testament" exprimând realități diverse, în funcție de scrierile acceptate în canonul biblic al Vechiului Testament. Astfel, referindu-se la scrierile Vechiului Testament, autorii protestanți folosesc expresia "cărți apocrife ale Vechiului Testament" pentru a determina acele cărți pe care autorii catolici le numesc "deuterocanonice", în timp ce autorii catolici folosesc expresia "cărți apocrife ale Vechiului Testament" pentru acele cărți pe care protestanții le numesc "pseudo-epigrafe".

Problema care stă la baza acestei utilizări diferite a termenului de "cărți apocrife" este constituită de faptul că în cele trei mari confesiuni creștine canonul Vechiului Testament este perceput diferit. În Biserica Ortodoxă canonul biblic al Vechiului Testament include 39 de cărți canonice, iar celelalte cărți sunt numite anaginoskomena, în afara acestora există alte cărți, care nu au fost incluse în canon și care au fost numite "apocrife".

În Biserica Romano-Catolică canonul cuprinde 46 de cărți, dintre care 39 sunt numite

² Ibidem.

protocanonice, iar ultimele 7 deuterocanonice; iar în afara acestui canon găsim situate cărțile apocrife ale Vechiului Testament. Biserica Protestantă recunoaște ca fiind canonice doar 39 de cărți; iar pe cele necanonice le numește apocrife; iar apocrifele recunoscute de ortodocși și catolici le numește "pseudo-epigrafe"³. Cuvântul "pseudo-epigraf semnifică din punct de vedere literar o scriere de origine iudaică, cu autori falși (autorul căruia îi este atribuită lucrarea nu este de fapt cel care o scrie), redactată în perioada dintre anii 250 î.Hr. și 200 d.Hr., iar trăsătura comună a tuturor acestora este siguranța cu care se așteaptă venirea unui Mesia ce va judeca lumea, pedepsind pe toți aceia care au făcut să sufere poporul sfânt, adică Israel.

Din punct de vedere etimologic, prin expresia de "cărți pseudo-epigrafice" se definesc toate acele scrieri ce au fost redactate de anumiți autori, care, din diverse motive, atribuiau respectiva carte unui personaj biblic celebru. Că respectiva expresie nu este cea mai potrivită pentru a desemna această categorie de scrieri reiese și din faptul că nu toate aceste cărți sunt atribuite unor personaje biblice, ci unele, ca spre exemplu Liber Antiquitatum biblicarum sau Vitae Prophetarum, rămân anonime.

Referitor la prezența cărților apocrife în canonul vetero-testamentar iudaic putem spune că Talmudul include doar 39 de cărți canonice⁴, iar toate celelalte cărți le include sub denumirea de Sefarim Hizonim (cărți externe) în interiorul iudaismului nu este făcută nici o diferență între cărți apocrife și cărți pseudo-epigrafe, ci doar între cărți sfinte și cărți externe. De aceea, în limbajul teologic iudaic actual prin expresia de "cărți apocrife ale Vechiului Testament" este definită "în mod tradițional, o colecție de surse iudaice incluse în Bibliile catolice și ortodoxe, dar nu și în cele evreiești și protestante".

Perioada în care au apărut aceste apocrife ale Vechiului Testament este cuprinsă, din punct de vedere cronologic, între anii 300 î.Hr. și 100 d.Hr., și, după cum am mai spus, aceasta perioadă a fost numită în mod curent "literatură intertestamentară", pentru că aceste scrieri au fost redactate în perioada dintre cele două Testamente: Vechiul și Noul Testament. În iudaism, atunci când se face referire la această perioadă, nu se folosește această expresie, deja consacrată în limbajul biblic, ci preferă să numească această perioadă ca "literatură iudaică dintre Biblie și Mishna"⁵.

În creștinism aceste scrieri vor fi identificate în mod oficial (ca fiind în afara canonului) în secolul al IV-lea, iar criteriul după care aceste scrieri erau distinse cuprindea trei reguli simple:

1. nu erau recunoscute de Biserica ca fiind cărți sfinte;
2. erau redactate sau folosite de eretici;
3. erau posterioare scrierilor canonice;⁶

³ Raymond E. Brown, S.S. Joseph A Fitzmayer, S.J. Roland E. Murphy, O. Carm, Introducere și comentariu la Sfânta Scriptură, vol I., Traducere în limba română P. Dumitru Groșan, Editura Galaxia Gutemberg, 2005, p. 97

⁴ Michael E. Stone, The Apocrypha and Pseudepigrapha, preluat după <http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/Judaism/apocrypha.html>.

⁵ Black, Matthew in consultation with James C. VanderKam, op.cit.

⁶ Emilian Cornițescu, Vechiul Testament, Curs pentru Facultățile de Teologie Ortodoxă, curs dactilografiat,

Însa chiar dacă, din punct de vedere teologic, aceste scrieri constituiau o categorie foarte clară, totuși ele nu constituiau o colecție stabilă sau determinată, ci numărul acestora era unul fluctuant.

Avându-se în vedere atât faptul că terminologia folosită pentru identificarea acestor cărți nu este una comună și provoacă de multe ori confuzii sau ambiguități, cât și faptul că nu există un "canon" sau o "colecție" fixă care să limiteze numărul acestor cărți, s-a încercat să se găsească un criteriu general valabil, prin care să se poată identifica cu ușurință toate acele cărți ce pot fi incluse în această categorie a cărților apocrife. Unul dintre cei mai buni specialiști în domeniu, James H. Charlesworth, a formulat un sistem de cinci criterii, pe care orice carte trebuie să le îndeplinească pentru a putea fi inclusă în această categorie a cărților apocrife ale Vechiului Testament. Aceste criterii sunt următoarele:

- a. scrierea trebuie să fie în totalitate de origine iudaică sau creștin-iudaică;
- b. scrierea trebuie să fi fost redactată în perioada cuprinsă între anii 200 î.Hr. și 200 d.Hr.;
- c. scrierea trebuie să se considere ca fiind inspirată;
- d. scrierea trebuie să facă referință, în forma ei sau în fond, la Vechiul Testament;
- e. scrierea trebuie să fi fost pusă sub autoritatea unui personaj biblic din Vechiul Testament, care este fie naratorul, fie chiar autorul⁷;

De-a lungul timpului, în cadrul teologiei biblice apusene, termenul de "apocrif" a fost aplicat acelor scrieri ebraice și protestante care au oarecare similitudini cu cărțile canonice, dar care nu au fost admise în canon, protestanții le-au numit pseudo-epigrafe, dând numele de apocrife cărților deuterocanonice ale Vechiului Testament⁸. Pentru teologia protestantă, cărțile apocrife ale Vechiului Testament sunt reprezentate de acele cărți ce în mod curent, în teologia biblică romano-catolică, sunt numite cărți deuterocanonice, și sunt: "Cartea lui Tobit, Cartea Iuditei Cartea înțelepciunii lui Isus, fiul lui Sirah (Ecclesiasticul), Cartea lui Baruh, 1 și 2 Macabei, 3 și 4 Ezdra, Rugăciunea lui Manase și Epistola lui Ieremia⁹.

Chiar dacă nici până acum nu s-a găsit "o definiție precisă și stabilă pentru cărțile apocrife", am putea totuși afirma, ca o concluzie, că, astăzi, prin expresia de "cărți apocrife ale Vechiului Testament" sunt definite acele scrieri alcătuite între secolele II î.Hr. și I d.Hr., de autori rămași necunoscuți, care, pentru a căpăta autoritate, au fost atribuite sau au fost puse în strânsă legătură cu personaje biblice vetero-testamentare, și care nu s-au păstrat în limba ebraică sau aramaică, ci în diferite traduceri în limbile greacă, etiopiană, coptă, armeană și slavă. Pentru a indica aceste cărți teologia ortodoxă și cea romano-catolică folosește termenul de "cărți apocrife", cea protestantă preferă termenul de "pseudo-epigrafe", iar evreii le identifică ca fiind "cărți externe"¹⁰.

⁷ Ibidem, p.115.

⁸ Michael E. Stone, op.cit.

⁹ Black, Matthew in consultation with James C. VanderKam, op.cit.

¹⁰ Michael E. Stone, op.cit.

Din cele prezentate până aici putem înțelege cu ușurință că astăzi cele două expresii de "cărți apocrife" și respectiv "cărți pseudo-epigrafe" sunt sinonime. Însă, în studiul de față am preferat, pentru identificarea acestor cărți, termenul de "cărți apocrife" ale Vechiului Testament, pentru că acesta este un termen deja consacrat cu acest înțeles în teologia biblică ortodoxă și pentru că, în comparație cu termenul de "pseudo-epigrafe", credem că exprimă mult mai bine natura acestor cărți.

III. IMPORTANȚA STUDIULUI APOCRIFELOR VECHIULUI TESTAMENT

Prima mărturie legislativă referitoare la canonul cărților Vechiului Testament o găsim în canoanele 59 și 60 ale Sinodului de la Laodiceea, unde se fixează lista - canonul – cărților din Vechiul Testament ce pot fi citite în Biserică (primul canon care vorbește despre lista cărților Vechiului Testament este canonul 85 apostolic, folosindu-se prima oară termenul de carte "canonica" (canonul 59), iar apoi se dă și lista acestor cărți (canonul 60). Începând chiar cu secolul al IV-lea apar diverși indici cu liste ale cărților apocrife care sunt puse în relație cu liste de cărți canonice, inspirate. Între acestea putem menționa Decretum Gelasianum (sec. VI), Questiones et Responsiones ale lui Atanasio Sinaita (sec. VII) și Sticometria lui Nichifor din Constantinopol (sec. IX)¹¹.

O atenție deosebită asupra cărților apocrife a început să fie acordată în perioada Renașterii, când a început să se dezvolte interesul pentru editarea textelor biblice. În secolul al XVI-lea, Erasmus de Rotterdam arată un interes mărit pentru cartea IV Macabei, scoțând la iveală o ediție a textului grecesc al acestei scrieri în anul 1524, iar în anul 1526 va fi publicată o altă ediție a acestui text de către Cephalaeus, ediție ce va fi considerată ca ediție princeps a acestui text.

Interesant de menționat este opinia lui Martin Luther în această privință, căci chiar el este cel ce avea un deosebit respect pentru cartea Rugăciunea lui Manase, considerată chiar de el apocrifă, dar pe care a tradus-o în limba germană și pe care a utilizat-o în polemica sa cu Braunschweig, propunându-i acestuia să se convertească și să-L implore pe Dumnezeu "cu cuvinte similare celor din Rugăciunea lui Manase".

Însă prima colecție de texte apocrife ale Vechiului Testament - ce se vroia a fi completă - va fi editată abia în anii 1722-1723 de către Johann Albert Fabricius și conținea texte grecești și latine. O precizare importantă referitoare la această primă colecție a apocrifelor este aceea, că autorul ei, deși este primul care folosește termenul de "pseudo-epigrafe" pentru a desemna scrierile apocrife ale Vechiului Testament, nu este el cel care a inventat acest termen, ci el doar a preluat acest termen din limbajul scriitorilor ecleziastici de la Reformă. O altă precizare la fel de importantă este aceea că această colecție nu reprezintă o colecție completă, deoarece în acea perioadă nu ajunseseră în Europa opere importante pentru literatura apocrifă vetero-testamentară ca versiunea etiopiană a cărții lui Enoh,

¹¹ Black, Matthew in consultation with James C. VanderKam, op.cit.

adusă în Europa de M.J. Vruce în 1773 și tradusă în engleză abia în 1821 de R. Laurence.

În cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea studiul apocrifelor ia avânt, acum fiind epoca noilor descoperiri și a numeroase studii. Astfel în această perioadă A.M. Ceriani a descoperit în Biblioteca Ambrosiana din Milano un manuscris siriatic al cărții lui Baruh, ce va fi publicat în colecția sa "Monumenta sacra et profana". Tot acum apare un foarte bun și complet dicționar al apocrifelor și diferite ediții și studii asupra acestor scrieri. Toată această perioadă a culminat cu cele două ediții complete ale textelor apocrifelor în limba engleză și în limba germană.

O problemă ce a apărut imediat după publicarea acestor două ediții a apocrifelor (engleză și germană) a fost cea a numărului de cărți apocrife, căci în ediția germană găsim 13 cărți, iar în cea engleză 17 cărți; astfel, în ediția în limba engleză, R.H. Charles prezintă toate cărțile publicate de E. Kautzsch în cele două volume ale sale din 1900, adăugând însă încă patru cărți noi, și anume: 2 Enoh, Ahikar, Pirke Aboth (Cuvintele Părinților) și un fragment dintr-o scriere zadokită¹². În total, în ediția lui R. H. Charles, sunt 52 de cărți plus un apendice de 13 scrieri iudaice astăzi pierdute, dar citate în cele mai vechi izvoare iudaice. Tot R.H. Charles este cel care, distingând în iudaism două curente diferite, și anume iudaismul alexandrin și iudaismul palestinian, a făcut pentru prima oară o împărțire a apocrifelor în funcție de proveniența lor, identificând astfel două categorii: cele de origine palestiniană și cele de origine greacă. Toate aceste cărți nu se constituie însă într-un "canon" al apocrifelor, ci ele reprezintă doar o colecție modernă de scrieri iudaice și creștine, care au fost redactate într-o perioadă cuprinsă între 200 î.Hr. și 100 d.Hr., și care din diferite motive nu au fost acceptate în canonul biblic al Vechiului Testament.

După o adevărată criză în perioada cuprinsă între 1914 și 1945, în care studiile asupra scrierilor apocrife cunosc un adevărat "hiatus", un nou avânt sau, mai bine zis, o renaștere a acestora, va avea loc în anii din cea de a doua jumătate a secolului al XX-lea, impuls datorat apariției de numeroase scrieri și studii de specialitate, și în mod special descoperirii manuscriselor de la Qumran.

Începând cu anii '80 apar noi ediții ale Bibliei cu cărțile apocrife sau doar ale apocrifelor în diferite limbi, dintre care cea mai bună și mai completă este cea în limba engleză J.H. Charlesworth, *The Old Testament Pseudepigrapha*. În afara acestor ediții ale textelor apocrife în toată această perioadă s-au publicat foarte multe studii și articole, au apărut colecții specializate în studiul apocrifelor și s-au ținut diferite congrese și simpozioane, toate evidențiind atât interesul teologilor pentru cunoașterea acestor texte, cât și importanța lor în studiul teologiei biblice actuale. Interesul sporit pentru aceste scrieri a făcut ca în anul 1990 să fie fondată revista *Apocrypha* de către Jean-Claude Picard, ca revistă internațională a literaturii apocrife; astăzi această revistă apare sub conducerea lui Jean-Daniel Dubois, fiind publicată cu concursul științific al asociației "Association pour l'etude de la litterature apocryphe chretienne" (A.E.L.A.C.) și a societății "Societe pour l'etude de la litterature apocryphe chretienne"

¹² Black, Matthew in consultation with James C. VanderKam, op.cit.

(S.E.L.A.C.).

După toate aceste precizări introductive, de natura terminologică și istorică, mă voi opri asupra modului în care acestea au fost grupate, evidențiind criteriile folosite. Privitor la o clasificare a acestor scrieri observăm că ele au fost împărțite după diverse criterii.

O primă metodă este istorică, care urmând ordinea succesiunii istorice a cărților biblice, prezintă aceste cărți începând cu Mica Geneza și termină cu Cărțile Sibilinelor; altă metodă este cea literară, care grupează aceste cărți în șase clase după genurile literare folosite în respectiva scriere. În Studiul Vechiului Testament (manualul pentru facultățile de teologie) ele sunt clasificate în apocrife de origine iudaică și apocrife de origine creștină, cele de origine iudaică fiind divizate în cărți cu conținut profetic, cu conținut istoric, cu conținut poetic și în cărți scrise cu tendința și lipsite de orice suport real sau istoric. Văzute atât din punct de vedere al genului literar folosit, cât și al motivului scrierii, apocrifele au fost grupate în cinci tipuri diferite¹³, și anume:

1. literatura apocaliptică; 2. testamentele (în aceste scrieri putem identifica cu ușurință și pasaje apocaliptice); 3. Istorii biblice și legende; 4. literatura filosofică și sapiențială; 5. rugăciuni, ode și psalmi.

Din cele prezentate putem observa că niciuna dintre clasificări nu posedă un principiu de diferențiere elocvent, care să ducă la o separare clară între anumite grupuri de scrieri, ci de cele mai multe ori în apocrife nu se regăsește doar un singur gen literar (se întâlnesc împreună elemente eshatologice și parenetice alături de relatări pseudo-istorice, de imnuri sau de rugăciuni), o singură temă, ci în ele toate acestea se întrepătrund, născându-se astfel un nou gen literar, o nouă literatură, care apoi a fost numită "literatura apocrifă".

Cu toate că termenul de "literatură intertestamentară" nu a fost încă definit într-o manieră foarte clară, prin "scrieri intertestamentare" se înțeleg toate acele scrieri iudaice redactate în perioada dintre Vechiul Testament iudaic și Noul Testament grec. O primă clasificare a acestor scrieri a fost făcută de J.H. Charlesworth¹⁴, care, deși atrage atenția asupra imposibilității unei distincții clare între aceste scrieri, propune trei grupuri de scrieri:

1. apocrifele Vechiului Testament;
2. pseudo-epigrafele Vechiului Testament;
3. manuscrisele de la Marea Moartă.

Avându-se în vedere că nu există doi codici antici și nici măcar două colecții moderne care să prezinte același "codex" al apocrifelor, adică același număr de scrieri apocrife, și nici nu a fost definitivat procesul de catalogare a tuturor acestor scrieri după vreun sistem sau metodă de clasificare, vom expune în cele ce urmează o listă cu cele mai cunoscute și mai importante scrieri apocrife. De aceea, în cele ce urmează nu voi prezenta aceste cărți în funcție de vreo clasificare, ci doar le voi

¹³ Black, Matthew in consultation with James C. VanderKam, op.cit.

¹⁴ Michael E. Stone, op.cit.

enumera, respectând totuși criteriul cronologic. Iată care sunt cele mai cunoscute cărți apocrife, considerate totodată ca fiind cele mai importante:

1. Mica Geneză (Cartea Jubileelor), 2. Cartea lui Adam, 3. Cartea lui Enoh, 4. Cartea lui Avraam, 5. Testamentul celor 12 patriarhi, 6. Iosif și Asenet, 7. Înălțarea lui Moise, 8. Ianes și Mambres, 9. Testamentul lui Iov, 10. Legendele lui Solomon, 11. Odele lui Solomon, 12. Psalmii lui Solo-mon, 13. Martiriul lui Isaia, 14. Apocalipsa lui Baruh, 15. Cartea IV Ezdra, 16. Cartea IV Macabei, 17. Scrisoarea lui Aristeia, 18. Cărțile Sibilinelor.

Această multitudine de scrieri din această perioadă demonstrează că în acel timp iudaismul era o religie complexă, "o comunitate diversă, cuprinzând multe grupuri religioase, ce nu aparțineau la un partid (grup) precis, ci erau ținute împreună de un principiu superior, adică de devoțiunea pentru Legea lui Dumnezeu revelată în Scripturi și în legile părinților"¹⁵.

Dar asta nu înseamnă că aceste scrieri pot fi considerate, în contrast cu scrierile canonice, ca o literatură iudaică de mâna a doua, cu o importanță secundară sau chiar neglijabilă, ci apocrifele și pseudo-epigrafele, împreună cu scrierile comunității de la Qumran, se constituie ca "o mărturie clară și evidentă a bogăției și a creativității intelectuale iudaice".

A. GENERALITĂȚI CU PRIVIREA LA CARTEA LUI ENOH

Această carte a fost scrisă și compilată în primele secole înainte de Hristos. Ea conține o serie de cărți care se referă la începuturile istoriei, la natura timpului, a demonilor și a îngerilor.

Literatura Enoh

De-a lungul timpului au fost cunoscute trei cărți cunoscute sub numele de Enoh:

1. Enoh ebraic sau 3 Enoh
2. Enoh slav sau 2 Enoh
3. Enoh etiopian sau 1 Enoh.

Enoh ebraic, cunoscută și sub numele de 3 Enoh, este o apocalipsă mistică. Odeberg o datează din secolul II-III d. Hr., pe când G.G. Scholem, un expert în mistica ebraică, o datează mult mai târziu, în perioada medievală. Cartea Enoh slav, sau 2 Enoch poate fi oarecum considerată înrudită cu 1 Enoh, fiind cunoscută însă și sub numele de *Cartea secretelor lui Enoh*. La această carte textul se prezintă sub două forme, dintre care, cea mai scurtă poate fi considerată și cea mai veche¹⁶. Opera este păstrată în copii slave, provenind din secolul XVI-XVII. Se presupune, în general că originalul, cel puțin cel în formă mai scurtă, a fost scrisă în original în limba greacă. Charles îl datează ca fiind

¹⁵ Black, Matthew in consultation with James C. VanderKam, op.cit.

¹⁶ www.earlyjewishwritings.com/2enoch.html

originar din jurul anilor 50 î.Hr., cu toate că au existat numeroase voci care au contestat această teorie, precum J.K. Fotheringham, care presupune că aceasta este originară din perioada veacului VII d.Hr.

Cartea lui Enoh era și un text sacru evreiesc, înainte ca reformatorul evreu Simon Ben Jochai să o condamne vehement, în anul 70 d.C., împreună cu toți cei care ar îndrăzni s-o citească. Motivul acestei mâinii era acela că Alesul despre care vorbește Enoh semăna foarte mult cu Fiul Omului, cu Mesia despre care începea să se vorbească. Apoi, povestea Îngerilor care nu ezitau să flirteze cu fiicele oamenilor îl indignase profund. În antiteză, Iuda Tadeu, apostolul lui Iisus, citează în mod deschis din Cartea lui Enoh în epistola sa redactată în anul 61, deci la aproximativ 30 de ani după moartea lui Iisus. Este un fapt logic, de vreme ce creștinii prețuiau foarte mult această scriere, care era inclusă în canonul biblic al acelor vremuri. Astfel, timp de aproape 300 de ani după Iisus, Cartea lui Enoh a fost neobosit copiată și recopiată, ca toate celelalte pergamente cu scripturi sfinte. De-abia în anul 325, atunci când un prim conciliu ecumenic hotărăște să compună Biblia și să aleagă textele care vor deveni „publice” sau „ascunse” publicului, Cartea lui Enoh și Cartea lui Tobias vor fi clasificate în categoria cărților cu conținut secret¹⁷. Cu toate acestea, Cartea lui Enoh își continuă cariera literară până când un exeget decide să întocmească un catalog critic al tuturor textelor „apocrife”. Italianul Filastrius din Brescia, indignat și el de acești Îngeri, o condamnă în catalogul său „rațional” de texte eretice „Liber de Haeresibus”. Un alt motiv al lui Filastrius pentru a-și justifica verdictul l-a constituit prezența cu totul de neînțeles a frazelor rostite de Iisus, „copiate” în Cartea lui Enoh. După el, aceasta dovedea un singur lucru: redactarea ei era în mod obligatoriu ulterioară celor patru evanghelii ale lui Matei, Marcu, Luca și Ioan¹⁸.

În 1906, la aceeași concluzie a ajuns și preotul François Martin, (fără să știe că manuscrisul lui Enoh era de fapt anterior, grotelile de la Qumran având să fie descoperite de-abia în 1947), care scria că „incredulii văd [în Cartea lui Enoh] un mijloc puternic, irezistibil, de a ruina din temelii credința creștină [dacă ar fi adevărat că această Carte ar fi anterioară nașterii lui Iisus]”. Este așadar de înțeles de ce conciliul din Laodiceea, din secolul al IV-lea, a validat concluzia lui Filastrius, condamnând definitiv Cartea lui Enoh. Numai puține exemplare au reușit să supraviețuiască acestui conciliu, grație unor bibliotecari competenți. Iar cele care au reușit aceasta, nu au rezistat în fața îngrozitoareii Inchiziției... Aceasta a ars ultimele exemplare, împreună cu proprietarii lor, ceea ce i-a descurajat definitiv pe colecționarii de cărți interzise.

Iar timp de 1400 de ani nimeni nu va mai auzi nimic despre ea, ajungându-se chiar ca existența ei să fie complet uitată. Însă în 1773 exploratorul scoțian James Bruce a găsit, într-o veche mănăstire din Abisinia (Etiopia), câteva copii intacte ale Cărții lui Enoh. Acei călugări din deșert reproduceau cu fidelitate Cartea, din generație în generație, de îndată ce copiile lor se alterau, pur și

¹⁷ Kraft, Robert A - The Pseudepigrapha in Christianity, Edited by John C. Reeves, Scholars Press, Atlanta 1994, preluată de pe <ftp://ftp.lehigh.edu/pub/listserv/ioudaios-1/Articles/rkpseud>

¹⁸ Charlesworth, James H. - The Old Testament Pseudepigrapha, vol I, Garden City, N.Y.: Doubleday, 1983 preluată de pe http://beforethenewtestament.com/rich_text.html

simplicu pentru că în cadrul Bisericii Etiopiene Cartea lui Enoh era în continuare considerată o carte sfântă, care făcea parte din scripturile lor canonice. Bruce a adus cu el trei exemplare, unul pentru Universitatea din Oxford, unul pentru el însuși și încă unul pe care l-a oferit regelui Ludovic al XV-lea al Franței.

Grație acestei descoperiri a lui Bruce, Cartea lui Enoh a ieșit din nou din umbră. Însă de îndată ce, în 1821, lingvistul englez Richard Laurence, profesor la Oxford¹⁹, reușește să traducă această lucrare din etiopiană în engleză, el îi insuflă - fără să știe - o nouă viață. Revitalizată de interesul care i se arată, Cartea lui Enoh se „trezește” pe deplin, pentru că toate celelalte exemplare care supraviețuiseră Evului Mediu creștin european reapar la suprafață: în 1832, un cercetător găsește, aparent întâmplător, în Biblioteca Vaticanului câteva fragmente dintr-o versiune în limba greacă. În 1880, profesorul rus Popov găsește o versiune moldovenească, incompletă, datând din secolul al XVII-lea. Ea va fi urmată, 6 ani mai târziu, de o alta găsită în Iugoslavia, mult mai importantă: profesorul Sokolov descoperă și el, tot „din întâmplare”, în arhiva Bibliotecii Naționale din Belgrad, o Carte a lui Enoh acoperită de praf. După o examinare lingvistică, manuscrisul își dezvăluie tainele: fusese scris într-un amestec de bulgară veche și de sârbă medievală din secolul al XV-lea, numită și „slavonă”, o limbă arhaică. Această versiune de la Belgrad va deveni Cartea secretelor lui Enoh, Cartea lui Enoh slavonă, sau Enoh 2. Primele traduceri au fost realizate de preoții Morfill – în engleză, Bonwetsch – în germană și François Martin – în franceză²⁰. Analizele lingvistice mai avansate au demonstrat că stilul de redactare provenea din traducerea unei cărți grecești. Dar marea noutate consta în text: acesta era complet diferit de versiunea etiopiană (sau Enoh 1), fiind însă complementară acesteia. Și, ca și cum toate Cărțile lui Enoh s-ar fi înțeles între ele, un an mai târziu, în 1887, săpăturile arheologice franceze realizate în situl egiptean de la Akhmin au dus la descoperirea unei copii a Cărții lui Enoh în versiune greacă. Această versiune a fost tradusă în 1892 în franceză de preotul Bouriant. Examinările lingvistice comparative ale tuturor edițiilor disponibile au permis stabilirea, cu deplină certitudine, a faptului că inițial Cartea lui Enoh a fost scrisă în versuri, stil care s-a pierdut în decursul traducerilor succesive. După cum explica profesorul Laurence în ediția din 1911 a Enciclopediei Britannica, „câteva pasaje incompreensibile au făcut chiar să fie necesară retraducerea pasajelor etiopiene în greacă, apoi din greacă acestea au fost traduse în aramaică pentru a se detecta repetițiile din versiunea greacă”. Laurence presupune astfel că versiunile etiopiană, slavonă și greacă proveneau dintr-o singură sursă, dintr-o singură carte, cea originală, autentică, scrisă într-o limbă semitică. Însă aceasta era definitiv pierdută în negura vremurilor – cel puțin, așa s-a considerat până la fantastica descoperire a manuscriselor de la Qumran, din 1952, care aveau să dovedească anterioritatea absolută a Cărții lui Enoh față de toate celelalte texte creștine.

¹⁹ www.st-andrews.ac.uk/~www_sd/enoch.html

²⁰ Kraft, Robert A, op.cit.

Cartea în sine nu este unitară și omogenă, ci poate fi considerată cu ușurință ca fiind o colecție de opere literare. Charles a presus că la originea acestei ar sta o veche Carte a lui Noe²¹, și care ar fi servit ca izvor pentru anumite fragmente din această carte, precum capitolele: 6-11; 54-55; 65-69; 106-107. Cartea lui Enoh și interpretarea pe care ea o da Genezei a influențat gândirea creștină de la început. Este citată ca Scriptură în Epistola lui Barnaba (4:3;16:5), Origen (Principiile Începutoare 4:1:35) și Tertulian (Despre idolatrie 4,15). Commodian (secolul 3) o folosește și el (Commodian 3). Sf. Irineu include interpretarea dată de ea Potopului în lucrarea sa ‘Dovada învățaturii apostolice’ (și în Împotriva ereziilor 4:16:2). Iustin Martirul (100-165) o folosește în același fel în apologia sa (2 Apol. 5) și Clement Alexandrinul în lucrarea sa Diverse (Diverse 5:1). Tertulian afirmă ca ea a fost scrisă de Enoh și încredințată lui Noe. El o consideră Scriptură, protejată prin puterea Duhului Sfânt (Îmbrăcăminte femeilor 3). Manuscrise aramaice ale cărții lui Enoh s-au găsit și în Manuscrisele de la Marea Moartă, așa cum am amintit și mai sus, și se pare că era foarte prețuită de esenieni (Allegro, 128-9, 134)²².

Acest mare respect al creștinilor de la început pentru cartea lui Enoh nu ar trebui să ne surprindă, dat fiind că ea este deja parte a Bibliei! Una din profetiile lui Enoh este citată cuvânt cu cuvânt în Noul Testament:

“Dar și Enoh, al șaptelea de la Adam, a proorocit despre aceștia, zicând: Iată, a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Lui, ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți nelegiuiții de toate faptele nelegiurii lor, în care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele de ocară pe care ei, păcătoșii, netemători de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui.” (Iuda 14,15)

Aici nu contează așa de mult ce spune sau nu spune Iuda despre inspirația cărții lui Enoh. După cum am văzut, Noul Testament nu face astfel de calificări cu privire la *nici* o carte. Iuda folosește acest citat din Enoh ca argument suprem. Se vede de aici că în comunitatea în care el scria, această carte era păstrată și respectată. Fără aceste elemente argumentarea lui este irelevantă.

Imaginile din Enoh apar și printre imaginile Apocalipsei. Evangheliile folosesc un termen din această carte: “Fiul Omului”. Cu toate că această carte a lui Enoh și-a pierdut importanța în secolul al patrulea, Biserica Ortodoxa Etiopiana o păstrează în canonul ei.

Istoria literaturii acestei scrieri începe în perioada cuprinsă între anii 200/160 î.Hr., contemporană cu cartea Daniel și cu lupta Macabeilor. Secțiunile II, IV și poate o parte din partea a V-a aparțin cu siguranță acestei perioade²³. Chiar dacă o mare parte a literaturii Enoh a fost compusă înainte de era creștină, totuși colecția și editarea ei într-o singură carte vor avea loc mult mai târziu. Evident este faptul că întreaga comunitate de la Qumran considera Enoh ca fiind literatură sacră.

²¹ Charles, R. H. (ed.). *The Apocrypha and Pseudepigrapha of the Old Testament in English*, vol 2, Pseudepigrapha, Oxford: Clarendon, 1913

²² www.wikipedia.org/wiki/Book_of_Enoch

²³ Raymond E. Brawn și colab. , op.cit, pp. 100

Charles consideră că pe baza citărilor implicite, s-ar putea spune că enoch a influențat Noul testament mai mult decât oricare carte apocrifă.

După distrucerea templului de la Ierusalim din anul 70 d.Hr. și după o serie de mișcări mesianice fără succes, rabinii vor deveni suspicioși față de literatura apocaliptică care alimenta visuri de viitor²⁴. Prin urmare, Enoch a pierdut încet încet favoarea iudaismului. A fost tradus din aramaică în greacă și a influențat unele opere creștine vechi, cum este Barnaba, și asupra scrierilor lui Irineu. Tertulian o considera ca și Scriptură, dar Ilarie, Augustin și Ieronim nu o acceptau. Constituțiile apocaliptice o condamnă explicit. Textul grec al lui Enoh s-a pierdut și înainte de descoperirile din ultimii o sută de ani era cunoscut numai din citatele lui Gheorghe Sincelul, cronicar bizantin. Către anii 500 Enoh a fost tradus în etiopiană și păstrat în Biserica etiopiană. Occidentul nu cunoaște Enoh până în 1773 când James Bruce a adus în Europa versiunea etiopiană. Prima ediție a fost publicată în 1821; A.Dillmann s-a ocupat de împărțirea în capitole.

Charles distinge cinci secțiuni în Enoh²⁵:

Secțiunea I (cap. 1-36). Începe cu o precizare a judecății finale în 1-5. I se explică lui Enoh că omenirea a fost coruptă de către îngerii decăzuți care sunt condamnați (6-16). Un înger face cu Enoh înconjurul celeilalte lumi, unde vede Șeolul și Grădina Dreptății (17-36). Pentru textul aramaic qumranic al lui Enoh 30-32.

Secțiunea II (cap.37-71). Este alcătuită din parabole privitoare la Fiul Omului care-i sunt povestite lui Enoh. Aici parabolă (dacă aceasta este traducerea corectă a etiopicului mesale) are sensul de discurs elaborat în formă de viziune, o profeție sau un poem. Prima parabolă (38-44) privește venirea judecății și furnizează unele secrete astronomice. A doua parabolă (45-57) privește Căpetenia Zilelor și Fiului Omului, Alesul. A treia parabolă (58-69) privește fericirile sfinților și judecata din partea Alesului.

Secțiunea III (cap. 72-82). Aceasta este o secțiune astronomică. Capitolul 80 prezice dezordinea corpurilor cerești la venirea judecății. Capitolul 82 conține un calendar solar asemănător celui de la Qumran.

Secțiunea IV (cap. 83-90). Cuprinde două viziuni de vis. Prima privește potopul care va pedepsi lumea (83-84). A doua este o analogie (85-90) a istoriei lumii de la creație la timpul final în care trăiește autorul (probabil perioada mecabee). Se vorbește de un nou Ierusalim și de Mesia, care apare sub forma unui animal (textul etiopian al fragmentuluicrucial (90,38) e deteriorat. Charles crede că originalul avusese miel, dar Boismard sugerează berbec: punctul este important pentru In 1,29: Mielul lui Dumnezeu.

Secțiunea V (cap.91-108). Partea care conține avertismentele lui Enoh (91-104) a încorporat în ea o apocalipsă a săptămânilor (93,91). Capitolul 105 este un fragment separat care tratează despre

²⁴ Kraft, Robert A, op.cit.

²⁵ Raymond E. Brawn și colab. , op.cit, pp. 100

Dumnezeu și Mesia; lipsește în textul grec al lui Bonner. În capitolele 106-107 este descrisă nașterea lui Noe; capitolul 108 este o adăugire independentă.

B. TRADUCEREA TEXTULUI

Capitolul 1 ²⁶

1. Iată cuvintele lui Enoh prin care el binecuvintează pe cei aleși și cei dreپți care vor trăi timpuri de mâhnire profundă, când vor fi respinse toate răutățile și toate nelegiuirile. Enoh, om drept, care a mers în fața Domnului, când ochii lui au fost deschiși și când a contemplat o descoperire sfântă în ceruri și a spus: Iată ce mi-au descoperit îngerii.²⁷

2. Acești îngeri mi-au descoperit toate lucrurile și mi-au dat minte să înțeleg cele ce am văzut, cele ce nu vor avea loc în această generație, ci într-o generație viitoare, pentru binele celor aleși.

3. Aceasta pentru că eu am putut vorbi și discuta cu Cel care va părăsi într-o zi locuința Sa cea Cerească, Sfântul și Atotputernicul, Domnul acestei lumi.

4. Cel care va coborî o zi pe muntele Sinai, apărând în tabernacolul Său și manifestându-se cu toată forța puterii Sale Dumnezeuiești.

5. Toți cei prezenți vor fi îngroziți de spaimă.

6. La fel toți pământenii, vor fi cuprinși de teamă și de groază. Munții se vor prăbuși, colinele se vor scufunda, ele se vor topi în fața Sa, ca ceara în fața flăcărilor. Pământul va fi acoperit cu apă, și vor pieri toți cei ce îl locuiesc, așadar, toate ființele vor fi judecate, toate, chiar și dreپții.

7. Dar cei dreپți vor fi izbăviți; El îi va feri pe cei aleși și le va oferi iertarea Sa.

8. Atunci ei vor deveni robi ai lui Dumnezeu, vor fi copleșiți de fericire și de binecuvântare, iar minunile Divinității îi vor lumina.

9. Iată! El sosește cu zece mii dintre sfinții Săi pentru a judeca toată creația, pentru a nimici toate orașele de răufăcători și a condamna cu tărie crimele pe care păcătoșii și nelegiuiții le-au făcut împotriva Lui. Toți cei care locuiesc în ceruri cunosc ceea ce se întâmplă pe pământ.

²⁶ Traducerea în limba română a fost făcută după varianta din limba engleză: The Book of Enoch, translated by R.H.Charles, D. Litt., D.D., with an introduction by W.O.E. Oesterley D.D., Editura Society for Promoting Christian Knowledge, London, 1917.

²⁷ Varianta în limba engleză este împărțită în capitole și versete, dar pentru o traducere literară și pentru o mai bună structurare a traducerii noastre în limba română vom încerca să păstrăm topica frazei, punând accent în mod special pe mesajul transmis, nu pe fidelitatea structurii textului din limba engleză.

Capitolul 2

1. Ei știu că toți aștrii cerești care ne luminează nu-și schimbă niciodată drumul; că fiecare dintre ele răsar și apun cu regularitate, la timpul propriu fiecăruia, fără a se abate niciodată de la ordinele pe care le-a primit.

2. Ei privesc pământul și știu imediat totul despre el de la început și până la sfârșit. Ei văd că fiecare că toate creațiile lui Dumnezeu urmează fără abatere drumul care li s-a dat.

3. Ei văd vara și iarna, văd că pământul este îndestulat cu apă, și că norii, ceața și ploaia îmbospătează văzduhul.

Capitolul 3

1. Ei văd și admiră cum fiecare copac își alcătuiește coroana sa de frunze, cum apoi o pierde, cu excepția a paisprezece copaci privilegiați care rămân întotdeauna verzi, și care, în timpul multor ierni creează impresia de primăvară.

Capitolul 4

1. Ei admiră apoi în zilele de vară cum soarele încălzește pământul, încă de la începutul drumului sau, în timp ce voi căutați răcoarea frunzișului, în timp ce pământul crapă de căldura arzătoare și voi nu mai sunteți în stare să vă plimbați nici la munte nici la șes.

Capitolul 5

1. Ei admiră apoi cum copacii la adăpostul frunzelor se încarcă în același timp de fructe, dar de asemenea, ei înțeleg că toate aceste lucruri sunt făcute pentru noi de Cel Care trăiește veșnic.

2. Că toate lucrările din fiecare an, ca de altfel toate creațiile Sale, urmează fără abatere ordinea dinainte stabilită, și totuși, când Dumnezeu hotărăște așa, toate lucrurile Lui trebuie să dispară.

3. Ei văd cum mărilor și râurilor săvârșesc fiecare misiunea lor,

4. În timp ce voi suportați cu greutate, voi nu aduceți la bun sfârșit multe din îndatoririle voastre față de Domnul vostru, voi cercetați poruncile Lui, voi întinați măreția Sa și gurile voastre hulesc prin rostirea blasfemiilor adresate împotriva măreției Sale. Păcătoși cu inima împietrită, nu va exista nici un fel de pace pentru voi!

5. Zilele voastre vor fi blestamate și anii voștri vor fi șterși din cartea vieții, veți fi disprețuiți de toate creaturile și nu veți obține nici o îndurare

6. În acea zi liniștea voastră va dispărea pentru întotdeauna, fiind blestemați de toți dreptii și păcătoșii înșiși vă vor respinge, Da, ei vă vor disprețui la fel ca nelegiuții

7. Dar pentru aleșii, lor le va fi dată lumina, bucuria, pacea, a lor este moștenirea pământescă. Pentru voi, necredincioșilor, pentru voi e blestem.

8. Atunci aleșii vor primi înțelepciunea și nu va mai fi încălcată ordinea creată, nu se vor mai face nelegiuiri și nu vor mai fi mândri, ci ei se vor purta cu grijă, se vor smeri și nu vor încălca legile sfinte.

9. Astfel, ei nu vor fi pedepsiți niciodată, toată viața lor, iar moartea lor va fi fără tulburări și durere, viața lor va fi împlinită, vor îmbătrâni în bucurie și pace și anii lor de fericire se vor înmulți cu bucurii, se vor înmulți cu bucurii, cu liniște, fără nori, fără tulburări în toți anii vieții lor.

Capitolul 6

1. Pe când copiii oamenilor se înmulțiseră în acele zile, s-a făcut ca fiicele lor să se nască grațioase și frumoase,

2. Și atunci, când îngerii, copiii Cerurilor, le-au văzut s-au îndrăgostit de ele și ei și-au spus unii altora: să ne alegem femei din seminția oamenilor și să avem copii cu ele.

3. Atunci, Samyaza, căpetenia lor a zis: Eu mă tem că voi nu veți fi în stare să vă împliniți gândul vostru!

4. Și că eu voi suferi singur pedeapsa pentru crima voastră. Dar ei au răspuns: noi vă jurăm! Și ne legăm cu toții cu blestem;

5. Noi nu vom schimba cu nimic planul nostru, ci vom împlini întocmai ceea ce am hotărât

6. Într-adevăr, ei au jurat și s-au legat între ei printr-un legământ cu blestem. Ei erau în număr de două sute și coborau din Adis, loc așezat în apropierea muntelui Hermon (Armon).

7. Acest nume era numit Hermon, pentru că acolo au jurat și s-au legat printr-un legământ cu blestem.

8. Iată care erau numele căpeteniilor lor: Samyaza, mai marele lor, Urakabameel, Akibeel, Tamiel, Ramuel, Danel, Azkeel, Sarakmyal,

9. Asael, Armers, Batraal, Anane, Zavebe, Samsaveel, Ertael, Turel, Yomyael și Arazeal. Aceștia erau căpeteniile celor 200 de îngeri , și restul toți erau cu ei.

Capitolul 7

1. Și și-au ales fiecare câte o femeie și s-au apropiat de ele și au trăit cu ele și ei le-au învățat vrăjitorii, farmece și însușirile rădăcinilor și plantelor.

2. Și aceste femei au zămislit și au născut uriași.

3. Statura lor era de 300 de coți și ei au înghițit tot ceea ce munca oamenilor putea să producă și tot nu a fost chip să fie săturați

4. Atunci ei s-au întors împotriva oamenilor înșiși ca să-i mănânce.

5. Și au început a se repezi la păsări, la dobitoace, la târătoare și la pești pentru a-și potoli foamea cu carnea lor și setea cu sângele lor.

6. Și atunci tot pământul a murmurat împotriva lor.

Capitolul 8

1. Azayel i-a mai învățat pe oameni să facă săbii, cuțite, scuturi, platoșe, oglinzi; el le-a arătat cum să facă brățări și podoabe, cum să folosească vopselele, arta de a-și înnegri sprâncenele, de a folosi pietrele prețioase și tot soiul de spoieli, astfel încât oamenii s-au stricat.

2. Nelegiuirea s-a întins, depravarea s-a înmulțit, creaturile călcau orice ordin și distrugeau tot ceea ce le ieșea în cale.

3. Amazarak i-a învățat tot felul de vrăjitorii, de farmece și însușirile rădăcinilor, Armers i-a învățat arta de a dezlega vrăjitoriile, Barkayal i-a învățat arta de a urmări stelele, Akibeel i-a învățat semnele, Tamiel i-a învățat astronomia, și Asaradel i-a învățat mișcările lunii, și oamenii, pe punctul de a pieri, au murmurat și glasurile lor s-au ridiact până la cer.

Capitolul 9

1. Atunci Mihail și Gavriil, Rafael, Suryal și Uriel își coborâră privirile lor din Cer spre pământ și au văzut valurile de sânge care îl înroșeau

2. Și nedreptățile care se săvârșeau și și-au spus unul altuia: Aceasta este larma strigătelor lor! Pământul, căruia i s-au furat copiii și-a ridicat glasul până la porțile Cerului.

3. Către voi, o, puteri cerești, către voi se ridică plângerile sufletelor spunând: Dobândiți pentru noi dreptate de la Prea-Înaltul.

4. Atunci ei au spus Domnului și stăpânului lor: Tu ești Domnul domnilor, Dumnezeuul dumnezeilor, Regele regilor. Tronul slavei Tale se înalță pentru veșnicie

5. Și pe veci numele Tău este sfințit și slăvit. Tu ești binecuvântat și slăvit întotdeauna. Tu ești Creatorul, Stăpânul cel preamărit al tuturor lucrurilor, nimic nu este ascuns privirilor Tale, Tu stăpânești peste toate și nimic nu poate ocoli puterea Ta

6. Tu ai văzut ce a făcut Azazyel, cum i-a învățat pe oameni tot felul de nedreptăți și cum a arătat el lumii tot ce se petrece în Ceruri.

7. Samyaza, de asemeni a învățat pe oameni vrăjitorii, el, pe care Tu l-ai așezat deasupra tuturor tovarășilor săi.

8. Ei s-au însoțit cu fiicele oamenilor, au păcătuit cu ele și s-au lipsit de slavă.

9. El le-a dezvăluit lor crimele cele mai dezgustătoare,

10. Și femeile au născut uriași. Și tot pământul a fost acoperit de sânge și fărădelegi. Și iată că acum, sufletele celor morți, ridică glasurile lor către Tine, și s-au ridicat plânsetele lor până la porțile cerurilor. Vaietele lor urcă spre Tine, oamenii nu pot să scape de silniciile care acoperă fața pământului.

11. Însă Tu cunoști toate lucrurile, chiar înainte ca ele să ia ființă. Tu cunoști toate lucrurile, Tu știi ce se întâmplă și totuși nu ne spui nimic. Pentru atâtea fărădelegi, ce trebuie să facem noi celui rău?

Capitolul 10

1. Atunci Prea-Înaltul, Cel Mare și Sfânt, și-a făcut auzită vocea și îl trimise pe Arsayalalyurla fiul lui Lameh (Noe).

2. Și îi spuse: Vorbește-i în numele Meu, dar ascunde-te de ochii lui. Apoi dezvăluiește-i marele prăpăd care va face să piară toți oamenii,

3. Întrucât apele potopului se vor revărsa peste toată suprafața pământului și toate creaturile vor fi nimicite,

4. Dar învață-l calea prin care va putea scăpa, spune-i lui în ce chip neamul lui se va putea răspândi peste tot pământul. Apoi Domnul a spus către Rafael: Prinde-l pe Azazyel, leagă-i picioarele și mâinile și aruncă-l în întunericul veșnic

5. Și părăsește-l în pustia Dudael. Fă să plouă peste el pietre grele și ascuțite, învăluiește-l în întunericul deplin, să rămână acolo pentru totdeauna, fie ca fața sa să rămână acoperită cu un voal gros și fie ca el să nu mai vadă lumina niciodată

6. Și când se va face ziua judecății să-l arunci în foc.

7. Între timp, curăță pământul pe care îngerii l-au umplut de răutate, prevestește-i viața, prevestește-i ca Eu îl voi reînvia. Fii oamenilor nu vor pieri cu toții,

8. Din pricina tainelor pe care veghetorii lor li le-au arătat și pe care ei le-au arătat urmașilor lor

9. Dar pământul a fost întinat de învățăturile necurate ale lui Azazyel și de aceea el trebuie făcut răspunzător pentru toate crimele. Domnul i-a spus lui Gabriel: Mergi la ființele cele rele, la cei condamnați, la copiii depravării, omoară pe acești copii ai decăderii, acești urmași ai îngerilor veghetori, din mijlocul oamenilor, împinge-i, atâta-i unii contra altora. Fă-i să piară de propriile lor mâini pentru că zilele lor nu vor fi împlinite.

10. Ei te vor implora, dar prin rugăciunile lor nu vor dobândi nimic pentru ei, ci vor spera în zadar pentru copiii lor viața de veci

11. Și chiar o viață de 500 de ani. După aceea Domnul îi spuse lui Mihail: Du-te și anunță pedeapsa care îl așteaptă pe Samyaza și pe toți cei care au participat la crimele acestea, care s-au unit cu femeile, care s-au întinat prin tot felul de murdării.

12. Și când fiii lor vor fi omorâți, când ei vor vedea că a pierit tot ce le-a fost mai scump pe lume, încătușează-i sub pământ pentru șaptezeci de generații până în ziua judecății și a sfârșitului lumii și cuvântul acestei judecăți îi va osândi pe veci.

13. Atunci ei vor fi aruncați în adâncul unui foc

14. Care ți va chinui fără încetare și ei vor rămâne așa o veșnicie. Împreună cu ei căpetenia lor va arde în flăcări și cu toții vor fi încătușați până la moartea unui număr mare de generații

15. Nimicește în același timp, toate sufletele date la jocurile nevinovate,

16. Omoară urmașii îngerilor veghetori. Destul și prea mult timp ei au oropsit seminția omenească. Prigonitorii vor fi șterși de pe fața pământului, răul va fi nimicit și ramura dreptății și a omeniei să înflorească și să devină o mărturie a binecuvântării. Căci dreptatea și omenia vor trebui să înflorească în bucurie pentru timpuri fără de sfârșit

17. Și atunci cei sfinți vor înălța Domnului rugăciuni de îndurare și vor trăi până când vor da naștere la o mie de copii, în timp ce zilele tinereților lor și sabaturile lor se vor scurge în bucurie și pace.

18. În această epocă tot pământul va fi cultivat în dreptate, el se va acoperi de arbori și de binecuvântări, vor fi sădiți pomi bogați în roade.

19. Vița de vie ve crește din abundență și va produce struguri din belșug, toate semințele care vor fi încredințate pământului, vor da o mie de măsuri pentru una și o măsură de măslina va ajunge la 10 teascuri de ulei.

20. Pământul va fi mântuit de toate silniciile, de toate nedreptățile, de toate crimele, de toate nelegiuirile, de tot ceea ce îl poate întina. Răul va dispărea atunci pentru întotdeauna.

21. Atunci, copiii oamenilor vor trăi în dreptate, și toate neamurile îmi vor da slava pe care mi le datorează, toate mă vor binecuvânta, toate mă vor adora

22. Și toate neamurile îmi vor da slava pe care mi le datorează, toate mă vor binecuvânta, toate mă vor adora Pământul se va elibera de toată stricăciunea, de toate crimele, de toate caznele, de toate suferințele, și el nu va mai avea a se teme că ți voi trimite asupra lui vreun potop nimicitor.

Capitolul 11

1. În acele zile voi deschide comorile binecuvântărilor păstrate în cer, le voi răspândi pe pământ și ele vor aduce spor în lucrările și în munca oamenilor

2. Pacea și dreptate se vor uni cu oamenii și această unire sfântă va dura cât va fi lumea și cât vor fi generațiile.

Capitolul 12

1. Înainte de a se împlini toate aceste lucruri Enoh a fost răpit de pe pământ și nimeni nu a știut unde a fost și nici ce a devenit.

2. Toate aceste zile, el le-a petrecut cu sfinții și cu îngerii veghetori .

3. Eu, Enoh voi binecuvânta pe Domnul, marele Rege al păcii

4. Și iată că îngerii veghetori m-au numit: Enoh scribul. Și Domnul mi-a zis: Enoh, scrib al dreptății, du-te și vorbește îngerilor veghetori ai cerului, care au părăsit înălțimile desăvârșite ale cerurilor și locuințele lor cele veșnice, cei care s-au dezonorat cu femei,

5. Și au făcut ca oamenii, luând neveste după exemplul lor și stricând tot pământul. Spune-le lor că pe pământ, ei nu vor căpăta niciodată nici liniște, nici iertarea păcatelor lor.

6. Niciodată nu se vor putea bucura de urmașii lor, ei vor vedea murind pe cei ce le sunt mai dragi, ei vor plânge după fiii lor uciși, și mă vor ruga pentru ei, dar niciodată nu vor obține pacea sau iertarea.

Capitolul 13

1. Atunci Enoh plecă și îi spuse lui Azazyel: Nu mai există liniște pentru tine, o mare hotărâre a lui Dumnezeu s-a pronunțat împotriva ta. Vei fi încătușat,

2. Nu va fi niciodată pentru tine vreo ușurare, nici iertare, nici putința unui ajutor, din cauza fărădelegilor pe care tu le-ai arătat

3. Și pentru că tu i-ai învățat pe oameni să-L insulte pe Dumnezeu, să păcătuiască și să-i asuprească pe semenii lor.

4. Apoi l-am părăsit și am mers să le anunț eu însumi noutățile la tovarășii lui de crime.

5. Și ei s-au înspăimântat și au fost apucați de un tremur îngrozitor

6. Și ei m-au implorat să scriu pentru ei o plângere umilă, pentru iertarea greșelilor lor; m-au rugat s-o fac să ajungă la tronul lui Dumnezeu din cer, căci ei nu îndrăznesc să I se adreseze, nici să-și ridice ochii spre cer din cauza marelui păcat pentru care au fost judecați.

7. Atunci eu am scris o plângere umilă în sprijinul lor, pentru a obține liniște și iertare pentru tot ce au făcut.

8. Apoi l-am părăsit și mi-am continuat drumul recitind mereu plângerea lor, către apele lui Danenan care se află la răsărit de Hermon și acolo m-am culcat.

9. Și iată că am avut un vis și o revelație divină. Am căzut în extaz și am văzut atunci pedeapsa pe care trebuia să o anunț, vestea tristă și muștrătoare pentru copiii cerului. Când m-am trezit mă aflu în apropierea apei. Ei erau adunați, plângeau și fetele lor erau întoarse către Ubelseiael, loc așezat între Liban și Semeser.

10. Le-am împărtășit viziunile mele și visele mele și le-am aceste cuvinte de judecată și dojenile pe care le meritau copiii cerului.

Capitolul 14

1. Aceasta este cartea cuvintelor de judecată și cuvintele adresate îngerilor veghetori, care sunt în această lume, după porunca pe care mi-a dat-o în revelația mea Cel Sfânt și Cel Mare. Am

văzut atunci în vis că vorbeam cu limba mea din carne și cu același suflu cu care Atotputernicul a însuflețit buzele oamenilor pentru a se înțelege între ei.

2. Și am înțeles cu inima. Însuși Dumnezeu a dat oamenilor putința să înțeleagă cuvintele adresate minților, iar mie, El mi-a dat autoritatea de a-i cerceta pe îngerii veghetori, copiii cerului. Deci eu am scris rugămințile voastre, dar eu am văzut în revelația mea, că atât cât va exista lumea, niciodată voi nu veți putea obține ceea ce ați cerut.

3. Judecata s-a pronunțat împotriva voastră, toate rugămințile voastre sunt în zadar.

4. Așadar, de acum înainte, voi nu veți mai urca la ceruri, iar pe pământ voi veți fi încătușați, atâta timp cât va exista lumea.

5. Dar, mai înainte, voi veți fi martori la nenorocirea celor care vă sunt dragi, ei nu vă vor mai aparține ei vor cădea sub sabia chiar sub ochii voștri

6. Și nu veți putea adresa nici o rugă pentru ei, nici pentru voi!

7. Veți plânge și veți suferi în tăcere. Acestea sunt cuvintele din cartea pe care am scris-o.

8. Iată acum revelația pe care am avut-o:

9. Iată, m-am văzut înconjurat de nori și de ceață deasă, priveam cu îngrijorare mișcările astrilor și a fulgerelor în timp ce vânturi prielnice îmi ridicau aripile și grăbeau drumul meu.

10. Am fost înălțat astfel până la cer și am ajuns curând la un zid clădit din pietre de cleștar. Flăcări mișcătoare îi învăluiau marginile. M-am simțit cum mă cuprindea groaza.

11. Cu toate acestea, m-am băgat în mijlocul acestor flăcări

12. Și am ajunsă într-o locuință largă care era pavată cu pietre de cristal. Pereții, ca și podeaua, erau de asemenea din cristal, și la fel și temeliiile. Tavanul era format din stele rătăcitoare și fulgere de lumină și în mijloc se vedeau mișcându-se heruvimi de foc într-un car agitat. Flăcări tremurau împrejurul zidurilor și poarta era de foc. Când a fost să intru în această locuință, ea era în același timp arzătoare ca focul și rece ca gheața și nu exista acolo nici urmă de fericire, nici de viață. Atunci o spaimă a pus brusc stăpânire pe mine și m-am cutremurat de groază.

13. Tremuram ca varga, m-am întors cu fața spre pământ și am avut o revelație.

14. Iat-o: Eram într-o altă locuință mai largă decât prima, porțile căreia erau toate deschise în fața mea, în mijlocul unei flăcări tremurătoare.

15. Era atâta strălucire, măreție și fală încât îmi este peste puteri să va descriu, nici măreția care o înconjoară, nici întinderea sa.

16. Podeaua era de foc, în tavan străluceau fulgerele și stelele rătăcitoare, iar acoperișul era în întregime un foc scânteietor.

17. L-am examinat cu atenție și am văzut acolo înălțat un tron

18. Al cărui aspect era ca bătut de grindină cu toate că marginile sale erau strălucitoare ca globul soarelui, din el se auzeau voci de heruvimi.

19. Din acest tron puternic ieșeau torente de flăcări,

20. Care erau atât de strălucitoare încât era imposibil să le privești.

21. Și era așezat cineva pe tron mareț

22. Al cărui veșmânt era mai strălucitor decât soarele și mai alb decât zăpada.

23. Nici un înger nu era în stare să-l privească în față pe Strălucitorul și Mărețul, nici să se apropie de El, nici un ochi de muritor nu putea să Îl privească. Un foc strălucitor ardea în jurul Lui.

24. Și se ridica, chiar înaintea lui, un foc de o mare întindere, astfel încât, cei care Îl înconjurau, nu puteau să se apropie de El și erau în fața Lui mii și mii. El nu avea nevoie nici de sfaturi, nici de ajutoare, dar sfinții care formau curtea Lui nu Îl părăseau nici ziua, nici noaptea. M-am apropiat cât am putut, acoperindu-mi fața, și, plin de teamă. atunci, Domnul, El Însuși, a binevoit cu propria Lui gură să mă cheme pe nume: Apropie-te, spuse El, apropie-te mai mult și vino să auzi cuvintele Mele cele sfinte.

25. El m-a primit și m-a făcut să mă plec în fața porții, iar eu îmi țineam ochii plecați spre pământ.

Capitolul 15

1. Atunci mi s-a adresat și mi-a spus așa: Ascultă, ascultă fără frică, o, Enoh cel drept! o, scrib al dreptății!

2. Apropie-te și ascultă vocea Mea. Du-te, spune-le îngerilor veghetori care te-au trimis să mă rogi pentru ei: Voi trebuie să vă rugați pentru oameni, nu oamenii pentru voi!

3. De ce ați abandonat înălțimile sfinte ale cerului, locuințele voastre eterne, pentru a merge să păcătuiți cu femeile? De ce v-ați îndrăgostit de fiicele oamenilor? V-ați însoțit cu ele, v-ați dat cu ele la lucruri care țin de copiii pământului și ați dat naștere unei seminții nelegiuite?

4. Voi care erați duhuri ale cerului, având sfințenie și viață veșnică, v-ați murdărit cu femeile, v-ați dat la muncile cărnii, ați zămislit în sânge, v-ați purtat ca și aceea care sunt numai din sânge și carne! Ei au fost creați pentru a muri!

5. Iată de ce le-am dat lor femei: în scopul de a conviețui cu ele pentru a procrea copii care să le păstreze neamul pe pământ

6. Dar voi ați fost creați duhuri curate încă de la început, voi aveți o viață veșnică, voi nu puteați muri.

7. Și de aceea Eu nu v-am dat vouă femei, pentru că, fiind duhuri curate, voi trebuia să locuiți în cer.

8. Și acum uriașii, care sunt rezultatul unirii dintre duh și carne, se vor numi pe pământ duhuri rele și ele vor trăi pe pământ.

9. Ei vor procrea la rândul lor duhuri rele, pentru că ei țin de cer cu o parte a firii lor, pentru că își trag sămânța din îngerii veghetori cei sfinți.

10. Ei vor deveni, deci, duhuri rele pe pământ și se vor numi duhuri ale răului. Locuința duhurilor cerești este cerul iar pământul este locuința duhurilor pământești care sunt născute din oameni.

11. Duhurile uriașilor vor fi ca norii care aduc peste pământ nenorociri de toate soiurile, ciume, război și foamete.

12. Și doliul. Ele nu vor bea și nu vor mânca, nu vor fi văzute de toate privirile, se vor amesteca între bărbați și femei, pentru că ele au primit viață în zilele de nimicire și masacru.

Capitolul 16

1. După moartea uriașilor, oriunde vor zbura sufletele lor, atunci când își vor abandona trupurile, carnea lor va trebui să piară înaintea judecății. Ea va fi nimicită până în ziua marelui sfârșit al universului, până atunci când îngerii veghetori vor fi nimiciți pentru totdeauna.

2. Cât despre îngerii veghetori care te-au trimis să te rogi la Mine pentru ei,

3. Le spun lor, acestor înțelepciuni cerești: Voi ați avut cerul pentru a locui, tainele cele mai ascunse nu v-au fost arătate, cu toate acestea, voi ați cunoscut un secret al nedreptății

4. Și voi l-ați dezvăluit femeilor care v-au mișcat inimile și prin voi s-a înmulțit răul pe suprafața pământului. Spune-le lor deci: Nu veți obține niciodată iertarea, niciodată nu veți mai avea pace!

Capitolul 17²⁸

1. Apoi ei s-au ridicat într-un loc unde exista un foc mistuitor și unde,

2. După bunul lor plac ei luau înfățișarea unui om, m-au condus la un loc ridicat, pe un munte al cărui vârf se avânta către ceruri

3. Și eu am văzut izvorul fulgerelor și tunetelor la marginile acestui loc în colțul său cel mai adânc

4. Apoi ei m-au dus în apropierea unei ape țâșnitoare și tot mai mult către Apus, către focurile soarelui ce apune,

5. Am ajuns la marginea unui râu de foc care curgea ca apa și se vărsa în marea cea mare de la apus

6. Am văzut toate marile fluvii și am nimerit în mijlocul tenebrei celor negre,

7. Am văzut munții în întuneric, care se nasc iarna și locurile în care apa se prăvălește în propriile adâncuri

8. Am văzut și locul de vărsare al tuturor fluviilor din lume și pe cel al genunii.

²⁸ Capitolele 17-36 alcătuiesc un fascicol cu temă comună, R.H. Charles susținând că această parte poate fi considerată a fi un jurnal al lui Enoh despre pământ și iad. Este una din puținele lucrări având la origine literatura rabinică în care se face referire la Sheol (iad) ca loc de pedeapsă veșnică.

Capitolul 18

1. Am ajuns apoi la locașul tuturor vânturilor și am văzut modul în care ele folosesc ca podoabă pentru pământ și la păstrarea temeliiilor pământului
2. Am văzut piatra cea din capul unghiului care susține pământul,
3. Am văzut și cele patru vânturi care susțin pământul și bolta cerească;
4. Am văzut vânturile care suflau din înaltul cerului
5. Cele care se înalță între cer și pământ și formează stâlpii cerului
6. Am văzut vânturile care fac să se rotească cerul și care pun în mișcare pe orbitele lor soarele și stelele și deasupra pământului am văzut vântul care susține norii cerului
7. Am văzut drumul îngerilor,
8. Am văzut la marginea pământului bolta cerească sprijinindu-se pe el. Atunci m-am întors spre miazăzi.
9. Acolo ard, noaptea și ziua, șase munți de pietre prețioase, trei la partea de răsărit, trei la partea de miazăzi.
10. Cei dinspre răsărit erau făcuți din pietre de diferite culori: perle și antimoniu; cei dinspre miazăzi erau pietre roșii. Vârfurile lor se înălțau până la cer, până la tronul lui Dumnezeu, care era din alabastru și în partea de sus din safir. Am văzut și focul dogoritor care ardea pe munți.
11. Acolo am mai văzut și un ținut întins unde se adunau apele.
12. Am văzut și izvoarele pământului ascunse în coloanele luminate ale cerurilor.
13. Și în aceste coloane ale cerului focuri care izbucnesc fără număr, dar nici în sus, nici în jos. Deasupra acestor izvoare, am văzut un loc care nu are nici bolta de deasupra dar nici pământ dedesupt și nu era nici un pic de apă și nu era nimic nici în dreapta, nici în stânga, un loc cu desăvârșire pustiu.
14. Și acolo am zărit șapte stele, strălucind ca munții de foc sau ca niște duhuri desăvârșite.
15. Atunci îngerul a spus: acest loc va fi până la dispariția cerului și a pământului, închisoarea stelelor și a armatelor cerului.
16. Aceste stele care se rotesc deasupra focului sunt acelea care au călcat porunca lui Dumnezeu, înainte de a-și încheia încercările lor și de aceea au fost încătușate în acest loc, până când își vor ispăși fărădelegile lor în anul cel de taină.

Capitolul 19

1. Atunci Uriel a strigat: Iată îngerii care au trăit cu femei și care au fost rânduiți a fi căpetenii

2. Cei care au dezonorat oamenii înmulțind greșelile printre ei, punându-i să aducă jertfe demonilor precum se cuvenea doar lui Dumnezeu. Dar în ziua cea mare ei vor fi judecați și vor pieri, și femeile lor o dată cu ei, pentru că s-au lăsat ademenite fără să se opună.

3. Și eu, Enoh, eu singur am văzut sfârșitul tuturor acestor lucruri și nimănui nu i-a fost dat să vadă ceea ce am văzut eu.

Capitolul 20

1. Iată numele îngerilor care veghează:
2. Uriel, unul dintre sfinții îngeri, care comandă strigătele și groaza;
3. Rafael, unul dintre sfinții îngeri, care comandă asupra duhurilor omenești;
4. Raguel, unul dintre sfinții îngeri care pedepsește lumea și astrele;
5. Mihail, unul dintre sfinții îngeri care veghează la virtuțile oamenilor și conduce neamurile;
6. Sarakiel, unul dintre sfinții îngeri care veghează asupra copiilor și oamenilor care au greșit;
7. Gabriel, unul dintre sfinții îngeri care comandă peste Ikisat, peste Rai și peste heruvimi;

Capitolul 21

1. Eu am făcut, în sfârșit, un lung ocol
2. Pentru a sosi într-un loc unde nimic nu era întreg.
3. Eu nu am văzut acolo nici lucrurile minunate arătate în cer, nici pământul cu minunățiile sale; acolo nu era decât un pustiu singuratic și înfricoșător.
4. Acolo am mai văzut șapte stele înlănțuite unele cu altele, precum niște munți mari, precum niște focuri mistuitoare.
5. Și am strigat când am văzut aceasta: Pentru ce crime sunt înlănțuite aceste stele? Pentru ce au fost ele surghiunite în acest loc? Atunci Uriel, unul din îngerii care era cu mine și care mi-a fost însoțitor, mi-a răspuns:
6. Ehoh, de ce pui tu o astfel de întrebare? De ce te macină această îngrijorare și neliniște? Aceste stele au încălcat ordinele Domnului Prea-Înalt și pentru a-și ispăși fărădelegea lor, au fost încătușate în acest loc pentru un număr de veacuri fără sfârșit.
7. De aici am mers în alt loc al groazei.
8. Acolo am văzut lucrând un foc imens, dogoritor și mistuitor în mijlocul căruia era o despicătură și coloanele de foc se luptau între ele și se afundau în genuni. Mi-a fost peste putere să apreciez atât mărimea cât și înălțimea lui și nu am putut cunoaște nici originea lui.

9. Și am strigat încă o dată în fața a ceea ce am putut vedea: Ce loc teribil! și cât de greu e să cercetezi aceste taine. Uriel, unul dintre îngerii care era cu mine mi-a răspuns și mi-a zis: Enoh, de ce ai această teamă?

10. Deoarece acest loc este teribil, este un loc de suferință! Aici este, adăugă el, închisoarea îngerilor și aici ei vor fi închiși pentru totdeauna!

Capitolul 22

1. De acolo am plecat către celălalt loc, așezat înspre apus, unde am văzut un munte mare și înalt, o stâncă abruptă și patru locuri de întâlnire încântătoare.

2. În interior, acest loc era adânc, spațios, lustruit și egal, dar aflat într-un întuneric deplin.

3. Atunci Rafael, unul dintre sfinții îngeri care mă însoțeau, mi-a spus: Iată locurile preafericite unde se adună duhurile, sufletele morților. Acesta este locul în care se vor aduna sufletele tuturor copiilor oamenilor.

4. Aceștia vor rămâne în acest loc, până în ziua judecății, până la vremea care le-a fost hărăzită.

5. Însă mai este mult timp până la ziua mării judecăți. Și am văzut sufletele copiilor oamenilor care muriseră și strigătul lor acuzator se ridica până la cer.

6. Atunci l-am întrebat pe Rafael, îngerul care mă însoțea și i-am spus: A cui este această voce acuzatoare care se ridică până la cer?

7. El mi-a răspuns: Aceasta este vocea sufletului lui Abel care a fost ucis de fratele său Cain și care îl va învinui până când neamul său va fi nimicim de pe fața pământului, până când neamul său va fi șters din rândul oamenilor.

8. Atunci l-am întrebat despre el, despre judecata de apoi și l-am spus: De ce sunt despărțiți unii de alții?

9. Iar el mi-a răspuns: Sunt trei locuri diferite pentru sufletele morților, sunt și trei locuri diferite pentru sufletele dreptilor.

10. Aceste locuri se despart printr-o prăpastie, printr-o apă și printr-o lumină pe apă.

11. Păcătoșii sunt împărțiți la fel, după moartea lor. Ei sunt îngropați în pământ, dacă judecata nu l-a ajuns pe când încă erau în viață.

12. Acesta este locul în care sunt închise sufletele lor, aici sunt lăsați pradă durerilor de neîndurat, pedeapsa celor care sunt pedepsiți pentru veșnicie și sufletele cărora vor fi osândite și condamnate totdeauna. Și iată, acestea există încă de la facerea lumii. Sufletele celor care plâng sunt separate de sufletele celor care veghează la nimicirea lor în ziua judecății.

13. Așa arată locul destinat sufletelor oamenilor nedreți și păcătoși, sufletele acelor care au comis nedreptăți și care s-au amestecat în gloata nelegiuitorilor cu care se asemănau. Sufletele lor vor

fi nimicite în ziua judecării, dar vor fi închise în acest loc, de unde nu vor scăpa niciodată. Atunci L-am lăudat pe Dumnezeu.

14. Și am zis: Fii binecuvântat Doamne al meu, Domn al Slavei și al Dreptății, Stăpânul tuturor și Cel Preaveșnic.

Capitolul 23

1. De acolo am plecat spre alt loc, în partea de apus, la marginile pământului.

2. Acolo am văzut un foc puternic și o mișcare continuă, care se rotea noapte și zi fără a se opri niciodată.

3. Și l-am întrebat pe îngerul care mă însoțea, și i-am spus lui: Ce este acela? De ce această mișcare fără de răgaz? Atunci Raquel, unul dintre îngerii care mă însoțea mi-a răspuns: Acest foc dogoritor, care se mișcă fără încetare spre apus, este focul care aprinde toți astrii cerului.

Capitolul 24

1. De acolo am ajuns într-un alt loc și am văzut un munte de foc arzând noapte și zi.

2. Când m-am apropiat, am zărit șapte munți strălucitori, care erau separați unul de altul. Pietrele din care erau formați, erau frumoase și strălucitoare, ei sclipeau și radiau, iar suprafața lor era lustruită. Trei dintre ei erau către răsărit, cu atât mai de neclintit, cu cât erau așezați unul peste celălalt și existau trei și la miazăzi, la fel de neclintit. Erau de asemenea, văi adânci, dar care erau separate unele de altele.

3. În mijloc se ridica cel de-al șaptelea munte. Și toți acești munți apăreau de departe ca niște tronuri maiestuoase și erau acoperiți de arbori frumos mirositori.

4. Printre acești arbori exista unul cu un miros înprospătat fără încetare și atât de suav încât nu mai există altul asemenea nici în grădina Edenului care să răspândească un miros atât de încântător. Frunzele sale, florile și lemnul său nu se vestejeau niciodată iar fructele sale erau frumoase.

5. Fructele sale se asemănau cu fructele palmierului. În fața acestei priveriști am strigat: Iată un arbore demn de văzut! Ce frunze frumoase, ce fructe gustoase! Atunci, Mihail, unul dintre sfinții îngeri și slăviți care mă însoțeau și care era conducătorul lor mi-a răspuns:

Capitolul 25

1. Enoh, de ce întrebi de parfumul acestui arbore?

2. De ce ești tu atât de dornic de a-l cunoaște?

3. Atunci eu, Enoh, i-am răspuns: Vreau să știu totul cu privire la acest arbore.

4. Îngerul mi-a răspuns: Acest munte pe care îl vezi și al cărui vârf ajunge la aceeași înălțime cu tronul Domnului, va fi locașul unde se va odihni Domnul Sfințeniei și al Slavei, Regele cel Veșnic, atunci când va veni și a coborî pentru a vizita pământul, în bunătatea Sa.

5. Cât despre acest arbore cu mirosul său suav, al cărui parfum nu are nimic senzual, nimeni nu va putea să pună mâna pe el până în ziua judecății. Atunci, când cei răi vor fi lăsați spre chinuri veșnice, acest arbore va fi dat celor dreți și umili. Fructele sale vor fi păstrate pentru cei aleși. Căci viața va fi răsădită într-un loc sfânt, către miazănoapte, către locuința Regelui veșnic.

6. Atunci se vor bucura și se vor cutremura de fericire în sfântul sfinților, un miros încântător le va pătrunde în oase și ei vor avea, ca și strămoșii tăi viață lungă pe pământ și această viață nu va fi tulburată nici de nenorociri, nici de suferințe, nici de sărăcie.

7. Și am binecuvântat pe Dumnezeuul Slavei, Regele Veșnic, care a hărăzit acest arbore și a avut bunăvoința de a-l afierosi celor sfinți.

Capitolul 26

1. De acolo am fost condus către mijlocul pământului și am cuprins cu privirea un loc binecuvântat și roditor unde arborilor le cresc fără încetare ramuri verzi.

2. Acolo am văzut încă un munte sfânt și dedesubt, pe latura de răsărit, am văzut o apă care curgea către miazăzi.

3. Am mai văzut către răsărit și un alt munte, la fel de înalt, așezat în mijlocul unor văi adânci, dar înguste.

4. Apa curgea către munte, pe partea sa de la apus, dar dedesubt se înălța un alt munte.

5. Și la picioarele acestui munte se afla o vale îngustă și în mijloc erau alte trei văi adânci și stâncoase care se întindeau către cei trei munți. Dar aceste văi, care erau adânci, dar înguste, mărgineau o stâncă uriașă pe care era plantat un arbore.

6. Și cu uimire am admirat stânca și văile.

Capitolul 27

1. Apoi am strigat: Ce înseamnă acest pământ binecuvântat, acești arbori înalți și această vale blestemată care le separă?

2. Și Uriel, unul dintre sfinții îngeri care era cu mine, mi-a răspuns: Această vale este blestemată pentru veșnicie. Aici vor fi adunați toți cei care și-au folosit limbile pentru a huli pe Dumnezeu, cei care au deschis gura pentru a blestema slava Sa. Aici vor fi adunați și aici le va fi locul de judecată.

3. În ziua cea mare a judecății, El va face din ei un mare templu de dreptate în ochii tuturor sfinților căci aceștia vor obține iertarea înaintea lui Dumnezeu și îl vor binecuvânta în toate zilele vieții lor ca pe adevăratul lor Rege și Domn.

4. Și ei vor sărbători în ziua cea de temut a judecății datorită iertării pe care o vor obține pentru ei.

5. Atunci eu m-am întors firește către Dumnezeu și am lăudat numele Său, măreția și Slava Sa.

Capitolul 28

1. De acolo m-am îndreptat către părțile de răsărit , către un munte care se înălța în mijlocul unei pustietăți și căruia nu i-am putut zări decât numai fața.

2. El era acoperit cu arbori ieșiți din semințele despre care s-a vorbit și o apă cobora din el.

3. Din acest loc, o cascadă, alcătuită din multe altele, se desprindea către apus și către răsărit. Pe o latură creșteau arbori iar pe cealaltă se putea vedea apa și roua.

Capitolul 29

1. Atunci am înaintat către o altă parte a deșertului, către partea de răsărit a muntelui, de care m-am apropiat.

2. Acolo am văzut arbori deosebiți, mai ales dintre cei care fac arome cu mirosuri deosebite, tămâie, smirnă, toți arborii fiind deosebiți între ei.

Capitolul 30

1. Și mai era în acest loc, deasupra tuturor celorlalți arbori, o înălțime către răsărit care însă nu era departe.

2. Am mai observat încă un loc, cu văi prin care treceau ape care nu secau niciodată.

3. Am văzut un arbore mareț care avea un parfum asemănător cu cel al arborilor de mastic și pe laturile acestei văi am observat cinamonul cu un parfum delicat. Apoi am mers către răsărit.

Capitolul 31

1. Atunci am observat un alt munte, plin cu arbori, de unde izvora o apă asemănătoare cu „neketra”. Numele ei era Sarira și Colbanen. Și pe acest munte am văzut un altul pe care creșteau arbori de aloe.

2. Acești arbori erau încărcăți ca migdalii și groși ,

3. Iar fructele pe care le făceau aveau un parfum care depășea orice alt miros cunoscut.

Capitolul 32

1. După aceea, m-am întors la partea de mieznoapte și am putut vedea intrările pe sub munți și am putut observa șapte munți acoperiți de lavandă fină, de arbori parfumați, de scorțișoară și papirus.

2. Apoi a lăsat în urma mea culmile acestor munți și am înaintat către răsărit, trecând peste marea Eritreei. Și când am fost dincolo de ea, m-am îndreptat dincolo de îngerul Zatael și am ajuns în grădina dreptății.

3. Acolo am văzut între altele, mulți arbori înalți și acoperiți de flori. Parfumul lor era minunat, formele lor erau deosebite și gingașe. Era de asemenea acolo pomul înțelepciunii, ale cărui fructe deschideau mintea celui care se hrănea cu ele.

4. El era asemănător cu un tamarin, și fructele lui erau de o frumusețe deosebită,

5. Semănau cu ciorchinii de strugure, iar parfumul lor înmiresma locul peste tot.

6. Și am strigat: Ce arbore minunat! Ce atractiv arată! Atunci, îngerul Rafael, care era cu mine, mi-a răspuns: Acesta este pomul înțelepciunii, din care au mâncat strămoșul și strămoșa ta, aceste fructe le-au deschis ochii și după ce au văzut că erau goi au fost izgoniți din Rai.

Capitolul 33

1. După aceea, am înaintat către marginile pământului. Acolo am văzut animale mari, cu înfățișări diferite, păsări deosebite ca formă și ca înfățișare și având glasuri diferite.

2. La răsărit, în locul în care se găseau aceste animale, am zărit granițele pământului și locul unde cerul se sfârșea. Porțile cerului erau deschise și am văzut ieșind din ele stelele. Atunci am socotit timpul la care au ieșit și am notat exact numărul lor.. Mi-am notat în același timp și numele lor, iar drumul lor era mereu reînnoit, încercările prin care trec, toate pe măsură ce Uriel, care era cu mine mi le deslușea.

3. Deoarece el mi-a arătat totul și despre toate mi-a dat cunoștință

4. El mi-a făcut cunoscut numele lui locul lor și înrâuirile pe carele au.

Capitolul 34

1. Apoi m-au condus către mieznoapte, la marginile pământului. Și acolo la marginile lumii, am văzut o minune mare și minunată.

2. Am văzut porțile cerului deschise, între ele trei fiind deosebite. prin ele ieșiau vânturile de nord, părinți ai frigului, grindinei, gheții, pentru rouă și ploaie.

3. Pe una dintre aceste porți, vânturile suflau ușor, dar pe celelalte două suflau puternic, iar suflul lor apoi se răspândea pe pământ.

Capitolul 35

1. De acolo am fost dus către apus, către marginile pământului. Și am văzut trei porți, ca și la mieznoapte, și, ca și acelea, aveau aceeași măreție.

Capitolul 36

1. După aceea am fost condus spre miazăzi, la marginile pământului. Acolo existau de asemenea trei porți, prin care ieșeau ploaia, roua și vântul.

2. Apoi m-am dus către răsărit, al marginile pământului, unde am văzut trei porți ale cerului întoarse către răsărit dar a căror deschidere era mai mică. Prin aceste porți ieșeau stelele cerului care își urmau drumul lor neabătut către apus, iar acest drum strălucitor a fost vizibil în toate timpurile.

3. Când le-am văzut am ridicat vocea și am lăudat pe Domnul, care a făcut acești aștri luminoși și strălucitori, pentru a arăta minților oamenilor și a îngerilor slava lucrărilor Sale, pentru ca ei, astfel, să slăvească și unii și alții, minunățiile puterii Sale și să laude lucrările divine ale mâinilor Sale, și pentru ca ei să-L preaslăvească în vecii vecilor.

Capitolul 37²⁹

1. Iată o altă revelație, cea de-a doua, a înțeleptului, avută de către Enoh, fiul lui Jared,

2. Fiul lui Mahaleel, fiul lui Cainah, fiul lui Enos, fiul lui Seth, fiul lui Adam. Aici este începutul acestei înțelepciuni, care mi-a fost dat să o deslușesc și să o fac iubită de către cei care locuiesc pe pământ. Ascultați deci și înțelegeți lucrurile sfinte pe care am venit să vi le dezvălui în prezența lui Dumnezeu.

3. Cei care au trăit înaintea noastră au vazut în predicarea cuvântului o datorie pentru ei. Iar noi care am venit după ei, nu am pus nici o piedică propovăduirii înțelepciunii, dar niciodată în această zi, nu i s-a dat unei persoane ceea ce mi s-a dat mie, înțelepciunea,

4. Pe potriva înțelegerii mele și pe măsura bunului plac al lui Dumnezeu. Ceea ce am primit de la El este cu adevărat o fărâma din viața cea veșnică.

5. Această învățătură a fost înfățișată în trei pilde, pe care, făcându-mi datoria, le-am vestit locuitorilor acestei lumi.

Capitolul 38

1. Prima pildă: Când adunarea celor drepti își va arăta puterea pe pământ, păcătoșii vor fi pedepsiți și își vor primi răsplata cuvenită pentru fărădelegile lor, în fața tuturor.

2. Când dreptatea se va manifesta înaintea celor drepti, fie ca lucrurile lor să fie măsurate de Dumnezeu și meritele lor să primească răsplata cuvenită. Când lumina celor drepti și a celor aleși care trăiesc pe pământ va străluci ca o străfulgerare nemuritoare, atunci, care va fi locuința celor păcătoși? Unde va fi locul de odihnă al celui care l-a respins pe Dumnezeu? Oh! ar fi fost mai bine pentru el dacă nu ar fi existat niciodată!

²⁹ Începând cu acest capitol Cartea lui Enoh prezintă un corp de pilde, prima începând la capitolul următor (38) și sfârșindu-se la capitolul 44, a doua parabolă este prezentată în capitolele 45-57, a treia parabolă, fiind mai scurtă, cuprinsă în capitolele 58-59.

3. Când vor fi descoperite tainele gândite de cei drepti, păcătoșii vor suferi o judecată aspră iar nelegiuții vor fi chinuți în fața lor.

4. Din acel moment, stăpânii pământului vor înceta de a mai avea putere și autoritate. Ei nu vor avea putere să privească sfinții în față căci lumina celor drepti și aleși nu poate fi asemănată decât cu cea a Domnului duhurilor.

5. Cu toate acestea, puternicii lumii nu vor fi nimiciți, ci ei vor fi predați în mâinile celor drepti și sfinți.

6. Și după aceasta nu va mai fi milă pentru ei din partea Domnului, căci, o dată cu viața, va trece și timpul iertării.

Capitolul 39

1. În acele zile, neamul cel sfânt și binecuvântat, va coborî din înălțimea cerului și generațiile lor vor locui împreună cu fiii oamenilor, Enoh a primit cărțile de revoltă și mânie, cărțile de frământare și neliniște.

2. Ei nu vor căpăta niciodată iertare, spune Dumnezeu.

3. Atunci un nor gros m-a ridicat și vântul m-a înălțat deasupra pământului și m-a dus la marginile cerului.

4. Acolo am văzut o altă revelație. Am văzut locuința și locul de odihnă al sfinților. Acolo erau rugăciuni, plângeri ale copiilor oamenilor. Dreptatea curgea în fața lor ca o apă curată și iertarea se răspândea pe pământ ca o rouă prețioasă. Și astfel va fi ființarea lor pentru totdeauna.

5. În acest timp ochii mei nu se mai săturau să privească locașurile dreptilor și locul adevărului, al credinței și al dreptății.

6. Numărul sfinților și aleșilor lui Dumnezeu va fi fără sfârșit în toate veacurile.

7. Eu am văzut locuința lor așezată sub ocrotirea Domnului duhurilor. Toți sfinții, toți cei aleși, cântau în fața Lui, strălucind ca focul, gurile lor erau pline de laude pentru Dumnezeu și buzele lor se deschideau pentru a preaslăvi numele Domnului duhurilor. Dreptatea era la loc de cinste în fața Lui.

8. Acolo mi-am dorit să rămân, acolo sufletul meu suspina după aceste locașuri. Acolo era partea mea de moștenire, de la începutul lumii, căci aceasta era supra mea, voința Domnului duhurilor.

9. În acest timp eu preamăream și proslăveam numele lui Dumnezeu, prin binecuvântări și laude. Căci aceasta este spre mulțumirea Domnului duhurilor.

10. Mult timp ochii mei au contemplat aceste locuințe bogate și L-am lăudat pe Dumnezeu zicând: Binecuvântat să fie El, binecuvântat pentru totdeauna! De la începuturi, dinainte de facerea lumii și până la sfârșitul veacurilor.

11. Ce este această lume? Da! Toate generațiile au datoria să Te binecuvinteze,

12. Toți aceia care nu au adormit în pulberea pământului, ci care admiră slava Ta, care se sărbătoresc, Te preamăresc și Te binecuvintează zicând: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Dumnezeu, care a umplut cu mărinimia Lui întreagă lume a rațiunilor.

13. Acolo, ochii mei au contemplat pe toți aceia care nu au adormit în fața Lui, care L-au preamărit zicând: Binecuvântat să fii Tu, binecuvântat să fie numele Domnului pentru totdeauna! Și fața mea s-a schimbat pe neașteptate, încă nu am mai putut vedea.

Capitolul 40

1. După aceea am văzut mii și mii, miriade de miriade și un număr nesfârșit de oameni care stăteau drepti în fața lui Dumnezeu.

2. Sub cele patru aripi ale Domnului duhurilor, pe cele patru părți, am văzut și pe alții, în afară de primii care stăteau în fața Lui. Am învățat în acest timp numele lor, pentru că îngerii care erau cu mine mi le-au lămurit, dezvăluindu-mi toate tainele.

3. Atunci am auzit vocea acelor care erau în cele patru laturi; ei preamăreau pe Domnul în toată măreția Sa.

4. Prima voce preamărea pe Dumnezeu în toate veacurile.

5. A doua voce pe care am auzit-o preamărea pe Cel Ales și pe aleșii care se frământau pentru Dumnezeu.

6. A treia voce pe care am auzit-o se ruga și implora pentru cei care sunt pe pământ și care îl invocau pe Dumnezeu.

7. A patra voce pe care am auzit-o respingea îngerii necredincioși și îi oprea să se arate în fața Domnului duhurilor, pentru ca ei să nu stârnească acuzații împotriva celor ce locuiau pe pământ.

8. După aceea i-am cerut îngerului păcii care era cu mine să îmi deslușească toate aceste taine. I-am zis lui: Cine sunt cei pe care i-am văzut pe cele patru laturi în jurul Domnului și cărora le-am auzit și le-am scris vorbele? El mi-a răspuns: Mai întâi este Sfântul Mihail, îngerul cel milostiv și răbdător,

9. Apoi este Sfântul Rafael, îngerul care veghează asupra durerilor și a vătămărilor oamenilor, vine apoi Gabriel, care veghează pe toți cei puternici. În sfârșit este Phanuel, care veghează căința și speranța celor care doresc să moștenească viața cea veșnică.

10. Aceștia sunt cei patru îngeri ai lui Dumnezeu Celui Preaînalt. Ale lor sunt cele patru voci pe care le-ai auzit.

Capitolul 41

1. Mai apoi am văzut tainele cerului și ale Raiului cu toate părțile lor și tainele faptelor oamenilor fiecare după importanța și valoarea lor.

2. Am scrutat locașurile celor aleși, locurile de ședere ale sfinților. Acolo, de asemenea, ochii mei au văzut toți păcătoșii care au respins și tăgăduit pe Domnul slavei și care au fost la rândul lor respinși. Căci pedeapsa pentru crimele lor n-a fost încă pronunțată de Dumnezeu.

3. Tot acolo am mai observat cu ochii mei tainele trăsnetelor și tunetelor, tainele vânturilor și cum se împacă ele atunci când suflă peste pământ, tainele vânturilor, a picăturilor de rouă și a norilor.

4. Am văzut locul lor de origine, locul de unde se slobozesc pentru a merge să se sature cu pulberea pământului. Acolo am văzut cămările de unde ies vânturile înainte de a se separa, comorile grindinei, comorile zăpezii, comorile norilor și chiar acel nor gros, care, înainte de facerea lumii, plutise peste fața pământului.

5. Am văzut locașurile soarelui și ale lunii, de unde opresc și unde pornesc întotdeauna din nou, precum și întoarcerea lor măreață, și cum una este superioară celeilalte, orbita lor impresionantă, faptul că ei nu părăsesc niciodată orbita lor, și nici nu adaugă nimic la ea, în acord perfect cu promisiunea pe care și-au făcut-o unul altuia.

6. Am văzut în același timp conurile lunii, locul în care se nasc fazele sale, începutul lor, reîntoarcerea lor glorioasă, strălucirea lor, când mai mare, când mai mică, creșterea lor firească, legăturile dintre ele, supunerea lor și ascultarea lor după mersul Soarelui, după porunca Domnului duhurilor. Oh! Numele Său fie lăudat în veacul veacului!

7. După aceea au fost împlinite cărările lunii, atât partea sa ascunsă cât și partea sa vizibilă, mergând pe cărările sale cele de zi și cele de noapte, fiecare dintre acestea întorcându-și privirile către Dumnezeu, slăvindu-L și lăudându-L fără încetare, cu atât mai mult cu cât laudele se aduc în timpul rânduit odihnei, căci la lumina soareluiacestea se schimbau adesea, când în binecuvântare, când în blesteme.

8. Lumina lunii este pentru cei aleși, precum întunericul pentru cei păcătoși.

9. Aceasta este voința lui Dumnezeu, care a deosebit lumina de întuneric, cum a deosebit și duhurile oamenilor, întărind pe cele ale dreptilor prin dreptatea Sa.

10. Și nici un înger nu va trece dinaintea Sa căci nici unul dintre ei nu a primit această putere. Cât despre Domnul din înaltul tronului Său, El vede toate creaturile Sale și este singur stăpân în judecata lor.

Capitolul 42

1. Înțelepciunea nu a putut găsi pe pământ nici un locaș să-și așeze capul și pentru aceasta s-a mutat în cer.

2. Înțelepciunea a coborât din cer pentru a locui cu fiii oamenilor dar nu a putut găsi o locuință. Atunci înțelepciunea s-a întors în locuința sa dumnezeiască printre îngerii cei sfinți.

3. După retragerea sa, s-a ivit nedreptatea și ea a găsit locuință și a fost primită de fiii oamenilor, la fel cum ploaia este primită în deșert și cum este primită roua de un teren uscat.

Capitolul 43

1. Am văzut o altă măreție și stelele cerului.

2. Am cunoscut că toate erau chemate pe numele lor și că ele răspundeau la chemarea Lui. Am văzut cine le pune în talerul judecății, după lumina lor, după mărimea drumurilor pe care ele le străbăteau și după ziua în care ele trebuiau să apară sau să dispară. Măreția aduce măreție, iar mișcările lor se potrivesc cu cele ale îngerilor și cu cele ale credincioșilor.

3. Atunci l-am rugat pe îngerul care era atunci cu mine

4. Și care mi-a lămurit aceste taine și l-am întrebat care este numele lor. El mi-a răspuns: Dumnezeu te-a făcut să ai o descoperire. Acestea sunt numele celor dreپți, care sunt pe pământ și care cred în numele Domnului duhurilor în toate veacurile.

Capitolul 44

1. Am mai văzut și o altă apariție deosebită prin măreția sa: din ea izvorau stelele și deveneau strălucitoare și, cu toate acestea, nu se împrăștia deloc.

Capitolul 45

1. A doua pildă se adresează acelor care nu cunosc numele și locuința îngerilor și pe Dumnezeu.

2. Ei nu vor putea urca la cer, ei nu vor putea coborî pe pământ. Iată care va fi soarta păcătoșilor care nu recunosc numele Domnului duhurilor: ei vor fi păstrați pentru ziua pedepsei și a răzbunării.

3. În această zi, Alesul se va afla pe tronul slavei. El va fi Cel care va hotărî soarta lor, și, întărind prin prezența Sa duhurile celor sfinți, El va hărăzi câte o locuință tuturor acelor care și-au pus încrederea și iubirea lor în numele Său cel Sfânt și Preamărit.

4. În acea zi, Eu îmi voi așeza Alesul în mijlocul lor și voi schimba fața cerului și o voi acoperi de lumină pentru întotdeauna

5. Și voi schimba și fața pământului, o voi binecuvânta în același fel precum pe toți acea pe care i-am ales și pe care îi voi face să locuiască pe pământ, dar pentru acea care au făcut nedreپți nu vor mai exista locuințe, căci Eu i-am văzut și i-am însemnat.

6. Iar pe cei dreپți îi voi sătura cu pacea Mea și îi voi așeza dinaintea feței Mele. Păcătoșii vor fi condamnați pentru totdeauna și vor fi șterși de pe fața pământului.

Capitolul 46

1. Acolo L-am văzut pe Cel Bătrân de zile, al cărui chip era ca lâna albă și cu El erau și alții care aveau fețe omenești. Fața Lui era plină de bunătate ca ale îngerilor celor sfinți.

2. Atunci l-am întrebat pe unul dintre îngerii care era cu mine și care mi-a lămurit toate tainele despre Fiul Omului.

3. Eu l-am întrebat cine era, de unde venea și de ce îl însoțea pe Cel Vechi în zile. El mi-a răspuns cu aceste cuvinte: Acesta este Fiul Omului³⁰, la care trimit toate judecățile, cu care ei locuiesc și care ține în mâna Sa cheia tuturor comorilor ascunse. Căci Dumnezeu L-a ales și I-a hărăzit o slavă mai presus decât toate fapăturile.

4. Acest Fiu al Omului pe care tu L-ai văzut va smulge regii și stăpânitorii din paturile lor pline de desfătări, îi va scoate de pe pământurile lor neclintite, va pune capăt stăpânilor lor, va sfărâma dinții păcătoșilor.

5. El va alunga regii de pe tronurile lor și din regatele lor pentru că au refuzat să Îl slăvească, să ridice laude din graiurile lor și să se închine în fața Aceluia Căruia i-au fost date toate regatele.

6. El va semăna tulburare în neamul celor puternici, îi va sili să se plece în fața Lui. Întunericul va deveni locuința lor iar viermii le vor fi tovarăși în paturile lor. Nu va fi nici o speranță pentru ei să iasă din acest loc înfricoșător căci ei nu au chemat în ajutor numele Domnului duhurilor.

7. Ei vor disprețui astrele cerului și vor ridica mâinile lor împotriva Atotputernicului, gândurile lor întoarse doar către pământ, pe care vor dori să și-l facă locuință veșnică, precum și lucrările lor mu vor fi decât nelegiuiri. Ei își vor pune bucuriile lor în averile lor și încredea lor în idoli făcuți de propriile lor mâini. Ei vor refuza să Îl cheme pe Dumnezeul duhurilor, Îl vor izgoni din templele Sale,

8. Ca și pe credincioșii care vor fi prigoniți pentru numele Domnului duhurilor.

Capitolul 47

1. În ziua aceea, rugăciunile sfinților vor urca de la pământ până la picioarele tronului Domnului duhurilor.

2. În ziua aceea, sfinții care locuiau sub ceruri se vor aduna și într-un glas se vor ruga, vor implora, vor sărbători, vor lăuda, vor preamări numele Domnului duhurilor, în numele sângelui celor drepti vărsat pentru El. Și aceste rugăciuni ale dreptilor se vor ridica neîncetat către tronul Domnului duhurilor, pentru ca El să facă în sfârșit dreptate și pentru ca răbdarea Lui pentru cei nedrepti să nu țină la nesfârșit.

3. În acest timp, L-am văzut pe Cel Vechi în zile, așezat pe tronul slavei Sale. Cartea vieții era deschisă în fața Lui și toți stăpânii cerului stăteau în picioare în fața Lui și în jurul Lui.

³⁰ Această expresie Fiul Omului este o figură simbolică care închipuie pe poporul Irael

4. Atunci inimile sfinților au fost copleșite de bucurie pentru că timpul judecății a sosit, pentru că rugăciunile celor drepiți au fost ascultate și pentru că sângele celor credincioși avea să fie prețuit de către Dumnezeu.

Capitolul 48

1. În acest timp am zărit izvorul dreptății, care nu seacă niciodată și de unde se răspândesc multe râulețe, care sunt numite râuri ale înțelepciunii. Acesta este locul în care veneau să bea toți cei însetați și astfel se umpleau de îndată de înțelepciune și își făceau locuințele lor alături de cei drepiți, de cei aleși și de cei sfinți.

2. Și în acel timp Fiul Omului a fost chemat în fața Domnului duhurilor și numele Său în fața Celui Bătrân de zile

3. Și înainte de facerea soarelui și a stelelor, înainte ca stelele să fi fost așezate pe bolta cerească, a fost chemat numele Fiului Omului în fața Domnului Duhurilor. El va fi toiagul celor drepiți și sfinți, ei se vor sprijini de El și astfel nu vor putea fi clintiți,

4. Astfel El va fi lumina neamurilor. El va fi speranța pentru cei a căror inimă este cuprinsă de neliniște. Toți cei care locuiesc pe pământ se vor închina în fața Lui și Îl vor adora, ei îl vor cinsti, Îi vor cânta laude Domnului duhurilor.

5. Astfel, Alesul și Tainicul a fost creat, înainte de facerea lumii și ființa Sa nu va avea sfârșit.

6. El a prezentat și a arătat sfinților și dreptcredincioșilor înțelepciunea Domnului duhurilor, căci El este Cel care a păstrat partea lor de moștenire. Căci ei au urât și au alungat departe de ei lumea cea nelegiuită, au urât lucrurile și drumurile acesteia și nu au vrut să cheme decât numele Domnului Duhurilor.

7. Astfel, prin acest nume ei vor fi mântuiți și voința Sa va fi viața lor. În ziua aceea regii și puternicii de pe pământ, cei care au cucerit lumea prin forța brațelor lor, vor fi umiliți.

8. Căci în acea zi de teamă și frământare, sufletele lor nu vor putea fi salvate, dar ei se vor supune aceluia pe care Eu i-am ales.

9. Eu mă voi lepăda de ei cum se leapădă paiele în foc, cum se separă plumbul de apă. Ei vor arde în fața celor drepiți, se vor îneca sub ochii sfinților și nu va fi găsită nici măcar a zecea parte din ei.

10. Dar în ziua frământării lor pacea se va instala pe pământ. Ei vor cădea din Slava Sa și nu își vor mai reveni și nu va mai fi nimeni care să îi poată smulge din mâinile Sale și să îi poată apăra căci ei au respins pe Dumnezeu și pe Mesia al Său. Fie numele Domnului duhurilor binecuvântat.

Capitolul 49

1. Înțelepciunea curge ca apa și Slava Sa este nesecată în vecii vecilor căci ea este putere în toate tainele dreptății.
2. Dar nelegiuirea trece ca o umbră, pentru că ea nu își poate găsi locaș, căci Cel Ales se ține drept în fața Domnului duhurilor și slava Sa va dura în vecii vecilor iar puterea Sa este fără sfârșit.
3. Cu El locuiește duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duhul cunoașterii și al puterii, duhurile celor adormiți întru dreptate, El este Cel care judecă și deosebește lucrurile cele mai ascunse.
4. Nimeni nu poate rosti nici măcar un cuvânt în fața Lui întrucât Alesul este în fața Domnului duhurilor după bunul Său plac.

Capitolul 50

1. În acele zile va fi vremea celor sfinți și aleși. Lumina zilei se va sălășlui în ei iar măreția și slava Sa îi va lumina.
2. În zilele de frământări, toate relele vor cădea asupra păcătoșilor iar cei drepti se vor arăta biruitori în numele Domnului duhurilor. Ceilalți vor înțelege în cele din urmă că a venit vremea căinței și că trebuie să înceteze lucrările cele rele ale mâinilor lor.
3. Ei vor înțelege că nu se pot aștepta la cinstire în fața Domnului duhurilor, dar că ei mai pot fi încă mântuiți prin numele Său.
4. Dumnezeu va coborî mila Sa asupra lor, căci mare este puterea iertării Sale și dreptate este în judecățile Sale și El nu poate fi nedrept.
5. De asemenea, cel care nu se va putea căi, va pieri. Ei nu se vor mai putea aștepta la iertare din partea Mea, zice Domnul.

Capitolul 51

1. În acele zile pământul va înapoia din sânul său, precum și iadul din al său, cele ce au primit, iar Șeolurile își vor înapoia datoria.
2. El va separa dreptii și sfinții de cei răi căci acestea vor fi, pentru cei dintâi, zile ale iertării și ale mântuirii.
3. În acele Zile, Alesul își va ocupa locul pe tronul Său și toate tainele înțelepciunii și ale înțelegerii vor izvorî din gura Sa căci Dumnezeu I-a dat lui o slavă veșnică.
4. În acele zile munții se vor cutremura ca berbecii și colinele vor sălta ca niște miei sătui de lapte și cei drepti vor fi ca îngerii din cer.
5. Fețele lor vor străluci de o veselie uimitoare, căci în acele zile Cel Ales va fi Slăvit. Pământul se va cutremura de fericire, cei drepti îl vor locui și cei aleși îl vor călca cu picioarele lor nevinovate.

Capitolul 52

1. După acest timp, chiar în locul în care am văzut aceste taine, am fost ridicat de un vârtej și dus către apus.

2. Acolo ochii mei au văzut tainele cerului și ale pământului: un munte de fier, un munte de bronz, un munte de argint, un munte de aur, un munte de metal lichid și în cele din urmă, un munte de plumb.

3. Și l-am întrebat pe îngerul care era cu mine și i-am spus: Ce sunt aceste lucruri pe care le-am văzut?

4. Iar îngerul mi-a răspuns: Toate aceste lucruri pe care le-ai văzut, privesc împărăția Lui Mesia și sunt simbolul domniei Sale și a puterii Sale pe pământ.

5. Și acest înger al păcii mi-a răspuns în continuare: Ai răbdare încă puțin timp și tu vei vedea și îți se vor arăta lucrurile pe care le-a hotărât înțelepciunea Domnului duhurilor.

6. Acești munți pe care tu i-ai văzut și care sunt unul de bronz, altul de fier, al treilea de argint, al patrulea de aur, al cincilea din metal lichid și în cele din urmă cel de-al șaselea de plumb, toți aceștia, îți spun, vor fi în fața Celui Ales, ca un fagure de miere în fața unui foc dogorător sau ca apa care curge din înălțimea unui munte; ei se vor prăvăli la picioarele Sale.

7. În zilele acelea oamenii nu își vor mai găsi scăparea nici în aur nici în argint.

8. Ei nu vor mai putea nici să fugă și nici să se apere. Atunci nu vor mai fi arme de făcut din bronz și nici platoșe care să le apere pieptul. Fierul va fi inutil, el însuși nu va mai servi la nimic la care să ruginească sau să se strice iar plumbul nu va mai fi căutat.

9. Totul va fi aruncat, totul va fi șters de pe fața pământului, când Cel Ales va apare în prezența Domnului duhurilor.

Capitolul 53

1. Atunci ochii mei au zărit o vale adâncă a cărei intrare era largă și încăpătoare.

2. Toți acei care locuiesc pe pământ, în mare și pe insule, își vor aduce aici triburile lor, darurile lor și totuși, nimic nu îi va umple adâncurile. Mâinile lor vor face nelegiuiri. Tot ceea ce munca nobilă a dreptilor a făcut, păcătoșii vor distruge în mod rușinos. Dar ei vor pieri din fața Domnului duhurilor și chiar de pe fața pământului. pe când cei dreپți, ei se vor ridica și vor trăi în vecii vecilor.

3. Am văzut îngeri ai pedepselor care sălășluiesc aici și pregătesc uneltele lui satan.

4. Atunci m-am adresat îngerului păcii care era cu mine și l-am întrebat pentru cine sunt acele unelte?

5. El mi-a răspuns: Ele sunt pregătite pentru regii și puternicii pământului, căci prin acestea vor trebui ei să piară

6. După aceea va apărea un templu mareț în care aleșii și dreptii se vor uni pentru a nu mai fi niciodată despărțiți, prin virtutea numelui Domnului duhurilor.

7. Acești munți nu vor mai dăinui în prezența Sa, nici pământul, nici colinele ci ele se vor surpa în fața Lui, precum niște izvoare de apă vie. Dreptii atunci vor scăpa de prigoana păcătoșilor.

Capitolul 54

1. Atunci am văzut o altă parte a pământului spre care m-am întors și am zărit o vale adâncă plină de foc.

2. În această vale erau conduși regii și stăpânii.

3. Acolo ochii mei au văzut unelte de caznă și lanțuri dintr-un fier lipsit de greutate.

4. Atunci l-am întrebat pe îngerul păcii care era cu mine și i-am spus Lui: pentru cine sunt păstrate aceste lanțuri și toate aceste unelte de schinguire?

5. El mi-a răspuns: Toate aceste cazne sunt pregătite pentru armata lui Azazyel. Acesta este locul în care oștenii săi nelegiuți vor fi aruncați pe pietre ascuțite, așa a vrut Domnul oștirilor.

6. Cât privește pe Mihail, Gabriel, Rafael, Phanuel, ei vor fi recunoscuți în acea zi și ei vor primi însărcinarea de a arunca în cuptorul dogoritor îngerii răzvrățiți. Astfel va fi răzbunat Dumnezeu, în acest fel vor fi pedepsite păcatele lor căci ei s-au făcut uneltele și servitorii lui Satan, ei au fost ademenitorii celor care au locuit pe pământ.

7. În acea zi, Dumnezeu va da semnalul caznelor, cămărilor apelor care sunt pe cer se vor deschide, ca și izvoarele care sunt sub cer și sub pământ.

8. Toate apele, atât cele de sus cât și cele de jos se vor amesteca

9. Apa de jos va împlini rolul bărbatului

10. Apa de jos cea a femeii. Toți acea care locuiesc pe pământ, toți acea care locuiesc sub hotarele cerului, toți, spun eu, vor fi nimiciți. Ei vor înțelege, prin mărimea pedepsei, mărimea nelegiuirii lor și ei vor pieri.

Capitolul 55

1. Și apoi, Cel Vechi în zile s-a căit și a spus: fără rost faptul că am distrus pe toți locuitorii pământului.

2. Și El a făcut legământ pe marele Său nume zicând: Eu nu mă voi mai purta niciodată așa cu locuitorii pământului. Ci eu voi așeza un semn pe cer și el va fi o mărturie între ei și mine, pentru veșnicie, pentru toate timpurile, cât va mai dura cerul și pământul.

3. Mai mult, iată ce am hotărât: dacă îi voi mai prinde păcătuind, îi voi trimite pe îngeri ca pe niște unelte ale răzbunării, în ziua de durere și de tulburare și mânia Mea va apăsa greu asupra lor, a spus Dumnezeu.

4. O, regi! O, puternici ai acestei lumi! Voi veți vedea pe Alesul Meu așezat pe tronul slavei Mele. El îi va judeca pe Azazyel, pe toți părtașii și toată ceata lui, în numele Domnului duhurilor.

Capitolul 56

1. Acolo am văzut cetele îngerilor în mijlocul caznelor închiși în capcane de fier și de bronz.

2. Atunci am întrebat pe îngerul păcii care era cu mine: către cine merg toți acești prizonieri?

3. El mi-a răspuns: Către aleșii lor și copiii lor preaiubiți, pentru ca ei să fie cu toții aruncați în adâncurile văii.

4. Și această vale va fi plină de aleșii lor și de iubiții lor, ale căror zile s-au terminat, fără îndoială, dar ale căror zile de ispășire nu vor avea niciodată sfârșit.

5. Atunci prinții se vor aduna și vor uneli împreună. Principii de la răsărit dintre parți și mezi își vor alunga regii, stăpâniți de gânduri tulburi și de greșeli. Ei îi vor răsturna de pe tronurile lor, sărind ca leii din bârlogurile lor și ca lupii înfomețați în mijlocul turmei.

6. Ei se vor năpusti și vor călca sub picioarele lor pământul aleșilor lor. Pământul aleșilor se va întinde în fața lor, cuibul, calea și orașul înțeleptului Meu va opri caii lor. Ei se vor ridica pentru a se nimici unul pe celălalt, dreapta lor va căpăta putere și nici un om nu va mai cunoaște pe fratele său pe prietenul său.

7. Nici pe tatăl său, nici pe mama sa până când numărul morților va fi împlinit prin moartea lor și pedeapsa lor. Și așa se va face dreptate.

8. În acele zile Șeolul își va deschide gura sa mistuitoare și va înghiți păcătoșii care vor dispărea astfel din țara celor aleși.

Capitolul 57

1. După aceea, am văzut o altă mulțime de care de luptă și aceste care erau pline de război aplecată în bătaia vânturilor,

2. Ei veneau dinspre răsărit, apus și miazăzi. Se auzea de departe zgomotul carelor lor învolburate și acest zgomot era atât de mare încât sfinții l-au auzit din cer. Coloanele și temeliile pământului s-au zguduit și zgomotul a răsunat în același timp, din marginile pământului și până la cele ale cerului.

3. Atunci toți s-au închinat și L-au slăvit pe Dumnezeu. Așa se sfârșește cea de-a doua parabolă.

Capitolul 58

1. Atunci am început să făuresc a treia parabolă despre cei dreپți și cei aleși.
2. Fiți binecuvântați cei dreپți și cei aleși căci destinul vostru este glorios.
3. Dreپții vor sta în lumina soarelui iar cei dreپți în lumina vieții veșnice, a acelei vieți în care zilele nu cunosc scădere. Zilele sfinților nu vor putea fi numărate.
4. Ei au cercetat lumina, ei au găsit dreptatea Domnului duhurilor. Pacea să fie deci a sfinților prin Domnul lumii.
5. Din acel moment se va spune că dreپții caută în cer tainele dreptății, precum și partea de moștenire care le-a fost promisă prin credință. Căci ei s-au ridicat precum soarele peste pământ și întunericul a dispărut.
6. Acolo va fi lumina cea fără de sfârșit și zile fără de număr. Întunericul se va risipi și lumina va spori în fața lui Dumnezeu, lumina dreptății va străluci peste ei cu o slavă fără de asemănare.

Capitolul 59

1. În acele zile ochii mei au luat seama la tainele fulgerelor și ale tunetelor și la rostul lor. Ele strălucesc când pentru a binecuvânta, când pentru a blestema, urmând voința lui Dumnezeu.
2. Am reușit să înțeleg de asemeni și taina tunetelor, când tună în cer și răsună pe pământ. Am mai văzut locuințele de pe pământ. În ceea ce privește tunetele, chiar dacă uneori bubuie pentru a anunța pacea și pentru a binecuvânta, el bubuie adesea și pentru a anunța nenorocirea, urmând voința lui Dumnezeu.
3. După aceea am înțeles toate tainele trăsnetelor și ale fulgerelor. Și unul și celălalt anunță lumii binecuvântarea și rodnicia.

Capitolul 60³¹

1. În ziua cea de-a paisprezecea a lunii a șaptea a celui de-al cincisutelea an al vieții lui Enoh, am primit descoperirea acestei parabole: cerul cerurilor a fost zguduit și stăpânii cei preaînalti, precum și miliarde de miliarde de îngeri se aflau într-o stare de mare tulburare. Și privind, L-am văzut pe Cel Vechi în zile, așezat pe tronul Său de slavă și înconjurat de îngeri și de sfinți. Am fost cuprins atunci de o mare teamă, și, ca lovit de neputință, picioarele mi s-au înmuiat și am căzut cu fața la pământ. Atunci îngerul Mihail, unul dintre sfinții îngeri a fost trimis pentru a mă ridica.

³¹ Capitolele 60-69 sunt considerate de către R.H. Charles ca fiind fragmente din cartea lui Noe (un prim fascicol, deoarece, așa cum se poate observa mai departe, și capitolele 106-107 sunt considerate a fi tot reproduceri după Cartea lui Noe). Dar, în același timp, capitolele 60-63 au lipsit din manuscrisele descoperite la Marea Moartă, ceea ce a făcut ca nenumărați cercetători să afirme că această parte este un adaos târziu, care nu are aceeași valoare ca și cartea în sine.

2. Și când m-am ridicat din nou în picioare, mi-am recăpătat simțurile pe care le pierdusem, nepătând suporta ceastă descoperire mult prea măreață pentru nevrednicia mea, precum nici toată această frământare și tresărire a cerului.

3. Atunci Sfântul Mihail mi-a zis: De ce te tulburi de această descoperire?

4. Până întru această zi a fost timpul îndurării Sale și El a fost milostiv și răbdător cu toți locuitorii pământului

5. Dar când vor veni și ziua și puterile, pedeapsa și judecata pe care Dumnezeu a pregătit-o pentru toți cei care se înclină în fața dreptei judecăți, ca și pentru aceea care tăgăduiesc dreapta judecată, dar și pentru aceea care iau în deșert numele Lui.

6. Acea zi va fi pentru cei aleși o zi de unire, iar pentru păcătoși o zi de pedeapsă.

7. În acea zi vor fi făcuți să iasă pentru a se hrăni cu cei răi, doi monștri răi, unul bărbătesc și unul femeiesc. Cel femeiesc se numește Leviathan și locuiește în măruntaiele mării, la izvoarele apelor.

8. Cel bărbătesc se numește Behemoth, el se învârte într-un deșert invizibil.

9. Numele lui era Dendagin la răsărit de grădina unde vor locui aleșii și dreptii și unde a fost așezat strămoșul meu, al șaptelea după Adam, primul om creat de Dumnezeu.

10. Atunci l-am întrebat pe celălalt înger care mi-a arătat puterea acestor monștri: cum au fost ei separați chiar în aceeași zi pentru a nu fi aruncați, unul în fundul mării, iar celălalt în adâncul unui deșert?

11. Iar el mi-a răspuns: O, fiu al oamenilor, tu vrei să știi chiar toate tainele cele ascunse!

12. Și îngerul păcii care era cu mine mi-a răspuns: acești doi monștri sunt creaturi ale puterii divine, ei îi vor devora pe aceea care vor fi osândiți prin răzbunarea lui Dumnezeu.

13. Atuncii copiii vor cădea cu mamele lor, fiii cu tații lor

14. Și ei vor primi pedeapsa pe care o merită și astfel dreptatea lui Dumnezeu va fi împlinită, dar după această judecată va veni clipa îndurării și a unei mari răbdări.

15. Atunci, celălalt înger care era cu mine mi-a vorbit

16. Și mi-a arătat primele și ultimele taine ale cerului și ale pământului

17. Pe marginile cerului și în temeliile sale, în locașurile vânturilor.

18. El mi-a arătat cum suflurile lor sunt împărțite și cumpănite, cum vânturile și izvoarele sunt împărțite după tăria și abundența lor.

19. El m-a făcut să văd strălucirea luminii lunii, că aceasta este o putere a dreptății, felul în care stelele se împart între ele și ce nume este propriu fiecăreia dintre ele.

20. El mi-a arătat cum să recunosc tunetele după fel, prin greutatea lor, prin tăria lor și prin puterea lor.

21. Am cunoscut felul în care aceste bice cerești ascultă de voința divină, am aflat că lumina nu se poate separa de trăsnet, și că, deși și unul și celălalt au fost uniți prin duhuri diferite ei nu pot fi despărțiți

22. Deoarece, când trăsnetul străbate norii, tunetul bubuie, dar dudurile lor se opresc la momentul potrivit și restabilesc echilibrul perfect, iar tezaurele lor sunt la fel de numeroase ca firele de nisip. Și unul și altul se liniștesc atunci când trebuie, și după împrejurări își dau forța sau și-o dezlănțuie.

23. În același fel, duhul mării este și el puternic și tare, cu același prisos de putere cu care își retrage apele în sine însași, ea se aruncă apoi înainte și se năpustesc apoi asupra munților. Duhul chiciurei este îngerul său, duhul este de asemeni un înger bun, la fel ca și cel al zăpezii, din cauza forței sale, și se află în primul rând un alt duh care le face să se ridice ca un fum, iar numele lui este prospețime.

24. Duhul norilor nu locuiește laolaltă cu cele despre care am vorbit, ci el are o locuință numai a sa, mersul său se petrece în măreție

Capitolul 61

1. Pe lumină sau întuneric, iarna sau vara, locul în care el se așează este întotdeauna strălucitor iar îngerul său este întotdeauna luminos.

2. Duhul picăturilor de rouă își face locuința sa chiar pe marginile cerului, așezarea sa este învecinată cu cea a ploii: puterea sa se arată atât în timpul iernii, cât și în timpul verii. Când privește norii, iată originea lor: este creat mai întâi un nor gros, lui i se alătură mulți alții, curînd ei se adună purtând ploaia în flancurile lor umede, atunci apare îngerul, el deschide cămările de sus și ploaia este astfel creată.

3. Același lucru se întâmplă când ploaia se revarsă pe suprafața pământului, când ea se va uni cu toate apele care curg la sânul său, după ce au fost fecundate, căci apele sunt hrana pământului, aceasta fiind voința Atotputernicului.

4. Iată de ce există măsuri ale ploii și îngerii care o însoțesc, o răspândesc cu măsura dreaptă.

5. Am văzut toate aceste minunății, tot așa ca și grădina celor dreți.

6. În acele zile am văzut îngeri care țineau funii lungi și care purtați pe aripile lor ușoare, zburau către mieznoapte.

7. Și l-am întrebat pe înger de ce aveau în mâini aceste funii lungi și de ce zburau. El mi-a răspuns: Ei se duc să măsoare.

8. Îngerul care era cu mine mi-a mai spus: acestea sunt măsurile dreptilor. Ei vor pune funiile dreptilor pentru ca ei să se sprijine pe numele lui Dumnezeu pentru întotdeauna.

9. Aleșii vor începe să locuiască cu Alesul.

10. Iată măsurile care vor fi date credinței și care vor adevăra cuvintele dreptății.
11. Aceste măsuri vor fi toate secretele din adâncurile pământului
12. Și toți cei care au pierit în deșert, cei care au fost devorați de peștii mărilor sau de fiarele sălbatice, vor reveni plini de speranță în ziua celui Ales, căci nimeni nu va pieri în fața lui Dumnezeu, nimeni nu poate pieri.
13. Și toți cei care erau în cer au primit cinste și bucurie, măreție și strălucire.
14. Ei vor lăuda prin vocea lor pe Alesul lui Dumnezeu și Îl vor preaslăvi și lăuda cu înțelepciune și vor vădi înțelepciunea lor în vorbe și în Duhul vieții.
15. Atunci Dumnezeu va așeza pe Alesul Său în tronul slavei Sale
16. Pentru ca El să judece toate lucrările sfinților din înaltul cerurilor și să pună faptele lor în talgerul dreptății. Și El își va ridica fața pentru a înțelege drumurile tainice pe care ei le-au urmat, încrezători în numele lui Dumnezeu, ca și înaintarea lor pe căile dreptății.
17. Și toți își vor uni vocile , Îl vor binecuvânta, Îl vor preaslăvi și vor preamări numele lui Dumnezeu.
18. Și El va chema la tronul Său de judecată pe toți puternicii văzduhului, pe toți heruvimii, serafimii și ophanimii, pe toți îngerii puterii, pe toți îngerii domniilor, adică îngerii Alesului și a celorlalți puternici care în prima zi pluteau pe deasupra apelor.
19. Cu o voce unanimă ei vor preaslăvi , vor lăuda, vor preamări aceste duhuri credincioase, aceste duhuri ale iertării, aceste duhuri ale iertării și păcii, aceste duhuri ale bunăvoinței, toți vor striga laolaltă: Binecuvântat să fie El! Numele lui Dumnezeu, fie binecuvântat! Toți aceia care nu au adormit Îl vor lăuda în ceruri.
20. Toți Îl vor lăuda: sfinții din cer, aleșii care trăiesc în Rai și toate duhurile luminii în stare să binecuvinteze, să laude și să preaslăvească să cinstească numele Lui cel Sfânt. Tot ce e carne și tot ce e putere va lăuda și va cinsti numele Său în veacul veacurilor.
21. Căci mila Domnului este mare, mare este răbdarea Sa și El a arătat lucrurile Sale, puterea Sa și tot ce este El, sfinților și aleșilor în numele lui Dumnezeu.

Capitolul 62

1. Domnul a poruncit regilor, prinților, puternicilor și tuturor celor care locuiesc pe pământ și le-a spus: Deschideți ochii, ridicați frunțile voastre către cer și încercați să-L înțelegeți pe Fiul Omului.
2. Și Dumnezeu S-a așezat pe tronul slavei Sale.
3. Și duhul dreptății stă răspândit în jurul Lui.
4. Vorbele din gura Sa vor nimici pe toți păcătoșii și pe toți nelegiuții, nici unul dintre ei nu va mai trăi în fața Lui.

5. În acea zi, regii, principii, cei puternici și cei care stăpânesc pământul se vor ridica, vor vedea și vor înțelege, ei îl vor vedea așezat pe tronul slavei Sale ca și pe Sfinții din fața Lui, care vor fi judecați după dreptatea Sa.

6. Și nimic din ce se va spune în fața Lui nu va fi zadarnic.

7. Atunci îi va cuprinde tulburarea, ei vor fi asemenea unei femei cuprinsă de durerile facerii ale cărei munci sunt chinuitoare, a cărei eliberare este grea.

8. Ei se vor uita unii la alții și în uimirea lor își vor coborî fața lor

9. Și ei vor fi zguduiți de groază când vor vedea fiul unei femei așezat pe tronul slavei Sale.

10. Atunci regii, principii și toți stăpânitorii pământului vor sărbători pe Acela Care Îi conduce pe toți pe Acela Care era ascuns, căci de la începuturi Fiul Omului a fost ascuns, Prea Înaltul L-a păstrat în apropierea Slavei Sale și nu L-a arătat decât aleșilor Săi.

11. Acesta este Cel care i-a adunat pe sfinți și pe cei aleși și toți aleșii vor fi deasemenea în fața Lui în acea zi.

12. Toți regii, principii, cei puternici și acei care conduc pe pământ se vor așeza cu fețele la pământ în fața Lui și Îl vor adora.

13. Ei își vor pune speranța lor în Fiul Omului, și vor adresa rugăciunile lor și vor invoca milostivirea Sa.

14. Atunci Dumnezeu se va grăbi să îi gonească din fața ochilor Săi. Fețele lor se vor umple atunci de mirare și se vor acoperi de o apăsare întunecată. Apoi îngerii pedepselor divine îi vor apuca și răzbunarea lui Dumnezeu se va lăsa asupra aceluia care i-au prigonit pe copii și pe Sfinți. Pilda înfricoșătoare pentru sfinți și pentru cei aleși, care se vor bucura de această dreptate fără margini, căci mânia Domnului va stăruia asupra lor.

15. Atunci spada lui Dumnezeu se va sătura de sângele celor răi, dar sfinții și aleșii vor fi salvați în acea zi și nu vor mai avea în fața ochilor jocurile celor răi și nelegiuți.

16. Dumnezeu va pluti singur în viitor asupra lor

17. Și ei vor locui cu Fiul Omului, ei vor mânca, vor dormi, se vor scula cu El, în veacul veacurilor.

18. Sfinții și aleșii se vor ridica de la pământ, ei vor înceta să-și mai coboare privirea, în semn de supunere și umilire, ei vor fi îmbrăcați cu un nou veșmânt de viață. Acest veșmânt al vieții lor este asemănător cu cel al lui Dumnezeu, în prezența Sa veșmântul vostru nu se va învechi deloc și faima voastră nu va apune niciodată.

Capitolul 63

1. În acele zile regii cei puternici și cei care stăpânesc pământurile îi vor implora pe îngerii care le vor împărți pedepsele cerești,

2. Să le dea răgaz pentru a cădea cu fețele la pământ în fața lui Dumnezeu, pentru a-L preamări și pentru a-și mărturisi păcatele ei. Îl vor lăuda și preamări pe Dumnezeu zicând: Fie binecuvântat Dumnezeu, Regele regilor, Prințul prinților, Domnul domnilor, Domnul slavei, Domnul înțelepciunii.

3. El va descoperi toate secretele, puterea Ta este în veacul veacurilor ca și slava Ta, tainele Tale sunt adânci și nenumărate și dreptatea Ta este fără margini.

4. Noi vedem acum că trebuie să cinstim și să lăudăm pe Regele regilor, Cel Care este stăpânul deplin al tuturor lucrurilor.

5. Și ei vor spune: Cine ne-a dat nouă o ușurare a relelor noastre pentru a cinsti, pentru a lăuda, pentru a binecuvânta, pentru a mărturisi păcatele noastre și greșelile noastre în prezența slavei Sale?

6. Ușurarea pe care noi o cerem este doar de câteva clipe și totuși nu o putem obține. Luminile noastre s-au stins pe veci și bezna ne va învălui pentru întotdeauna.

7. Căci noi nu ne-am destăinuit Lui, nu am cinstit numele Regelui regilor, nu L-am preamărit pe Dumnezeu în toate lucrările Sale, ci noi ne-am încrezut în puterea noastră și în sceptrul slavei noastre.

8. De asemenea, în ziua durerii și spaimei El nu ne va mântui și noi nu ne vom găsi niciodată odihna. Noi înțelegem acum că Domnul este credincios în toate lucrările Sale, în dreptatea Sa.

9. În judecățile Sale El nu ține cont de absolut nimeni. Și iată că suntem depărtați din preajma Sa din cauza lucrărilor noastre rele. Păcatele noastre sunt prea bine cântărite!

10. Apoi ei și-au spus unii altora: Sufletele noastre sunt săturate de bogățiile nedreptății. Și iată că ele nu ne sunt de nici un folos în acest moment în care noi coborâm în flăcările iadului.

11. Atunci fețele lor se vor acoperi de umbră și de buimăceală în prezența Fiului Omului și ei vor fi alungați departe de El, căci în fața Lui sabia dreptății s-a ridicat spre a-i nimici.

12. Și Dumnezeu a zis: Iată, aceasta a hotărât judecata Mea împotriva prinților, regilor, celor puternici și celor care au stăpânit pământul.

Capitolul 64

1. Am mai avut și alte viziuni în acest loc pustiu. Am auzit vocea îngerului care mi-a zis: iată îngerii care au coborât din cer pe pământ, care au arătat secretele lor fiilor oamenilor și i-au învățat să cunoască nedreptatea.

Capitolul 65

1. În timpul acela Noe a văzut pământul stricându-se, amenințat de ruină.

2. Din această cauză el a pornit la drum și s-a îndreptat către marginile pământului, în partea locuinței strămoșului său Enoh

3. Și Noe strigă de trei ori cu vocea amară: Ascultă-mă! Ascultă-mă! Ascultă-mă! Și el i-a mai zis: Spune-mi ce se petrece pe pământ, căci el suferă și este rău zbuciumat. Sigur eu voi pieri o dată cu el.

4. Într-adevăr, era o mare tulburare pe pământ și o voce s-a făcut auzită din cer. Am căzut cu fața la pământ. Atunci strămoșul meu Enoh apărui și se așeză în fața mea.

5. Și el mi-a zis: De ce m-ai strigat cu vocea asta așa de amară și atât de jalnică?

6. Domnul a hotărât prin judecata Sa ca toți locuitorii pământului să piară, pentru că ei cunoșteau toate tainele îngerilor, pentru că ei aveau în mâinile lor puterea rău făcătoare a lui Satan, puterea vrăjilor și ei au creat idoli peste tot pământul.

7. Ei au învățat cum se trage argintul din pulberea pământului, cum se găsesc în pământ filoane metalice, căci plumbul și cositorul nu sunt fructe ale pământului, ci trebuie să mergi să le cauți până în măruntaiele sale.

8. Și un înger a fost pus să-i păzească iar el s-a lăsat ademenit.

9. Atunci strămoșul meu Enoh m-a prins de mână și ridicându-mă mi-a spus:

10. Căci eu l-am întrebat pe Dumnezeu despre această tulburare a pământului și El mi-a răspuns: Ei au umplut paharul nelegiuirilor și dreptatea Mea cere răzbunare! Ei au cercetat astrele și au cunoscut că pământul va pieri cu toți cei ce locuiesc pe el. Ei nu vor găsi loc de scăpare, în vecii vecilor.

11. Ei au descoperit taine pe care oamenii nu trebuiau să le cunoască. Iată pentru ce vor fi judecați, dar pentru tine, fiul Meu, Dumnezeu cunoaște curăția ta și nevinovăția ta. El știe că tu condamni descoperirea acestor taine.

12. Domnul, primul dintre sfinți a păstrat numele tău între cele ale sfinților. El te va păstra curat între decăzuții locuitori ai pământului. El îți va da pentru urmașii tăi regate și o mare cinste, și El va naște din tine un popor de drești și de sfinți al căror număr va fi fără sfârșit.

Capitolul 66

1. De aceea El mi-a arătat îngerii pedepselor cerești care se pregăteau să vină să dea apelor pământului toată puterea lor.

2. Pentru ca ei să servească dreptății lui Dumnezeu și ca ei să aducă pedeapsa meritată de toți aceia care locuiesc pe pământ.

3. Și Dumnezeu le-a interzis îngerilor să vină vreunul în ajutorul oamenilor. Căci acești îngeri dirijau puterea apelor. Atunci eu m-am retras din preajma lui Enoh.

Capitolul 67

1. În acele zile, cuvintele lui Dumnezeu s-au făcut auzite în urechile mele, ele spuneau: Noe, viața ta s-a ridicat până la mine, o viață de păcate, o viață plină de iubire și dreptate.

2. Deja îngerii zidesc temnițe și îndată ce ei vor termina lucrul, Eu îți voi întinde mâna Mea și te voi ocroti

3. Din tine va răsări un sămbure de viață care va reface pământul pentru ca el să nu rămână gol. Eu voi adevăra seminția ta înaintea Mea și neamul acelora care vor locui cu tine va fi binecuvântată și se va înmulți pe fața pământului prin virtutea numelui Domnului.

4. Cât privește acei îngeri care au săvârșit nelegiuiri, ei vor fi închiși și azvârliți în această vale arzătoare pe care strămoșul meu Enoh mi-a arătat-o către apus, unde se află munții de aur, argint, fier, metal lichid și cositor.

5. Eu am văzut această vale și acolo se află o mare tulburare iar apele se învoburează.

6. Și după ce s-au făcut toate acestea, s-a răspândit o masă curgătoare de foc, un miros puternic de pucioasă, cu ape învolburate și valea îngerilor vinovați de ispită ardea în adâncul acestui pământ.

7. În această vale s-au scurs și fluviile de foc în care erau aruncați îngerii care i-au dus în greșală pe locuitorii pământului.

8. În acele zile, ele vor ajuta tămăduirea sufletelor și trupurile regilor, puternicilor, celor mari și celor care locuiesc pe pământ, iar pe de altă parte, ele vor ajuta la pedepsirea duhurilor.

9. Duhurile lor vor fi la bunăvoința Lui, pentru ca ei să fie judecați în trupurile lor, dat fiind faptul că L-au tăgăduit pe Dumnezeu și că, deși au știut de pedepsele care îi amenințau, totuși nu au chemat numele Lui cel sfânt. Și așa cum trupurile lor vor fi supuse unor cazne groaznice, în același fel, sufletele lor vor suporta o pedeapsă veșnică căci cuvântul lui Dumnezeu a fost întotdeauna împlinit.

10. Judecata Sa va cădea peste ei, pentru că s-au încrezut în desfătarea trupurilor lor și pentru că L-au tăgăduit pe Dumnezeu,

11. În acele zile apele acestei văi vor fi schimbate, când îngerii vor fi judecați, focul din aceste izvoare va dobândi o nouă tărie. Și când îngerii vor urca, apele din aceste izvoare se vor răci după ce au fost înfierbântate.

12. Atunci l-am auzit pe Sfântul Mihail care mi-a spus: Judecata pe care o vor îndura îngerii îi amenință la fel pe regi, pe principii și pe toți care stăpânesc pământul.

13. Căci aceste ape dând viață duhurilor îngerilor vor da moarte trupurilor lor dar ei nu vor înțelege, ei nu vor crede că aceste ape răcoritoare se pot schimba în jăratec dogoritor care va arde pe veci.

Capitolul 68

1. După aceea strămoșul meu Enoh mi-a dat de știre asupra tuturor tainelor cuprinse în cartea sa și mi-a deslușit pildele care i-au fost arătate în mijlocul cuvintelor cărții.

2. În acest timp Sfântul Mihail a răspuns și a spus lui Rafael: duhul meu se ridică și se tulbură contra judecății tainice împotriva îngerilor, cine va putea să suporte oare o judecată atât de aspră care nu va fi niciodată schimbată care trebuie să-i piardă pentru totdeauna.

3. Sentința a fost pronunțată contra lor de către cei care i-au făcut să iasă în felul acesta. Și stând înaintea lui Dumnezeu, Sfântul Mihail a răspuns și a zis către Sfântul Gavriil: Ce inimă nu ar fi deloc tulburată, ce duh oare nu ar avea milă?

4. Apoi, Sfântul Mihail i-a vorbit lui Gavriil: Eu nu îi apăr deloc în fața Domnului căci ei L-au jinit pe Dumnezeu, purtându-se ca niște idoli de aceea dreptatea cea mare va coborî asupra lor pentru vecie.

5. Nici un înger nevinovat, nici un om nu îi va simți asprimea, doar acei singuri, care sunt vinovați și care vor fi peepsiți pentru totdeauna.

Capitolul 69

1. După aceasta ei vor fi extrem de uimiți și vor fi înfricoșați de judecata pronunțată asupra lor, ca pedeapsă pentru cele arătate locuitorilor pământului.

2. Iată numele vinovaților: primul dintre toți este Semiaza, al doilea Artakifa, al treilea Armen, al patrulea: Kobael, al cincilea: Turael, al șaselea: Rumjal, al șaptelea: Danjal, al optulea: Nuqael, al nouălea: Baraqel, al zecelea: Azazel, al unsprezecelea: Armaros; al doisprezecelea: Batarjal, al treisprezecelea: Basasejal, al paisprezecelea: Hananel, al cincisprezecilea: Turel; al șaisprezecelea: Simapesiel; al șaptesprezecelea: Jetrel; al optăsprezecilea: Tumael, al nouăsprezecilea: Tarel; al douăzecilea: Rumael, al douăzeciși unulea Azazel.

3. Acestea sunt numele prinților îngerilor vinovați. Iată acum numele căpeteniilor peste o sută, ale căpeteniilor peste cincizeci și ale căpeteniilor peste zece.

4. Numele primului este Yekum, acesta este cel care a ademenit pe toți fiii îngerilor sfinți, cel care i-a pus să coboare pe pământ

5. Pentru a procrea copii cu ființele umane. Numele celui de-al doilea este Asbeel, care a inspirat gânduri rele fiilor îngerilor și îi va pune să întineze corpurile lor împerechindu-se cu fiicele oamenilor.

6. Acesta este cel care a ispitit-o pe Eva și lea arătat fiilor oamenilor uneltele care dau moartea, platoșa, scutul spada și tot ce poate da sau ocoli moartea.

7. Aceste unelte au trecut din mâinile sale în cele ale locuitorilor pământului și acolo au rămas pentru întotdeauna³².

³² Numele celui de-al treilea înger căzut nu este menționat, în textul original este o lacună în text.

8. Numele celui de-al patrulea este Tenemue. Acesta este cel care i-a învățat pe fii oamenilor ce este amărăciunea și desfătarea
9. Și care le-a dezvăluit secretele unei false înțelepciuni.
10. El i-a învățat să scrie și i-a învățat cum să folosească cerneala și hârtia.
11. De asemenea, prin el s-au văzut înmulțindu-se cei ce s-au rătăcit în ciuda falsei lor înțelepciuni, de la facerea lumii până în această zi.
12. Căci oamenii nu au fost creați pentru a-și înscrie credința lor pe hârtie cu ajutorul cernelii
13. Ci ei au fost făcuți pentru a fi în curățenie și dreptate, deopotrivă cu îngerii,
14. Ei nu ar ficunoscut moartea care nimicește totul. Aceasta pentru că puterea devorează .
15. Ei nu vor pieri decât din cauza prea marii lor științe.
16. Numele celui de-al cincilea este Kasaide. Acesta este cel care a arătat copiilor oamenilor toate artele diavolești și rău făcătoare.
17. Aceste mijloace infame de a ucide un prunc în pântecul mamei sale, aceste arte care se practică prin mușcătura de șarpe, prin puterea, în mijlocul zilei, din sămânța șarpelui ce se numește Tabaet.
18. Astfel este numărul Kesbel, principalul jurământ pe care Atotputernicul, din sânul slavei Sale i-a arătat îngerilor.
19. Numele său este Beka. Acesta i-a cerut Sfântului Mihail să-i dezvăluie numele secret, pentru a avea inteligență și pentru a ține minte legământul de temut al lui Dumnezeu și să-i facă să trenure la auzul acestui nume și al acestui legământ, pe aceea care au arătat oamenilor toate secretele primejdioase.
20. Acesta este cu adevărt, misiunea magică a acestui legământ, el este de temut și fără milă.
21. Și el a dat acest legământ al lui Aka în mâinile Sfântului Mihail.
22. Iată rezultatele acestui legământ:
23. Prin puterea sa magică, cerul a fost despărțit de ape înainte de crearea lumii
24. Prin el, pământul s-a ridicat deasupra și din părțile ascunse ale colinelor țâșnesc izvoare limpezi, de la crearea lumii și pentru întotdeauna.
25. Prin acest legământ, marea a fost așezată între granițele sale și pe temeliile sale.
26. El a pus fire de nisip pentru a o opri la vreme de furie și niciodată ea nu va putea depăși această limită. Prin acest legământ de temut a fost scobită genunea și ea își păstrează locul pentru veșnicie.
27. Prin acest legământ soarele și luna își fac fiecare drumul lor, lelreu reînnoit, fără a se abate vreodată de la calea care le-a fost hărăzită.
28. Prin acest legământ stelele își urmează calea lor eternă.

29. Și când sunt strigate ele pe numele lor, ele răspund: Iartă-mă!
30. Prin acest legământ vânturile conduc apele, toate au duhul lor propriu care stabilește între ele o fericită armonie.
31. Acolo se păstrează izvoarele tunetelor și fulgerarea trăsnetelor,
32. Acolo sunt păstrate izvoarele grindinei și gheței, izvoarele zăpezii, ploii și ale picăturile de rouă.
33. Toți acești îngeri vor păstra și vor binecuvânta numele lui Dumnezeu.
34. Ei îl vor cinsti prin tot felul de laude și Dumnezeu îi va sprijini, îi va încuraja în aceste fapte de mulțumire și ei vor preamări, vor cinsti și vor slăvi numele Domnului Dumnezeu în vecii vecilor.
35. Și acest legământ va fi adevărat pentru ei și drumul lor va fi arătat și nimic nu îi va împiedica să îi urmeze.
36. Mare va fi bucuria lor.
37. Ei îl preamăresc, îl sărbătoresc, îl măresc, pentru că taina Fiului omului le-a fost arătată
38. Și El va fi așezat pe tronul slavei sale și Lui i-a fost păstrată partea cea mai mare a judecății. Păcătoșii vor dispărea de pe fața pământului iar cei care l-au ademenit vor fi legați în lanțuri pentru totdeauna.
39. După gradele lor de vinovăție, ei vor fi dați diferitelor cazane, în ceea ce privește lucrurile lor ele vor dispărea de pe fața pământului și din acel moment nu va mai fi cinesă ispitească pentru că s-a ivit Fiul Omului așezat pe tronul Său de glorie.
40. Toate nedreptățile vor înceta, tot răul va dispărea din fața sa și cuvântul Fiului omului va fi singur în fața lui Dumnezeu.
41. Iată a treia papabolă a lui Enoh:

Capitolul 70

1. După aceasta, numele Fiului Omului, trăind cu Dumnezeu, a fost preaslăvit de locuitorii pământului.
2. El a fost lăudat în carele lor și a fost cinstit în mijlocul lor.
3. De la acest moment eu nu m-am mai văzut în mijlocul copiilor oamenilor ci am fost așezat între două duhuri, între mieznoapte și Apus, unde îngerii au primit funii pentru a măsura locul hărăzit dreptilor și aleșilor.
4. Acolo am văzut pe primii patriarhi, sfinții care locuiau în acele locuri frumoase pentru veșnicie.

Capitolul 71

1. După aceea duhul meu s-a ascuns și și-a luat zborul spre ceruri. Am văzut fii de îngeri sfinți mergând pe un foc arzător, veșmintele lor erau albe iar fețele lor erau transparente precum cristalul,
2. Am văzut două râuri de foc strălucind ca hiacintul. Atunci m-am așezat cu fața la pământ în fața lui Dumnezeu.
3. Și Mihail, unul dintre arhangheli, m-a prins de mână, m-a lămurit și m-a condus locașul secret la iertării și al dreptății.
4. El mi-a arătat toate lucrurile ascunse ale marginilor cerului, locașurile stelelor, razele luminoase care veneau să lumineze fețele sfinților
5. Și el m-a mutat cu duhul în cerurile cerurilor. Acolo am văzut în mijlocul luminii un palat construit din pietre de cristal și în mijlocul acestor pietre de cristal străluceau limbi de foc,
6. Duhul meu a văzut un cerc care înconjura locașul, arzând în cele patru laturi și fluvii de foc erau împrejur.
7. Serafimii, heruvimii și ophanimii stăteau în picioare de jur împrejur. Ei nu dormeau nicio dată căci păzeau tronul slavei.
8. Și am văzut îngeri nenumărați, mii de mii și miriade de miriade care înconjurau acest palat. Mihail, Rafael, Gabriel, Phanuel și sfinții îngeri care erau în cerurile superioare, intrau și ieșeau.
9. Rafael și Gabriel ieșeau din acest palat laolaltă cu o mulțime de sfinți îngeri fără de număr.
10. Cu ei a apărut atunci și Cel bătrân în zile, al cărui cap era alb și curat ca o lână și ale cărui veșminte sunt cu neputință de descris.
11. Atunci m-am așezat cu fața la pământ și tot trupul meu a fost cuprins de un tremurat puternic iar duhul meu s-a topit. Am ridicat vocea pentru a binecuvânta, a lăuda și a preamări
12. Și laudele care mi-au ieșit atunci din gură erau plăcute Celui Bătrân de zile. Acesta a venit cu Mihail, Gabriel, Rafael și Phanuel, cu mii de mii și miriade de îngeri care nu puteau fi socotiți.
13. (fragment pierdut)
14. Atunci acest înger s-a apropiat de mine și m-a salutat în acest fel: Tu ești Fiul Omului, tu te-ai născut pentru dreptatea noastră și dreptatea se află în tine. Dreptatea Celui Bătrân de zile nu te va părăsi.
15. Apoi el a spus: Voi coborî peste tine pacea, căci pacea vine de la cei ce au creat lumea și ea va rămâne în tine pentru totdeauna. Toți cei care vor trăi și care vor merge pe calea dreptății vor forma alaiul tău pentru vremurile cele veșnice
16. Și casa lor va fi lângă tine, soarta lor va fi aceeași cu a ta și ei nu vor fi separați nicio dată și astfel li se va da lor un lung șir de zile împreună cu Fiul Omului. Pacea va fi pentru cei drepti, drumul înțelepciunii pentru cei sfinți, în numele lui Dumnezeu în toate veacurile.

Capitolul 72

1. Cartea mersului astrelor cerești, după regulile lor, epocile lor, numele lor, locul unde își încep drumul lor și a duferitelor lor poziții, toate lucrurile pe care Uriel, îngerul cel Sfânt care era cu mine și care le conduce, mi le-a lămurit pe rând.

2. Iată care sete prima lege a astrelor: Soarele, lumina zilei, iese pe porțile cerului aflate la răsărit și apune în partea opusă intrând pe porțile cerului care sunt la apus.

3. Am observat șase porți prin care soarele își începe drumul său și alte șase porți prin care îl termină. Prin aceleași porți intră și iese și luna, și am văzut acești prinți ai luminătorilor cerești cu astrele care merg înaintea lor, cele șase porți prin care răsar și cele șase porți prin care apun.

4. Toate aceste porți sunt așezate una lângă alta iar la stânga și la dreapta sunt făcute ferestre. În primul rând se vede înaintând luminătorul cel mare care se numește soare,

5. Al cărui drum este crugul cerului și care strălucește de foc și de flăcări. Vântul împinge cerul pe care este el ridicat. Dar de îndată el se îndreptă către miazănoapte pentru a înainta apoi către răsărit, el se întoarce trecând prin această poartă și luminează această parte a cerului.

6. Astfel se arată el în prima lună a drumului său

7. El pleacă prin a patra din aceste porți, care se află la răsărit. Și la această a patra poartă prin care el trece în prima lună sunt douăsprezece ferestre deschise pe unde ies torente de flăcări, când ele se deschid la timpul care le este lor hotărât.

8. Atunci când soarele se ridică pe cer, el trece prin a patra poartă în timp de treizeci de zile, prin a patra poartă din partea de apus el coboară în linie dreaptă

9. După acest timp zilele se măresc, nopțile se micșorează timp de treizeci de zile. Atunci ziua este cu două părți mai lungă decât noaptea.

10. Într-adevăr ziua are zece părți, în timp ce noaptea are opt părți.

11. În acest timp soarele trece prin această a patra poartă și apune trecând prin poarta corespunzătoare, după aceea el se apropie de a cincea poartă care este la răsărit timp de 30 de zile și apune de asemenea trecând prin poarta corespunzătoare.

12. Atunci ziua se mărește cu încă o parte, în acest fel ziua are unsprezece părți iar noaptea descrește și nu are decât șapte părți.

13. Atunci soarele înintează către răsărit pentru a trece prin a șasea poartă

14. Și el se ridică și apune la trecerea prin aceste porți, la fel, timp de treizeci de zile.

15. În acest timp ziua este de două ori mai lungă decât noaptea și are doisprezece părți. Cât privește noaptea, ea se micșorează în aceeași măsură și nu conține decât șase părți. În sfârșit soarele coboară astfel încât ziua se micșorează, pe când noaptea se mărește.

16. Căci soarele revine către răsărit trecând prin a șasea poartă prin care el iese și intră timp de treizeci de zile.

17. După această perioadă ziua se micșorează treptat, așadar ea nu mai are mai mult de unsprezece părți, în timp ce noaptea are șapte. Soarele părăsește apusul trecând prin poarta a șasea și înaintază către răsărit, răsărind prin a cincea poartă timp de treizeci de zile

18. Și apunând în același fel la apus la trecerea prin a cincea poartă. În acest moment ziua este micșorată cu două doisprezecimi,

19. În așa fel încât are zece părți, în timp ce noaptea are opt părți. Și soarele trece la răsărit ca și la apus prin a cincea poartă.

20. În sfârșit el răsare prin a patra poartă timp de treizeci și una de zile și apune la apus. În această perioadă ziua este egală cu noaptea, astfel încât și una și alta au în mod egal câte nouă părți.

21. Atunci soarele părăsește această poartă și înaintază către apus, trecând prin a treia poartă unde răsare și apune.

22. În această perioadă noaptea crește timp de treizeci de zile în așa fel încât noaptea va avea zece părți în timp ce ziua va avea numai opt părți.

23. Atunci soarele va răsări prin a treia poartă și va apune în același fel prin a treia poartă de la apus timp de treizeci de zile. Apoi el trece prin a doua poartă, atât la răsărit cât și la apus.

24. În acest timp, noaptea are unsprezece părți iar ziua numai șapte părți.

25. Acesta este timpul în care soarele trece prin a doua poartă, atât la răsăritul cât și la apusul său. Apoi el coboară și ajunge la prima poartă, ceea ce se întâmplă timp de treizeci de zile.

26. El apune la fel prin prima poartă. Atunci noaptea este dublă față de zi, astfel ea are doisprezece părți în timp ce ziua nu are decât numai șase părți.

27. Și când soarela junge la această poartă el își reîncepe crugul său. El trece prin această poartă timp de treizeci de zile și apune în aceeași poartă la apus.

28. În acest timp noaptea se micșorează cu o parte având astfel unsprezece părți, cât privește ziua, ea nu are decât numai șapte părți,

29. Atunci soarele va trece prin a doua poartă la răsărit,

30. Revine prin cea pe care mai înainte o evitase, timp de treizeci de zile, răsare și apune prin două părți asemănătoare.

31. Noaptea se micșorează în continuare, ea mai are zece părți și ziua opt. Soarele trece prin a doua poartă atât la răsăritul său cât și la apusul său, apoi el înaintază către răsărit, răsare prin a treia poartă timp de treizeci și una de zile și apune prin poarta corespunzătoare de la apus.

32. Noaptea continuă să se micșoreze, ea nu mai are decât numai nouă părți la fel ca ziua, căci este egalitate între una și cealaltă. Anul este în cea de-a treisuteșaizeci și patra zi a sa,

33. Astfel, acesta este crugul soarelui însuși, care duce la lungimea sau la scurtimea nopților.

34. Căci el face ca ziua să crească treptat și ca noaptea să scadă în același fel.

35. Aceasta este legea crugului soarelui, el înaintează și se retrage rând pe rând. Astfel ia fost scris acestui astru hărăzit să lumineze pământul.

36. Acesta este astrul căruia Dumnezeu încă din genuni i-a dat numele de soare.

37. Și astfel el răsare și apune, fără a avea odihnă niciodată, despiciând ziua și noaptea în carul său în întinderile diafane. Lumina sa luminează șapte părți ale lunii, dar mărimile lor la amândouă sunt egale.

Capitolul 73

1. După această primă lege am observat acelea care privesc astrul inferior, care poartă numele de lună, al cărui drum este și el cel al crugului ceresc.

2. Există u vânt care împinge cerul pe care ea este ridicată dar lumina ei este împărțită cu măsură.

3. În fiecare lună apusul său, precum și răsăritul său diferă, iar zilele sale sunt ca cele ale soarelui, când lumina sa este plină ea conține șapte părți de soare.

4. Ea pornește și răsare în drumul său către apus timp de treizeci de zile,

5. În acest timp ea apare și aceasta înseamnă pentru că îi începutul lunii, timp de treizeci de zile ea trece prin poarta prin care trece și soarele.

6. Atunci ea este aproape invizibilă, astfel încât nu apare nici o lumină cu excepția unei șeptimi din toată lumina ei,

7. Care crește zilnic cu o parte, dar apunând și răsărind mereu o dată cu soarele. Când soarele răsare, luna răsare împreună cu el și primește de la el o parte firavă de lumină. În această noapte, prima zi înaintea zilei lunii, luna apune o dată cu soarele.

8. Și în timpul acestei nopți luna este întunecată, dar ea răsare cu a șaptea parte din lumina sa îndepărtându-se de răsăritul soarelui dar puțin câte puțin ea se luminează până când lumina ei ajunge deplină.

Capitolul 74

1. Atunci am aflat o altă lege care arată cum se stabilește luna lunară:

2. Uriel, îngerul meu cel sfânt și îndrumătorul meu nu mi-a lăsat nimic cunoscut.

3. Așadar am scris totul așa cum mi-a fost arătat. Am notat lunile anului în ordinea în care ele sosesc, apariția și fazele lunii în timpul a cinsprezece zile.

4. Am notat în care vreme luna pierde cu desăvârșire lumina sa și în care vreme ea strălucește cu toată lumina sa.

5. În anumite luni, luna trece pe cer singură și în timpul altor două luni ea apune odată cu soarele prin cele două porți care se află în mijloc, adică prin a treia și a patra.

6. Ea răsare timp de șapte zile și își împlinește drumul său. Apoi ea se apropie de poarta prin care a trecut soarele
7. Și timp de opt zile ea trece prin a doua poartă la fel ca și soarele.
8. Și în timp ce soarele răsare prin poarta a patra, luna răsare timp de șapte zile până când soarele trece prin poarta a cincea.
9. Încea din timpul celor șapte zile, ea coboară către poarta a patra, ea este atunci în toată lumina sa, dar ea se micșorează curând și înaintează prin prima poartă timp de opt zile.
10. Apoi ea se îndreaptă din nou către a patra poartă de unde răsare soarele. Am aflat deci locurile lor ca și răsăritul și apusul soarelui urmând ordinea lunilor anului.
11. Și în aceste zile la fiecare cinci ani se adaugă treizeci de zile pentru că ele sunt în plus în anul solar. Și toate zilele care vor aparține unuia dintre acești cinci ani vor fi în număr de treisute șaiszeci și patru. Vor fi mai mult cu șase zile pentru fiecare dintre ele,
12. Astfel încât să se alcătuiască o lună suplimentară de treizeci de zile. Luna lunară este mai scurtă decât luna solară și stelară. În rest ea este cea care potrivește anii în așa fel încât ei să nu difere cu nici o zi și să fie tot timpul de treisute șaiszeci și patru de zile. În trei ani sunt o mie nouăzeci și două de zile, în cinci ani o mie opt sute douăzeci de zile, în opt ani două mii nouă sute douăsprezece zile. Când privește anii lunari, trei ani conțin o mie nouăzeci și două de zile, cinci ani mai scurți decât cei ai soarelui, cu cincizeci de zile nu cuprind decât decât o mie șapte sute șaptezeci și două de zile, iar opt ani lunari cuprind două mii opt sute treizeci și două de zile. Astfel, opt ani lunari sunt mai scurți decât opt ani solari cu optzeci de zile. Anii se socotesc deci prin crugul soarelui sau a lunii, ei sunt mai lungi sau mai scurți după cum ne luăm după unul sau după altul dintre acești aștri.

Capitolul 75

1. Iată acum conducătorii și prinții care hotărăsc peste toată creația, peste toate stelele ca și peste cele patru zile adăugate pentru împlinirea anului.
2. Ei au nevoie de aceste patru zile deși ele nu fac parte din an. Oamenii s-au înșelat asupra acestor zile căci trebuie ținut cont de acești luminători pentru a se face socoteala, știind că una este adăugată la prima poartă, a doua la a treia, alta la a patra și ultima la a șasea. Acesta este felul în care se împlinește numărul de treisute șaiszeci și patru de poziții care formează tot atâtea zile.
3. Iată semnele: anotimpurile, anii și zilele, așa cum Uriel mi le-a făcut cunoscute. Uriel este ingerul pe care Domnul slavei l-a așezat peste toți aștrii care strălucesc în cer și luminează pamântul. Aceștia sunt: cei ce împart zilele și nopțile, altfel spus: soarele, luna, stelele întregii armate cerești care străbat cerul pe carele lor în toate direcțiile.
4. Astfel Uriel mi-a arătat douăsprezece porți care se deschid pentru carul soarelui, de unde izvorăsc raze fără număr.

5. Prin ele vine pe pamânt, atunci când aceste porți se deschid la timpul hotărât, prin ele izbucnesc de asemenea vânturile și dudurile picăturilor de rouă, când ferestrele de la marginea cerului se deschid la timpul hotărât prin voința divină.

6. Am văzut douăsprezece porți în cer la marginile pământului prin care ies soarele și luna și stelele și toate lucrările cerului la răsărit și la apus.

7. Și alte ferestre se deschid încă la dreapta și la stânga.

8. Una dintre aceste ferestre marește căldura verii, ca și porțile prin care pleacă și unde se reîntorc fără încetare aceste stele într-o rotire fără sfârșit.

9. Și am văzut în cer carul pe care se află aceste stele rotindu-se deasupra lunii fără a obosi niciodată. Una dintre ele este mai strălucitoare decât celelalte, aceasta face crugul lumii întregi.

Capitolul 76

1. Și către marginile pământului am văzut douăsprezece porți

2. Pentru toate vânturile care ies din timp în timp pentru a se răspândi pe pământ. Trei dintre aceste porți se deschid în partea opusă cerului, celelalte trei la apus, trei spre dreapta și trei spre stânga.

3. Primele trei privesc spre răsărit, ultimile trei spre miazănoapte. Cele care sunt așezate la dreapta și la stânga privesc spre miazăzi și spre apus.

4. Prin patru porți ies vânturile de binecuvântare și de mântuire și prin celelalte opt vânturile de jale. Când ele suflă, ele aduc stricăciune pământului și locuitorilor săi, apelor și tuturor celor ce trăiesc în ele.

5. Prințul vânturilor iese prin poarta așezată la răsărit și prin prima poartă de la răsărit care se apleacă spre miazăzi. Acest vânt aduce distrugerea, seceta, căldura înăbușitoare și stricăciunea.

6. De la a doua poartă, care este în mijloc se răspândește egalitatea sau măsura dreaptă pentru toate lucrurile, ploaia, bogăția roadelor, curățenia și forța; de la ultima poartă, întoarsă către miazănoapte vine frigul și seceta.

7. După aceste vânturi vin vânturile din sud care suflă prin trei porți principale, prin prima, întoarsă către răsărit iese un vânt cald.

8. Dar prin poarta din mijloc se împrăștie un miros plăcut, picături de rouă, ploaia, prosperitatea și sănătatea.

9. De la a treia poartă, către apus, vin roua, ploaia, tăciunea și stricăciunea.

10. Vântul din nord suflă prin trei porți. De la a șaptea, așezată lângă aceea care privește la miazăzi iese rouă, ploaia, tăciunea și stricăciunea.

11. De la cel de mijloc vine ploaia, roua, viața și mântuirea. De la a treia poartă întoarsă spre apus, dar apropiată de miazănoapte vine grindina, gheața, zăpada, ploaia și roua.

12. Vin în sfârșit, din a patra regiune, vânturile de apus. De la prima poartă ies roua, ploaia, gheața, frigul, zăpada și gerul, de la poarta din mijloc, ploaia, liniștea și bogăția. De la ultima din partea de miazăzi, uscăciunea, dezastrul, seceta și moartea. Astfel se încheie descrierea celor doisprezece porți așezate în patru colțuri ale cerului. Toate legile lor, toate rânduielile lor, bune sau rele, eu ți le-am dat lămurit, o fiul meu Metusala!

Capitolul 77

1. Primul vânt se numește de răsărit pentru că este primul.
2. Al doilea se numește vântul de miazăzi, pentru că acesta este momentul când coboară Cel veșnic, Cel binecuvântat pe veci.
3. Vântul din apus se mai numește și vântul scăderii pentru că acesta este partea în care toate astrele cerești se micșorează și coboară.
4. Al patrulea vânt, vântul de miazănoapte se împarte în trei părți: una este destinată locuințelor oamenilor, cealaltă e ocupată de lacuri, de văi, de pădure, de râuri, de locuri acoperite de întuneric sau de zăpadă, a treia este Raiul.
5. Am văzut șapte munți mai înalți decât toți munții de pe pământ, de acolo se împarte chiciura, zilele, anotimpurile, și, anii vin și trec peste ele.
6. Am văzut șapte fluvii pe pământ mai mari decât toate celelalte fluvii, unul curge de la apus spre răsărit și merge să se verse în Marea cea Mare.
7. Celelalte două curg din miazănoapte spre mare și vin să se verse în marea Eritreei, către răsărit.
8. Am văzut șapte insule mari pe această mare, două în apropierea țărmlui, cinci în Marea cea Mare.

Capitolul 78

1. Numele soarelui sunt: Oz-iares și Tomas.
2. Luna are patru nume: Primul este Asonia, al doilea Ebla, al treilea Benaces, al patrulea Erae.
3. Aceștia sunt doi mari luminători, drumurile cărora sunt cât crugul cerului și care au mărimi egale.
4. În drumul soarelui există șapte părți de lumină care sunt reflectate de lună. Aceste șapte părți vor lumina luna până la sfârșit. Ele ies prin poarta de la apus, după ce au luminat în miazănoapte și revin pe cer prin poarta de la răsărit.
5. Când luna răsare, ea apare în cer, și ea este luminată de jumătate din a șaptea parte a lunii.

6. Această lumină se întregește la capătul a paisprezece zile.
7. Curând se vor întregi de trei ori cate cinci părți de lumină, astfel încât după cinsprezece zile ea ajunge la mărimea sa întregă.
8. Atunci luna reflectă toată lumina pe care o primește de la soare. Ea descrește apoi și urmează în descreșterea sa același drum pe care l-a avut și la creșterea sa.
9. În unele luni luna are 29 de zile. Există alte luni când ea are douăzeci și opt de zile.
10. Uriel mi-a arătat încă o lege. Aceasta este felul în care lumina dată de soare vine și se împrăștie pe lună.
11. În tot timpul în care luna crește în lumina sa, ea înaintează în fața soarelui până când, la terminarea a paisprezece zile lumina sa ajunge până în cer.
12. Dar când ea crește, sau când această lumină este absorbită puțin câte puțin în cer,
13. În prima zi se numește luna nouă, pentru că în această zi ea reîncepe să primească lumină de la soare. Ea este completă, în ziua când soarele coboară la apus, pe când luna urcă la răsărit.
14. Atunci luna strălucește toată noaptea până când soarele răsare înaintea ei, atunci luna se șterge în fața soarelui. Când lumina se apropie de lună, ea descrește încă, până când ea este complet acoperită, atunci timpul său este terminat. Atunci crugul său gol este fără nici o lumină. În timpul a trei luni ea face drumul său în treizeci de zile și în timpul altor trei luni ea îl face în douăzeci și nouă de zile. Și în timpul a trei luni ea are un drum de treizeci de zile și în timp de trei luni un drum de douăzeci și nouă de zile. Noaptea ea apare timp de douăzeci de zile ca un chip de om iar ziua ea se confundă cu cerul.

Capitolul 79

1. Și acum fiul meu, eu ți-am făcut ție cunoscut totul,
2. Și descrierea cerului este terminată.
3. Te-am făcut să vezi cursa tuturor astrelor luminoase care stăpânesc anotimpurile, diferitele perioade ale anului și diversele lor influențe, formarea lunilor, a săptămânilor și a zilelor. De asemenea te-am făcut să vezi descreșterile lunii, care se petrec la a șasea poartă, căci aceasta este poarta la care luna își pierde lumina.
4. Acesta este locul în care începe luna, acesta este și locul unde ea se termină la vremea hărăzită, după ce ea a parcurs o sută șaptezeci și șapte de zile, adică douăzeci și șapte de zile, adică douăzeci și cinci de săptămâni și două zile.
5. Drumul său este mai scurt decât al soarelui, el are cinci zile mai puțin pe semestru.
6. Când ea este plină prezintă o față de om. Aceasta mi le-a făcut cunoscute Uriel, marele înger care le guvernează.

Capitolul 80

1. În aceste zile Uriel mi-a spus: Iată, te-am făcut să știi totul ,o Enoh! Eu ți-am descoperit totul. Tu vezi soarele, luna și îngerii care dirijează stelele din cer, care conduc mișcările lor, fazele lor și schimbările lor.

2. Zilele păcătoșilor nu vor fi împlinite. Sămânța lor nu le va ajunge în șesuri și câmpii, muncile pământului vor fi răvășite, nimic nu le va veni la timpul său. Ploaia va rămâne în aer și cerul va fi de bronz.

3. În acele timpuri roadele pământului vor fi întârziate, ele nu vor înflori la timpul lor și pomii își vor opri fructele.

4. Luna își va schimba drumul său, ea nu va mai apare la timpul său.

5. Cerul va dogorî și nici un nor nu se va vedea și uscăciunea se va întinde pe suprafața pământului. Stele căzătoare vor brăzda cerul căci multe stele se vor întoarce din drumul lor obișnuit, rătăcind prin neant.

6. Și conducătorii stelelor care îi conduc nu vor putea face nimic ca să le întoarcă pe drumul lor și toate stelele se vor răzvrăti împotriva păcătoșilor.

7. Locuitorii pământului vor fi buimaci în gândurile lor, ei își vor strica toate căile lor. Ei vor călca poruncile Domnului și se vor crede zei,

8. În acest timp răul se va înmulți în sânul lor. Dar pedeapsa cerului nu se va lăsa așteptată, ei vor pierii cu toții.

Capitolul 81

1. Și el mi-a zis: "Enoh, privește această carte care este coborâtă din ceruri, citește ce este în ea și încearcă să înțelegi tot ce cuprinde ea".

2. Atunci am văzut tot ce a venit din cer și am înțeles tot ce era scris în carte. Citindu-le, am cunoscut toate lucrările oamenilor.

3. Toate lucrările copiilor cărnii, de la începuturi și până la sfârșit. Și am lăudat pe Domnul, Împăratul Slavei, Făuritorul tuturor acestor minunății. Și L-am preamărit pentru marea Sa răbdare, pentru îndurarea Sa față de copiii lumii.

4. Și am strigat: Binecuvântat este omul care moare în dreptate și în bine și căruia nu i se poate pune în față nici o carte a fărâdelegii care nu a cunoscut nedreptatea!

5. Atunci cei șapte sfinți m-au apucat și m-au dus pe pământ, lăsându-mă în fața ușii casei mele. Și ei mi-au spus: Explică toate aceste lucruri fiului tău Metusala, anunță-i pe toți copiii tăi că nici o ființă nu va rămâne fără a fi judecata în fața lui Dumnezeu, căci El este Creatorul.

6. Timp de un an întreg, noi te vom lăsa cu copiii tăi, pentru ca să îți găsești puterile dintâi și ca tu să poți să îți înveți familia, să scrii toate lucrurile pe care le-ai văzut și să le deslușești copiilor tăi. Dar în anul viitor, te vom ridica din mijlocul alor tăi

7. Lasă inima lor să se întoarcă la puterea dintâi, căci Alesul va dezvălui alesului secretele dreptății, cel drept se va înveseli cu cel drept, ei vor mărturisi pe Dumnezeu laolaltă.
8. Cât privește păcătoșii, ei vor pieri cu păcătoșii și cei căzuți cu cei căzuți.
9. Și chiar aceia care au trăit în dreptate vor muri din cauza faptelor rele ale oamenilor și ei își vor da sufletul din cauza faptelor celor răi.
10. În acele zile, ei vor înceta să îmi mai vorbească. Și am revenit la frații mei, laudând și binecuvântând pe Domnul.

Capitolul 82

1. Deci, fiul meu Metusala, eu ți-am spus totul, am scris totul, ți-am dezvăluit totul și ți-am dat o carte pentru fiecare lucru. Păstrează, fiul meu, cărțile scrise de mâinile tatălui tău și transmite-le generațiilor viitoare.
2. Ți-am dat înțelepciune, ție, copiilor tăi și urmașilor tăi, pentru ca ei să dea mai departe această înaltă înțelepciune în toate gândurile lor, urmașilor lor.
3. Și cei care vor înțelege nu vor mai putea dormi, dar ei vor deschide urechile pentru a le primi, pentru ca să se facă vrednici de această înțelepciune care va fi pentru ei ca o hrană bună.
4. Fericiți sunt cei dreți, fericiți cei care merg în dreptate, cei care nu cunosc deloc nedreptatea și care nu se aseamănă deloc cu păcătoșii, ale căror zile sunt numărate. Cât privește drumul soarelui în cer, el intra și iese prin diferitele porți timp de treizeci de zile cu conducătorii a mii de specii de stele, cu cei patru care le sunt alăturați și care sunt legați de cele patru zile suplimentare.
5. Oamenii sunt într-o mare greșeală cu privire la aceste zile, ei nu țin cont de ele în calculele lor.
6. Dar aceste zile suplimentare există: una la prima poartă, a doua la a treia, a treia la a patra și ultima la a șasea poartă. Anul se compune astfel din trei sute șaiszeci și patru de zile.
7. Astfel, calculul este exact, căci acești aștri, aceste luni, aceste perioade, acești ani și aceste zile Uriel mi le-a arătat și lămurit, el,
8. Care din partea lui Dumnezeu are putere asupra tuturor acestor aștri care se sălășluiesc în ceruri și care au putere asupra zilei și asupra nopții, deoarece ei sunt izvorul care dă lumină oamenilor: soarele, luna și stelele
9. Și toate puterile cerurilor călătoresc în caleștile lor cerești. Iată ordinea astrelor fiecare după locul lor din cer, unde răsare și apune după anotimpuri, perioade, zile și luni.
10. Iată numele celor care le conduc, care veghează asupra drumurilor lor, perioadele lor, înrâuririle lor.
11. Patru dintre ei deschid drumul, ei împart anul în patru părți. Alți doisprezece vin după aceea, cei care formează cele doisprezece luni ale anului, împărțite în trei sute șaiszeci și patru de zile,

cu conducătorii de câte o mie care deosebesc zilele, zilele obișnuite ca și zilele suplimentare, cei care, ca primii conducători împart anul în patru părți.

12. Conducătorii miilor sunt așezati în mijlocul celorlalți

13. Și fiecare dintre ei este așezat la locul său. Ci, iată numele celor care conduc cele patru părți ale anului, anume: Milkiel, Helemmek,

14. Melejal și Narel.

15. Cât privește numele celorlalți, acestea sunt: Adnarel, Ijisusael și Elomeel. Aceștia trei din urmă merg după comandantii claselor de stele, fiecare merge de fiecare dată după aceia care împarte anul în patru părți. În prima parte a anului apare Melkejal, care se mai numește și Tamaini și soarele.

16. Zilele supuse influenței sale sunt în număr de nouăzeci și una. Și iată ce se întâmplă pe pământ în timpul acestor zile: sudoare, căldură și muncă. Toți arborii devin fertili, frunzele cresc, recolta de cereale îi bucură pe agricultori, trandafirii și toate florile împodobesc câmpiile iar copacii morți în iarnă, acum se usucă.

17. Iată-i pe cei care conduc al doilea rând: Berkael, Zelebsel și încă unul care a fost așezat peste mii, a cărui nume este Hilujaseph, pe care îl ajută și Helammelak, iar zilele stăpânirilor lor se apropie de sfârșit.

18. Numele următorului conducător după ei va fi Helemmek al cărui nume a fi la fel de strălucitor ca al soarelui.

19. Iată ce se întâmplă pe pământ în acest timp: din cauza căldurii și a secetei, pomii își dau fructele lor și fructele sunt bune de uscat. Turmele merg la pășunile lor și oile se așează jos. Se recoltează toate darurile pământului, se îngrămădesc grânele în hambare și se pun strugurii în prese.

20. Numele celorlalți sunt: Gidaljal, Keel, Heel. Cărora trebuie să îl adaugăm pe Asfael. Și zilele stăpânirilor lor sunt pe sfârșite.

Capitolul 83

1. Și acum fiul meu Metusala, ți-am împărtășit toate viziunile care le-am avut înaintea ta.

2. Am avut altele două înainte de căsătoria mea și nici una dintre ele nu seamănă cu cealaltă.

3. Prima mi-a apărut în timpul când eram ocupat să citesc, și a doua cu câțva timp înainte de căsătoria cu mama ta. Acestea au fost două viziuni importante. În legătură cu ele am întrebă pe Domnul. M-am odihnit în casa bunicului meu Mahalaleel și am văzut cerul strălucitor și luminos.

4. Și am căzut cu fața la pământ și am văzut pământul mistuit de o mare genune și munții agățați deasupra munților.

5. Coline cădeau peste coline, copacii cei mai înalți se despicau pe toată lungimea lor și erau aruncați în adânc și cădeau până la fund.

6. Văzând acest prăpăd, vocea mea s-a împleticit. Am strigat: Gata, s-a sfârșit cu pământul! Atunci bunicul meu Mahalaleel mă ridică și îmi spuse: Pentru ce strigi fiul meu, de ce jelești?

7. Îi povestii viziunea pe care am avut-o și el îmi spuse: Ce ai văzut tu este grav fiul meu.

8. Și viziunea pe care tu ai avut-o este izbitoare, ea se referă bineînțeles la păcatele pământului, pe care trebuie să îl înghită adâncurile. Da, va veni o mare pustiire.

9. Pentru aceasta, O! fiul meu, ridică-te și roaga-L pe Domnul slavei, căci tu ești credincios și pentru ca El să lase câteva persoane pe pământ și pentru ca oamenii să nu piară cu toții. Fiul meu, pustiirea va veni din cer pe pământ și aceasta va fi o mare ruină.

10. Atunci m-am ridicat și L-am implorat pe Domnul, mi-am scris rugile mele pentru semințiile din lume, dându-i fiului Metusala toate lămuririle pe care el putea să le dorească. Și când am ieșit și am văzut soarele ridicându-se la răsărit, luna coborând la apus, toate stelele pe care Dumnezeu le-a creat înaintând falnic pe cer, atunci L-am preamarit pe Domnul a toată dreptatea, am slăvit numele Său cel sfânt, pentru ca El a făcut ca soarele să se ivească prin ferestrele de la răsărit, el urcă și se ridică pe bolta cerului și își împlinește calea sa strălucitoare.

Capitolul 84

1. Și am ridicat mâinile spre cer și am lăudat pe Cel Prea Înalt. Și deschisei gura și mă folosii de limba pe care Dumnezeu a dat-o tuturor copiilor oamenilor, pentru a o folosi ca unealtă pentru gândurile lor și L-am slăvit în felul acesta:

2. Tu ești binecuvântat Doamne, Rege puternic și desăvârșit, Domnul tuturor creaturilor din cer, Rege al regilor, Domn al întregului univers a Cărui Domnie, Stăpanire și Măreție nu se va termina niciodată. Din veac în veac Domnia Ta va dăinui. Cerurile sunt tronul Tău pentru totdeauna și pământul este scara Ta din veșnicie în veșnicie.

3. Căci Tu le-ai făcut și Tu ești Cel care le conduci. Nimic nu poate ocoli puterea Ta fără sfârșit. Cu Tine înțelepciunea rămâne veșnic aceeași, ea vegheză fără încetare lângă tronul Tău. Tu cunoști, Tu vezi, Tu auzi tot, nimic nu scăpa privirii Tale puternice, căci ochiul Tău este pretutindeni.

4. Iată îngerii care au călcat poruncile Tale și furia Ta plutește asupra trupurilor omenești până în marea zi a judecății.

5. Ci, Domnul Dumnezeul meu, Rege puternic și îndurător, te rog, cer de la tine cu sârguință, ascultă rugile mele, fă ca pașii mei să dăinuie pe pământ și ca neamul omenească să nu piară cu totul! Nu părăsi pământul devastat și fă ca el să nu fie distrus niciodată!

6. O, Doamne! înlătură de pe fața pământului ființele care nu Te-au cinstit. Dar păstrează seminția celor dreți pentru a dăinui pentru totdeauna. O Doamne nu îți întoarce fața de la servitorul tău!

Capitolul 85

1. După aceea am avut o altă viziune pe care vreau să ți-o lămuresc, o, fiul meu! Și Enoch se ridică și spuse către fiul său Metusala: Lasă-mă să îți povestesc, o, fiul meu. Ascultă vorba din gura mea și pleacă-ți urechea la viziunea și visul tatălui tău. Înainte de a lua în căsătorie pe mama ta Edna, am avut o viziune în patul meu.

2. Iată un taur ieșind din pământ. Și acest taur era alb. După aceea a ieșit o juncă și cu ea doi viței tineri dintre care unul era negru și unul roșu.

3. Cel negru îl lovea pe cel roșu și îl urmărea pe tot pământul.

4. Din acel moment nu l-am mai observat pe vițelul cel roșu,

5. Dar cel negru deveni deodată foarte bătrân și avea cu el o juncă.

6. După aceea am văzut mai mulți tauri născuți din acest cuplu care le semănau și care îi urmau.

7. Și prima juncă se îndepărtă din apropierea primului taur și ea căuta vițelul roșu dar nu îl găsi.

8. Și ea scotea gemete jalnice căutându-l. Și ea continua țipetele sale până când taurul se apropie de ea, din acel moment ea încetă să mai plângă și să geamă. Și apoi ea aduse pe lume un taur alb. Și după aceea mulți alți tauri și alte junci.

9. Am mai văzut în visul meu un bou alb care creșu la fel și sfârși prin a deveni un mare bou alb. Și din el ieșiră mulți boi care erau asemănători cu el. Și ei începură să facă alți boi albi asemănători și ei urmau unii după alții.

Capitolul 86

1. Mi-am ridicat privirea și am văzut cerul deasupra capului meu. Și iată că o stea căzu din cer. Și ea se înălța în mijlocul acestor tauri și păru că paște împreună cu ei.

2. După aceea am văzut alți tauri mari și negri și iată că ei schimbau fără încetare pășunile și staulele, în timp ce tinerii lor viței încep să se jelească împreună cu ei și uitându-mă încă o dată la cer, am văzut mai multe astre care coborau și se îndreptau spre această stea unică.

3. În mijlocul vițelilor tineri, taurii erau cu ei și pășteau cu ei.

4. Priveam și admiram aceste lucruri și iată că taurii au început să intre în călduri și să se suie peste junici, acestea primind sămânța lor au adus pe lume elefanți, cămile și măgari.

5. Și taurii erau înspăimântați de această generație monstruoasă și imediat ei i-au mușcat și i-au lovit cu coarnele lor.

6. Și elefanții i-au devorat pe tauri și iată că toți copiii pământului s-au cutremurat de cele ce au văzut și au rămas îngroziți.

Capitolul 87

1. Priveam în continuare și am văzut cum se loveau unii pe alții, se mâncau între ei și am auzit pământul care gemea.
2. Atunci am întors a doua oară privirile mele către cer și într-o a doua viziune, am văzut iesind oameni asemănători cu oamenii albi. Era unul și alții trei care îl însoțeau.
3. Acești trei oameni care au ieșit la urmă, m-au luat de mână și ridicându-mă deasupra pământului și a locuitorilor săi m-au condus într-un loc deosebit.
4. Și de acolo m-au urcat pe un turn înalt înconjurat de coline mai joase și ei mi-au spus: Rămâi aici până când tu vei vedea ce se va întâmpla cu acești elefanți, aceste cămile și acești măgari, aceste stele și toate aceste vite.

Capitolul 88

1. Atunci am observat pe acela dintre cei patru albi, care ieșise primul. Și el apucă prima stea care căzuse din cer. Și el îi legă picioarele și mâinile și o aruncă într-o vale îngustă, adâncă, dezgustătoare și întunecată.
2. Atunci unul din cei patru trase o sabie și o întinse elefanților, cămilelor și măgarilor, care au început să se lovească cu ea unii pe alții, și tot pământul se cutremura.
3. Și în viziunea mea, iată: am văzut pe unul din cei patru oameni coborâți din cer cum aduna și apuca toate stelele mari ale căror părți sexuale erau asemănătoare cu părțile sexuale ale cailor și le aruncă pe toate, cu picioarele și mâinile legate, în peșterile pământului.

Capitolul 89

1. Atunci unul din cei patru oameni se apropie de ceilalți tauri și le arată lor anumite taine la care ei s-au cutremurat. Și se născu un om care construi o corabie mare.
2. El locui în această corabie și cu el trei tauri și s-a făcut o învelitoare pe deasupra lor.
3. Îmi ridicai din nou privirea către cer și observai o mare boltire și avea deasupra șapte cascade care vărsau torente de ploaie peste sat. Privii iarăși și iată că izvoarele pământului se răspândiră peste pământ în acest sat. Și apa începu să se învâlbureze și să crească peste pământ în așa fel încât nu mai putu zări acel sat,
4. Pentru ca era acoperit cu apă. Era într-adevăr multă apă, întuneric și nori și iată că înălțimea apei depăși înălțimea tuturor satelor. Apele au acoperit în întregime și au învăluit pământul.
5. Și toți taurii care erau adunați fură înecați și pieiră în ape.
6. Dar nava plutea peste suprafața acestor ape. În acest timp toți taurii și elefanții, cămilele și măgarii și cirezile, pieiră în această inundație imensă, ei dispărură înghițiți și nu i-am mai putut vedea în adâncimile din care nu au mai putut să scape. Mai privii încă și iată cascadele încetară să mai cadă din înalt, izvoarele pământului să mai curgă, iar adâncurile se întredeschiseră.

7. Și apele se retrăgeau în ele și apăru pământul.
8. Și corabia se așeză pe pământ, întunericul se împrăștie și apăru lumina.
9. Atunci bou alb, care s-a făcut om, ieși din arcă și cu el a tras tauri. Și unul din cei trei tauri era alb și semăna cu acest bou, un altul era roșu ca sângele și al treilea era negru, și taurul alb se retrăsese cu ceilalți.
10. Și animalele câmpului și păsările cerului începură să se înmulțească. Și diferitele specii ale acestor animale se grupară, lei, tigri, lupi, câini, mistreți, vulpi, cămile și porci.
11. Canari, ulii, vulturi și corbi. Și printre ei se născu un bou alb. Și ei începură să se muște unii pe ceilalți
12. Și bou alb care a fost născut între ei va zămisli un catâr și un bou alb și după aceea și mai mulți catâri. Și bou alb care a fost zămislit din el a născut la rândul său un mistreț și o oaie albă.
13. Mistrețul zămisli mulți alți mistreți. Și oaia alte douăsprezece oi. Când aceste douăsprezece oi s-au făcut mari ele vândură una dintre ele măgarilor. Și măgarii vândură oaia lupilor. Și ea crescă printre ei.
14. Atunci Domnul aduse celelalte oi pentru a locui cu prima și să pască cu ea în jurul lupilor. Și ele se înmulțiră și pășunile lor erau din abundență. Dar lupii începură să le înspăimânte și să le prigonească și să le omoare mieii.
15. Și ei îi aruncau în adâncurile unui mare fluviu. Atunci oile au început a se jeli din cauza pierderii micuților lor și a se întoarce către Domnul lor,
16. Una dintre ele reuși să scape și se întoarse printre catâri. Și văzu oile gemând, rugându-se și implorând pe Domnul din toate puterile lor, până când Domnul a coborât la strigătele lor, din înălțimea locuinței Sale cerești și binevoi să le viziteze.
17. Și El chemă oaia scăpată din mijlocul lupilor și i-a comandat să meargă să îi găsească pe lupii ucigași și să le spună să nu le mai supere pe oi.
18. Atunci oaia merse să ducă lupilor forța Cuvântului lui Dumnezeu și o altă oaie a venit în întâmpinarea primei și merse cu ea. Și amândouă intrară în locuința lupilor și le-au spus să nu mai persecute oile.
19. După aceea văzui lupii năpăstuind tot mai mult turmele de oi. Și oile strigară iarăși către Domnul și Domnul coboră în mijlocul lor.
20. Și El începu să omoare lupii care urlau, dar oile au păstrat liniștea și nu au strigat.
21. Și iată că am văzut cum ele ieșiră din țara lupilor. Ochii acestor lupi au orbit și ei au ieșit și au urmărit oile cu toate forțele lor.
22. Dar Domnul oilor mergea cu ele și le conducea. Și toate oile L-au urmat.
23. Fața Sa era înfricoșătoare, înfățișarea Sa era strălucitoare și măreață.

24. În acest timp lupii au început să urmărească oile până când au ajuns la marginea unei mări întinse. Atunci marea a fost împărțită și apele se traseră în părți ca un zid. Și Domnul oilor care le conducea se așeză între ele și lupi.

25. În acest timp lupii nu puteau vedea deloc oile, dar ei le-au urmărit până în mijlocul mării și atunci apele s-au închis în spatele lor

26. Dar când l-au văzut pe Domnul, ei s-au întors pentru a fugi dinaintea feței Lui. Dar atunci apele s-au reunit după legile firești și ele i-au înghițit pe lupi.

27. Și eu am văzut pe toți aceia care au urmărit oile înecându-se în valuri.

28. Cât pentru oi ele trecură marea și au mers în acel pustiu care nu avea nici un copac, nici apă, nici verdeț. Și ele vor începe să deschidă ochii și să vadă.

29. Și l-am văzut pe Domnul acestor oi trăind împreună cu ele și dându-le apa necesară. Cu oaia care le conducea pe celelalte.

30. Și această oaie se sui pe culmea unei stânci înalte și Domnul oilor a trimis-o către celelalte. Și l-am văzut pe Domnul acestor oi în mijlocul lor și fața Sa era aspră și infricoșătoare.

31. Și când l-au observat, oile s-au înspăimântat. Și tremurând toate au înconjurat-o pe oaia care le conducea și pe cea care era cu ea și ele i-au zis:

32. Noi nu putem nici să rămânem în fața Domnului, nici să îl privim în față. Atunci oaia care le conducea se sui din nou pe piscul muntelui.

33. Și celelalte oi au început să fie orbite și să se depărteze de drumul pe care le-a arătat oaia. Dar aceasta nu știa nimic. Și Domnul s-a mâniat contra lor și când oaia a înțeles ce se întâmpla la poalele muntelui, ea coboară în grabă și când se apropie de ele, ea găsi multe, care erau oarbe și care și-au părăsit drumul.

34. Și când celelalte oi au văzut-o, ele strigară și tremurară în prezența sa. Și ele îi cerură să revină la staulul lor.

35. Atunci aceasta oaie, conducând pe celelalte oi cu ea s-a apropiat de cele care erau rătăcite. Și ea începu să le lovească și ele erau înspăimântate de prezența ei. Atunci ea a adus înapoi la stâna pe cele care erau rătăcite.

36. Și am mai văzut într-o viziune ca această oaie se făcu om și el construi pentru Domnul o stână și el a adus oile în ea.

37. Am văzut cum a căzut o oaie care era venită în fața celui care era conducătorul celorlalte. Am văzut în sfârșit pierind un mare număr din celelalte oi, micuții lor crescând în locul lor, intrând într-o nouă pășune și venind la malul unui fluviu.

38. Și oaia care le-a condus și a devenit om, se despartă de ele și muri.

39. Și toate oile au căutat-o și au strigat-o cu țipete jalnice. Am văzut și că ele se opriră din plâns și că acelea trecură peste apele unui fluviu. Acolo crescură alte oi, pentru a le înlocui pe cele care muriseră și care le-au condus mai înainte.

40. În sfârșit le-am văzut intrând în acest loc norocos, pe un pământ al binefacerii și al bucuriei. Ele și-au potolit foamea și stânele lor se ridicară pe acest pământ preafericit
41. Și ochii lor erau când deschiși când orbiți, până când una dintre oi s-a ridicat din mijlocul lor și le-a condus în așa fel încât le-a readus pe toate și le-a deschis ochii.
42. Dar câinii, vulpile și mistreții au început să le mănânce până când o alta oaie a ajuns ruina turmei și berbecul care le condusesese. Acest berbec începu să lovească cu coarnele sale câinii, vulpile și mistreții și i-a omorât pe toți.
43. Dar când prima oaie deschise ochii, a văzut fala berbecului pălind și stingându-se.
44. Căci el începuse să lovească și oile, să le năpăstuiască și să își uite toata onoarea.
45. Atunci Domnul trimise pe aceasta primă oaie la o altă oaie pentru a o face berbec și conducător al turmei în locul celui care și-a mânjit gloria sa.
46. Ea a mers și i-a vorbit și a așezat ca un berbec și câinii nu încetau să le supere pe oi.
47. Și primul berbec l-a năpăstuit pe al doilea. Atunci acesta se sculă și fugi din fața primului berbec. Văzui câinii care l-au chinuit pe acest prim berbec.
48. Dar al doilea se ridica și conduse tinerele oi.
49. Și el zămislă mai multe oi, dar în cele din urmă muri. Și el a pus ca urmaș un berbec tânăr care deveni comandantul și conducătorul turmei. Și sub el oile crescură și se înmultiră. Și toți câinii, vulpile și mistreții se temeau și fugeau din fața lui. Căci acest berbec lovea și ținea la distanță toate fiarele sălbatice în așa fel că lor le era peste putință să mai prigonească oile sau să răpească măcar una singură.
50. Și stâna deveni mare și minunată și se ridică un turn înalt cu ajutorul acestor oi. Stâna era puțin ridicată, dar turnul era foarte înalt. Și Domnul oilor se așeză în acest turn și voi să i se ridice o masa măreață.
51. Dar am văzut curând că oile au început să greșescă din nou, să urmeze drumuri diferite și să părăsească stâna lor. Și Domnul chema pe unele și le trimitea pe celelalte. Dar acestea începură să le omoare pe primele.
52. Cu toate acestea una dintre ele a reușit să ocolească năpasta care o amenința și fugind, predica împotriva celor care au vrut să o ucidă. Și Domnul oilor a scapat-o din mâinile lor, a urcat-o și a așezat-o lângă mine și rămase aici.
53. El trimise atunci la aceste oi nelegiuite alte oi pentru a avea un martor împotriva lor. Am mai văzut că aceste oi care l-au abandonat pe Domnul și turnul înălțat în onoarea Sa, rățăceau orbecăind în regiuni necunoscute.
54. În sfârșit l-am văzut pe Domnul însuși răzbunându-se, căci El făcu un mare masacru, dar ele strigară împotriva lui,
55. Atunci El abandona casa Sa și le lăsă în mâinile leilor, tigrilor, lupilor, vulpilor și tuturor soiurilor de animale.

56. Și aceste animale vor începe să le sfâșie. Am văzut de asemenea că Domnul pe care ele îl abandonaseră le părăsi prada leilor răi și cruzi și la toate soiurile de fiare sălbatice.
57. Atunci țipam din toate puterile mele și îl imploram pe Dumnezeu pentru aceste oi care erau sfâșiate de toate soiurile de animale sălbatice.
58. Dar El nu a răspuns deloc și privea cu un ochi mulțumit aceste oi care erau sfâșiate și nimicite.
59. În sfârșit el chema șaptezeci de păstori și dădu lor în grijă să vegheze asupra turmei.
60. Și El le-a spus lor: Fiecare dintre voi să vegheze asupra oilor și să facă ceea ce Eu îi voi porunci, Eu vă voi da fiecăruia un anumit număr să le conducați. Și acelea pe care vă voi spune să le omorâți, voi le veți omorî,
61. Și le dadu lor. Apoi El chema un altul și îi spuse: Privește și fii atent la tot ce păstorii vor face cu aceste oi, pentru că ei vor face să piară mult mai multe decât le voi arăta eu.
62. Și orice încălcare a ordinelor mele, toate omorurile pe care pastorii le vor face, vor fi notate, adică vor fi însemnate cele pe care ei le vor omora din ordinele mele și cele care vor pieri din propria lor autoritate. Toate omorurile comise de păstori le vor fi socotite.
63. Nu uita deci să scrii câte oi le-au făcut să piară din propria lor viață, câte le-au dat ei chinurilor, pentru că această socoteală să fie o mărturie împotriva lor, ca să știu tot ce au făcut, dacă mi-au ascultat ordinele sau dacă ei au uitat să le îndeplinească.
64. Dar ei să nu știe ce ți-am poruncit, nu le deschide lor câtuși de puțin ochii, nu le da niciun avertisment, ci socotește cu grijă toate omorurile pe care le vor face și dă-mi Mie o socoteală bună a lor.
65. Și am văzut cum acești păstori conduseră turma fiecare la timpul său. Și ei au început să omoare mai multe oi decât trebuia ei să facă să piară. Și ei și-au abandonat oile în puterea leilor,
66. Astfel încât multe dintre ele au fost mâncate de lei și de tigri, și mistreții s-au aruncat asupra lor, au dat foc turnului închinat Domnului și au distrus stâna.
67. Și am fost mult întristat de arderea acestui turn și de distrugerea stânei. Căci după aceea nu am mai putut-o vedea.
68. Cât privește păstorii și complicii lor, ei inșiși au dat oile tuturor fiarelor sălbatice, pentru a le mânca. Fiecare dintre ele le-a fost dată la rândul său și la timpul său.
69. Ci fiecare era înscrisă într-o carte și toate cele care pieria erau notate cu grijă.
70. Căci fiecare păstor făcea să piară mult mai multe decât ar fi trebuit. Atunci am început să plâng și să mă revolt pentru soarta nenorocită a acestor oi. Și am văzut în viziunea mea cum cel care scria, nota zi de zi omorurile comise de păstori, cum el urca și prezența Domnului oilor și îi dădea Lui cartea în care era socoteala exactă a tot ce făcuseră păstorii cu toți aceia pe care i-au făcut să dispară. Și tot răul pe care ei l-au făcut.

71. Și cartea a fost dusă în fața Domnului spiritelor care întinse mâna, semna și apoi o puse deoparte.

72. După aceea am văzut cum păstorii au căpătat autoritate timp de douăsprezece ore. Și iată că trei din aceste oi revenite din captivitate s-au reîntors și au intrat în locul stânei și au început să ridice tot ce a fost distrus.

73. Dar mistreții îi împiedicau, însă eforturile lor erau zadarnice. Și oile au continuat să clădească, întocmai ca mai înainte și ridicară un turn care se numea turnul înalt.

74. Și ei au început să așeze o masă în fața turnului, dar pâinea pe care ei o puneau pe ea era murdară și stricată.

75. În plus toate oile erau orbite, ele nu puteau vedea mai mult ca păstorii. Păstorii le-au dat, de asemenea, pentru a fi omorâte în număr mare.

76. Dar Domnul oilor a tăcut și toate oile s-au lăsat târâte. Păstorii și oile, toți s-au amestecat și nimeni nu le-a mai aparat de atacul animalelor salbatice.

77. Atunci cel care scria cartea, urca și o dădu Domnului oilor. Dar în același timp el se ruga pentru ele, aducând mărturie împotriva păstorilor care le-au făcut să piară. Și după ce depune cartea, el plecă.

Capitolul 90

1. Și am observat cum treizeci și cinci de păstori au reînceput să aiba grijă de turmă până când fiecare dispăru la rândul său, ca și primii. Atunci oile au fost lăsate în grija celorlalți păstori care le-au păzit fiecare un timp anume.

2. Apoi am observat în viziunea mea toate oile din cer care erau fugărite de vulturi, ulii și corbi. Și vulturii îi conduceau pe toți ceilalți. Și ei au început să mănânce oile, să le crape ochii cu ciocurile lor și să se hrănească cu carnea lor.

3. Și oile au acos strigăte jalnice simțindu-se mâncate în felul acesta.

4. Și eu am strigat, de asemenea și am gemut în somnul meu împotriva păstorului care și-a luat asupra sa paza turmelor. Și am văzut oi sfâșiate de câini, de vulturi și de corbi. Carnea lor, mușchii lor, totul a fost mâncat, nu le-au rămas decât oasele care au căzut pe pământ. Și numărul oilor a scăzut mult.

5. Și am văzut după aceea douăzeci și trei de păstori așezați în capul turmelor și al căror timp, adunat, făcea cincizeci și opt de ani.

6. Atunci mieii au fost aduși pe lume de către oile albe și ei au început să deschidă ochii și să vadă și să își cheme mamele.

7. Dar oile nu i-au privit, nu au ascultat deloc plânsetul lor, căci ele erau surde, oarbe și împietrite.

8. Și am văzut în viziunea mea cum corbii se aruncau asupra acestor miei. Care le înhățau și mâncau oile după ce le sfășiau.
9. Am văzut de asemenea cornițele acestor miei crescând, dar corbii încercau să le smulgă. Iata că în sfârșit, un corn mare a crescut pe capul uneia dintre aceste oi și ochii tuturor celorlalte s-au deschis.
10. Și prima le privi și ochii lor au fost deschiși și ele i-au chemat. Boii prezicători se grăbiră către ea.
11. În acest timp, acvilele, ulii, corbii și vulturii continuau să năpăstuiască oile, zburând peste ele și mâncându-le. Și oile au tăcut, dar boii se jeleau și gemeau. Atunci corbii s-au luptat cu ea. Căutând să îi zdrobească cornul, dar eforturile lor au fost zadarnice. Și am privit până când veni ră păstorii, acvilele, ulii și vulturii.
12. Care puseseră pe corbi să rupă cornul acestei vite și ale celor care se luptau cu ea. Dar ea suporta atacul lor și ceru ajutoare.
13. Atunci am văzut venind omul care avea înscris numele păstorilor și care era ridicat în prezența Domnului oilor.
14. El veni să aducă ajutoare vitei și îi anunța pe toți că el este venit pentru a aduce ajutoare vitei.
15. Și iată că Domnul oilor coboară înflăcărat de mânie și toți cei care l-au zărit au rupt-o la fugă. Ceilalți s-au închinat în tabernacol, iar acvilele, ulii, corbii și vulturii s-au unit și au adus cu ei toate oile de pe câmp.
16. Se uniră cu toți încercând să rupă cornul vitei.
17. Atunci am văzut omul care a scris la ordinele Domnului luând cartea distrugerilor împlinită cu ultimii doisprezece păstori și aduse dovada că ei au făcut să piară mai multă lume decât de către cei care au fost înaintea lor.
18. Am văzut încă venind la ei pe Domnul oilor ținând în mână sceptrul mâniei Sale, lovi pământul care se întredeschise și animalele și păsările cerului încetară să mai năpăstuiască pe oi și căzură în prăpăstiile căscate în pământ, care s-au închis apoi deasupra lor.
19. Am mai văzut apoi dându-se o sabie mare oilor cu care acestea au urmărit la rândul lor pe fiarele sălbatice și le-au ucis. Ci toate animalele și toate păsările cerului s-au retras din fața lor
20. Și am văzut un tron ridicat într-o regiune promițătoare. Pe care stătea Domnul spiritelor care a primit toate cărțile, și le deschise.
21. Atunci Domnul chema primii șapte oameni albi și le ordona să ducă prima stea, cea care a fost înaintea tuturor celorlalte, ale cărei părți sexuale erau asemănătoare cu părțile sexuale ale cailor, care în sfârșit a căzut prima, și l-au adus cu toții în fața Lui.

22. Și El zise omului care scria în prezența Sa și care era unul din cei șapte oameni albi: Aduceți acești șaptezeci de păstori cărora le-am încredințat oile și care au făcut să piară mai multe decât le-am dat ordin.

23. Și iată, i-am văzut înlănțuiți și în picioare în fața Lui.

24. Și se începu prin a se judeca astrele și ele au fost găsite vinovate și au fost duse la judecată și le-au aruncat într-un loc adânc și plin de flăcări. După aceea au fost judecați cei șaptezeci de păstori și au fost găsiți vinovați, ei au fost la fel aruncați într-o prăpastie în flăcări.

25. În același timp, am văzut în mijlocul pământului o genune plina cu foc.

26. Acesta era locul în care au fost duse oile orbite care au fost judecate ca vinovate, toate au fost aruncate în prăpastia de foc.

27. Și prăpastia era așezată la dreapta acestei stâne.

28. Și am văzut oile arzând și oasele lor mistuite de foc.

29. Și am socotit în sinea mea că această străveche stână era distrusă, dar mai înainte au fost luate coloanele, fildeșul și toate bogățiile pe care le conținea și acestea au fost îngrămadite într-un loc aflat la răsărit.

30. Am văzut de asemenea și pe Domnul oilor ridicând o casă mai mare și mai înaltă ca prima și clădită în același loc unde fusese prima. Toate aceste coloane erau noi, fildeșul era nou și era mai mult ca mai înainte.

31. Și Domnul oilor locuia în interior. Și toate fiarele sălbatice, toate păsările cerului s-au închinat în fața oilor care rămăseseră și le adorau, le adresau rugăciuni, supunându-se lor în toate lucrurile.

32. Atunci cei trei oameni care erau îmbracați în alb și care m-au prins de mâna făcându-mă să urc, mă ridicară din nou și mă așezară în mijlocul oilor, înainte de începutul judecății.

33. Oile erau toate albe, lâna lungă și curățată de toate petele. Și toate celelalte care au pierit sau care au fost omorâte, toate fiarele sălbatice, toate păsările cerului s-au adunat în această casă și Domnul oilor tresărea de bucuria de a vedea oile intrând în stână.

34. Și am văzut că ele așezară jos sabia care le-a fost dată, pe care ele au adus-o la stână și au pecetluit-o în prezența Domnului.

35. Oile erau închise în casa care se străduia să le cuprindă pe toate. Și ochii lor erau deschiși și ele priveau pe Cel Bun și nu era nici una printre ele care să nu îl vadă.

36. Am mai văzut că această casă era mare și încăpătoare și plină de lume. Și iată că s-a născut un vitel alb ale cărui coarne erau mari și toate animalele sălbatice, toate păsările cerului îl adorau și îl implorau fără încetare.

37. Atunci am văzut cum se preschimbau cu toții și ei deveneau vaci albe.

38. Și prima dintre ele a fost făcut Cuvântul și Cuvântul deveni un animal mare și El purta pe capul său coarne mari și negre.

39. Și Domnul oilor se bucura să vadă toate aceste vaci.

40. Și eu care m-am prosternat, m-am trezit, dar am păstrat în minte tot ceea ce am văzut.

Aceasta este viziunea care mi-a apărut în timpul somnului meu. Eu am sărbătorit la trezirea mea pe Domnul a toată dreptatea și i-am adus Lui Toată slăvirea.

41. După aceea, am vărsat multe lacrimi și ele curgeau fără întrerupere amintindu-mi de cele ce am văzut. Căci toate aceste lucruri se vor împlini și toate lucrările celor fericiți se vor vădi la timpul lor.

42. Și mă gândesc noaptea la visul pe care l-am avut și am plâns amarnic, tulburat înca de viziunile pe care le-am avut.

Capitolul 91

1. Și acum, O, fiul meu Metusala! fă-i să vină la mine pe toți frații tăi și strânge în fața mea pe toți copiii mamei tale. Căci mă frământă o voce interioară, spiritul din înalt m-a acaparat, vreau să vă arat ceea ce se va întâmpla în vremurile care vor veni.

2. Atunci Metusala se duse și aduna în fața lui Enoh pe toți frații săi și pe toate rubedeniile sale.

3. Atunci Enoh, se adresa tuturor copiilor săi: Ascultați, zise el, copiii mei, ascultați vorbele tatălui vostru și dechideți urechile la ceea ce vreau să vă spun căci voi trebuie să fiți atenți când am să vă vorbesc.

4. Iubiții mei, urmați căile dreptății și nu vă depărtați de ele deloc. Să nu aveți inima îndoită și să nu vă însoțiți cu oamenii înșelători, ci mergeți pe căile dreptății, urmați drumul cel bun și adevărul să fie tovarășul vostru.

5. Căci vă anunț: prigoana va domni într-o zi pe pământ, dar la sfârșit Dumnezeu va face o mare judecată, când nedreptatea va fi alungată, ea va fi stârpită din rădăcină.

6. Ea se va ridica totuși din nou, dar zadarnice eforturi! Lucrările sale vor fi din nou nimicite, toate asupririle, toate nelegiuirile vor fi din nou pedepsite.

7. Pentru aceasta, atunci când nedreptățile, păcatele, blasfemiile, tirania, toate soiurile rele într-un cuvânt, se vor întinde peste pământ, când neascultarea, nedreptatea și nepedepsirea vor predomina, atunci va veni din cer o osândă înspăimântătoare.

8. Domnul în toată Sfințenia Sa, va apărea plin de mânie și va pedepsi pe vinovați cu pedepse teribile. Domnul în toată Sfințenia Sa, va apărea plin de mânie și va veni să judece pământul. Atunci prigoana va fi stârpită din rădăcină și nedreptatea va fi nimicită.

9. Toate locurile pământului vor fi distruse de foc cu locuitorii lor. Toți, de oriunde ar veni, vor fi judecați și pedepsiți după lucrările lor și pedepsele vor fi veșnice.

10. Atunci cei dreți se vor trezi din somnul lor și Domnul se va ridica împotriva celor răi.

Atunci rădăcinile nedreptății vor fi nimicite, păcătoșii vor pieri cu foc și cei care hulesc vor pieri prin sabie... Cei care își asupresc frații, ca și cei care hulesc vor pieri prin sabie.

18. Și acum lasați-mă, copiii mei, să vă arăt căile dreptății și cele ale nedreptății. Apoi vă voi spune ce mai trebuie să se mai întâmple.

19. Ascultați-mă deci, O copiii mei! Mergeți pe calea dreptății, ocoliți calea nedreptății, căci toți aceia care vor urma aceasta cale vor pieri pentru totdeauna.

Capitolul 92

1. Iată ceea ce a fost scris de Enoh: El a scris acest tratat de înțelepciune pentru toți oamenii chemați să îi conducă sau să îi judece pe ceilalți oameni. El l-a mai scris pentru toți copiii mei care vor trebui să locuiască pe pământ în vremurile ce vor veni și să meargă pe căile dreptății și păcii.

2. Fie ca spiritele voastre să ni se îndureze pentru cele ce vor veni. Căci Prea-Sfântul și prea-Înaltul a stabilit fiecăruia timpul său.

3. Fie ca omul drept să se trezească din somnul său, fie ca el să se ridice și să meargă pe căile dreptății, ale bunătății și ale iertării.

4. Mila va coborî peste omul drept și el va fi investit pentru totdeauna cu putere și sfințenie. El va trăi în bine și în dreptate și calea sa va merge spre lumina vesnică,

5. Dar pentru păcătoși ea nu va merge decât în întuneric.

Capitolul 93

1. În sfârșit Enoh a început să vorbească după o carte.

2. Și el zise: despre copiii dreptății, despre aleșii lumii, despre planetele dreptății și nevinovăției despre toate aceste lucruri am vrut să vă vorbesc, vi le voi lămurii pe toate copiii mei, eu care sunt Enoh. Căci prin viziunile pe care le-am avut, eu am obținut o mare cunoaștere și mi-a fost dat să citesc chiar tablele din cer.

3. Atunci Enoh a început să vorbească după o carte și zise: Sunt născut în a șaptea zi din prima săptămână în timp ce judecata și dreptatea așteptau cu nerăbdare.

4. Dar după mine în a doua săptămână, se va arăta o mare nedreptate și înșelătoria se va înmulți rapid pe pământ. Și va fi atunci un prim sfârșit și un singur om va fi salvat. Dar de când prima săptămână va fi terminată, nedreptatea va spori și Domnul va pune să se împlinescă cele ce a hotărât împotriva păcătoșilor.

5. După aceea, în timpul săptămânii a treia, un om va fi ales pentru a fi tulpina unui popor puternic și drept și după el planta dreptății va crește pentru totdeauna.

6. După aceea, în timpul celei de a patra săptămâni sfintii și dreptii vor avea viziuni, ordinea generațiilor va fi stabilită și se va construi pentru ele o locuință,

7. În a cincea săptămână se va ridica pentru ele o casă glorioasă și puternică.

8. Apoi în timpul celei de a șasea săptămâni, toți cei care vor exista vor fi învăluiți de întuneric și inimile lor vor uita înțelepciunea și omul va fi ridicat din mijlocul lor. Chiar în timpul

acestei perioade, casa puternică și măreață va fi prada flăcărilor și rasa celor aleși va fi risipită pe tot pământul.

9. După aceea în timpul cele de a șaptea săptămâni se va ridica o rasă coruptă, ale cărei numeroase lucrari vor fi lucrari ale nedreptății.

10. Atunci dreptii și aleșii vor fi răsplătiți și lor li se va da o cunoaștere de șapte ori mai mare asupra părților creației.

11.³³

12. Va veni după aceea o altă săptămână, săptămâna dreptății care va avea sabia judecații și a dreptății, pentru a lovi pe toți cei ce asupresc.

13. Atunci păcătoșii vor fi dați în mâinile celor drepti, care în timpul acestei săptămâni vor fi binemeritat o locuință pentru dreptatea lor și vor cladi un palat pentru marele Rege.

14. După această săptămână va veni a noua, în timpul căreia va veni judecata universală. Lucrările necredincioșilor se vor șterge de pe fața pământului. Lumea va fi condamnată la distrugere și toți oamenii vor merge pe calea dreptății.

15. Apoi în a șaptea parte a săptămânii a zecea va fi judecată de veci, care va fi aplicată contra veghetorilor și tot cerul va renaște în mijlocul îngerilor.

16. Primul cer va fi înlăturat și va dispărea, va apărea cel de al doilea și toate puterile cerești vor străluci într-o splendoare de șapte ori mai mare.

17. Apoi vor veni multe alte săptămâni al cărui număr este nesocotit care se vor petrece în sfințenie și dreptate. Atunci nu vor mai exista păcate.

18. Care³⁴ dintre copiii oamenilor va auzi vocea Sfântului și nu va fi impresionat? Cine va putea socoti gândurile Lui? Cine va putea privi lucrarea prin care a fost creat cerul și să înțeleagă aceste minuni?

19. Se va putea vedea sufletul său , dar niciodată duhul său. Nu se va putea vorbi despre ea cu înțelepciune, nici să se ridice până la înălțimea sa. Cine privește spre limitele cerului va vedea că ii este imposibil să atingă imensitatea acestuia.

20. Care dintre copiii oamenilor va putea cerceta lungimea și lățimea pământului?

21. Cui au fost oare dezvăluite dimensiunile tuturor lucrurilor? Exista oare un singur om care să poată prin inteligența sa să cuprindă cerul, să cerceteze adâncimea lui, să coboare până la temeliiile sale? Cine știe oare numărul stelelor și cunoaște locul de odihna al tuturor astrelor?

³³ Lacună în text

³⁴ În textul din limba engleză partea aceasta până la sfârșitul capitolului 93 face corp comun fiind introdus între în contextul povestirii între versetele 11 și 12, însă textul capătă mai multă fluiditate prin așezarea acestui fragment către partea de încheiere a capitolului.

Capitolul 94

1. Și acum copiii mei, eu vă îndemn să iubiți dreptatea, să mergeți pe căile sale. Căci căile dreptății merită să fie urmate, în timp ce cele ale nedreptății se curmă dintr-o dată și se termine într-o prăpastie.

2. Căile nedreptății și ale morții vor fi arătate oamenilor cinstiți, dar ei se vor ține departe de ele și nu vor merge niciodată pe ele.

3. Mă adresez acum vouă, O cei nedrepti! nu urmați niciodată căile răutății și ale asupririi. Feriți-vă de căile morții, nu vă apropiați de ele câtuși de puțin, căci veți pieri!

4. Alegeți mai bine dreptatea și viața sfântă și curată.

5. Mergeți pe calea păcii și veți fi vrednici de viața veșnică. Păstrați amintirea vorbelor mele, nu le lăsați niciodată să se steargă din inima voastră, căci eu știu că păcătoșii îmboldesc cu încrâncenare omul să facă rău. Dar ei nu vor reuși în nici un loc și încercările lor vor fi fără rezultat.

6. Nenorocirea e a celor care înalță nedreptatea și părtinirea și care susțin înșelătoria căci ei vor fi răsturnați și nu vor obține niciodată pacea.

7. Nenorocirea e a celor care își construiesc locuința în păcat căci fundamentele acestei locuințe vor fi răsturnate , iar ei vor pieri prin fier. Nenorocirea e încă și acelor care au aur și argint căci ei vor pieri, nenorocire deci vouă, bogaților, care aveți încredere în bogății, dar voi veți pierde aceste bogăți, pentru că voi l-ati uitat pe Atot-Înaltul în ziua îmbelșugării voastre.

8. Voi ați hulit și ați făcut nelegiuiri, vouă vă este destinată o zi de masacru, o zi a întunericii, o zi a mării judecați.

9. Eu v-am spus adevărul, v-am spus vouă, Cel ce v-a creat vă va pierde!

10. Lui nu îi va fi deloc milă de soarta voastră, din contră, El se va bucura de pieirea voastră.

11. Și dreptii care sunt in mijlocul vostru sunt în zilele acelea bătaia de joc a păcătoșilor și nelegiuitorilor.

Capitolul 95

1. Ia plăcut lui Dumnezeu ca ochii mei să fie doi nori de apă pentru a-mi plânge stricăciunile și să vărs puhoai de lacrimi și să imi potolesc astfel neliniștea din inima mea.

2. Cine v-a dat voie vouă să faceți astfel de nedreptăți și nelegiuiri? Nenorocire vouă păcătoșilor, iată judecata!

3. Dreptii nu se vor teme de cei răi, căci Dumnezeu îi va supune într-o zi puterilor voastre, pentru ca voi să vă răzbunați pe ei după bunul vostru plac.

4. Nenorocire vouă care blestemați, veți pieri din cauza păcatului vostru!

5. Nenorocire vouă care faceți rău vecinului vostru pentru că veți avea răsplata pe care o merită lucrările voastre.

6. Nenorocire vouă, martori ai minciunii care sporiți nedreptatea, căci veți pieri!

7. Nenorocire vouă păcătoșilor, care respingeți pe cei drepti care primiți sau respingeți după pofta voastră, cei care faceți nedreptăți, căci veți fi duși sub jugul lor.

Capitolul 96

1. Aveți deci speranțe de bine O, dreptilor! căci păcătoșii vor pieri în fașa voastră, voi veți deveni stăpânii lor și le veți porunci cum veți vrea.

2. În ziua judecării păcătoșilor, rasa voastră va fi slăvită și se va ridica precum cea a vulturilor. Cuibul vostru va fi purtat la o înălțime mai mare decât zborul uliului, voi veți urca, veți intra în maruntaiele pământului și în peșterile de piatră pentru a scăpa de păcătoși.

3. Și vă vor crede pierduți și vor gemete și plânsete.

4. Dar nu vă fie teama de cei care vă chinuiesc, căci voi veți fi salvați și o lumină strălucitoare vă va învălui și un cuvânt de pace se va auzi din cer. Nenorocire vouă păcătoșilor, căci bogățiile vă vor face să treceți drept sfinți, dar conștiința voastră va mărturisi că voi nu sunteți decât niște păcătoși. Și această învinuire interioară va fi condamnarea voastră.

5. Nenorocirea voastră, care vă hrăniți cu cel mai bun grâu și beți cele mai bune lichioruri și care, în marea voastră îngâmfare, îi împovărați pe săraci.

6. Nenorocire vouă care beți apa în toate timpurile, căci voi veți avea în curând răsplata voastră, vetăți fi nimiciți, veți fi masacrați pentru că voi nu v-ați potolit câtuși de puțin setea din izvoarele vieții.

7. Nenorocire vouă care faceți nelegiuiri, înșelătorii și blestemății, voi veți lăsa în urma voastră o amintire rea.

8. Nenorocire vouă puternicilor, care călcați în picioare dreptatea, căci iată vine ziua pedepsirii voastre. Atunci, în timp ce veți suferi pedepsele meritate pentru crimele voastre, cei drepti se vor bucura de zile numeroase și norocoase.

Capitolul 97

1. Cei drepti au încredințare, dar păcătoșii vor fi răvășiți și vor pieri în ziua fărădelegii.

2. Voi înșivă veți fi conștienți de aceasta căci Prea-Înaltul își va aminti de pieirea voastră și îngerii se vor bucura.

3. Ce veți face voi atunci păcătoșilor și unde veți fugi în ziua judecării, când veți auzi vocea rugăciunii celor drepti?

4. Voi nu vă semanați deloc cu ei, căci se va rosti împotriva voastră un cuvânt înspăimântător: sunteți însoțitorii păcătoșilor.

5. În acele zile rugăciunile celor drepti se vor ridica spre Dumnezeu, dar ziua judecării voastre va sosi

6. Și toate fărădelegile voastre vor fi arătate în fața celui Mare și Sfânt. Fața voastră se va acoperi de rușine, toți cei care au făcut crime vor fi respinși.

7. Nenorocire vouă păcătoșilor, chiar dacă ați fi în mijlocul mării sau pe o câmpie uscată, căci o mărturie de rea credință este îndreptată contra voastră.

8. Nenorocire vouă care aveți argint și aur, bogății pe care nu le-ați strâns câtuși de puțin pe căi cinstite. Voi care ziceți: Noi suntem bogați, noi trăim în belșug și avem strâns tot ce ne putem dori.

9. Noi vom face prin urmare tot ce ne place, căci noi avem grămezi de argint, grânarele noastre sunt pline și familiile fermierilor noștri sunt atât de numeroase ca apa dintr-un izvor îmbelșugat.

10. Aceste false bogății se scurg ca apa și comorile voastre se vor topi și vă vor fi luate, pentru că le-ați strâns pe căi necinstite și veți fi copleșiți de blestemul divin.

Capitolul 98

1. Eu va blestem de asemenea, prudenții veacului, voi adeverații smintiți care cu ochii pironiți în pământ

2. Ați încercat să vă acoperiți cu veșminte mai elegante ca o tânără logodnică și mai bogate ca cele ale fecioarelor. Voi ați arătat peste tot măreția voastră, generozitatea, strălucirea și norocul, dar aurul vostru, măreția și bogăția voastră se vor topi ca și o apă.

3. Căci nu aceasta este înțelepciunea. Așa că vor pieri și ei cu bogățiile lor, cu falsa lor glorie și cu onoarea lor zadarnică. Ei vor pierii de rușine și dispreț și sufletele lor vor fi azvârlite în cuptoare dogoritoare.

4. Eu vă jur, o , păcătoșilor, nici un munte, nici o culme nu a fost creată pentru a folosi ca o podoabă a unei femei. Păcatele nu vin niciodată de sus, ci oamenii au găsit secretul de a face răul, dar nenorocire, celor ce îl fac.

5. Femeia nu a fost creată ca să nu facă copii, dar cele care nu vor copii fac aceasta cu propriile lor mâini.

6. Dar eu jur pe Cel Mare și Sfânt, toate lucrările voastre rele vor fi vădite și nimeni nu se va putea feri în ziua cea mare.

7. Nu vă gândiți și nu spuneți: Crima mea este ascunsă, păcatul meu nu este cunoscut de nimeni, căci în cer se notează întocmai, în fața Atot-Înaltului, tot ce se face pe pământ și toate gândurile oamenilor. Se știu în fiecare zi nedreptățile de care vă facem vinovați.

8. Nenorocire vouă smintiților, căci veți pieri în nebunia voastră. Voi nu vreți deloc să îi ascultați pe cei înțelepți, voi nu veți obține răsplata celor drepți.

9. Aflați așadar că sunteți hărăziți zilei judecării, nu sperați să trăiți dacă ați fost păcătoși, veți muri, căci voi nu v-ați folosit de prețul izbăvirii.

10. Da, voi sunteți destinați pentru ziua mâniei divine, pentru ziua de doliu și de rușine a sufletelor voastre.

11. Nenorocire vouă a căror inima este impietrită, care ați făcut atât de ușor crima și v-ați hrănit cu sânge! Cine v-a dat bunătățile de care vă bucurați? Nu este cumva Atot-Înaltul, care le-a răspândit pe pământ pentru a le folosi voi? Voi l-ați uitat: deci nici o fărâme de pace pentru voi.

12. Nenorocirea voastră, celor care iubiți nedreptatea. Cu ce drept primiți voi vreo răsplată? Aflați că veți fi dați pe mâna celor drepti care vă vor sparge capetele, care nu vor avea pentru voi nici o milă.

13. Nenorocire vouă, care vă bucurați în prigonirea celor drepti, căci nu veți avea nici un mormânt.

14. Nenorocire vouă care faceți să fie fără rost cuvintele Domnului, căci pentru voi nu exista deloc speranța vieții.

15. Nenorocire vouă, care scrieți cuvinte amăgitoare, cuvinte nedrepte, căci minciunile voastre, neleguirile voastre sunt și ele scrise și nici una nu va fi uitată.

16. Nici o pace pentru păcătoși! Moartea, doar moartea pentru păcătoși!

Capitolul 99

1. Nenorocire celor ce se poartă fără credința, care laudă și lingușesc minciuna. Voi sunteți niște stricați și viața voastră este o viață dezgustătoare.

2. Nenorocire vouă care stricați cuvintele adevărului, ei păcătuiesc împotriva hotărârii de veci.

3. Și ei au făcut să fie condamnat cel nevinovat.

4. În acele zile, o dreptilor, voi meritați ca rugăciunile voastre să fie îndeplinite, ele vor urca și vor fi așezate în fața îngerilor ca o mărturie acuzatoare împotriva crimelor celor păcătoși.

5. În acele zile, popoarele vor fi înspăimântate și neamurile îngrozite se vor ridica pentru ziua celei mai înalte judecati.

6. În acele zile femeile gravide vor aduce pe lume și vor lepăda fructul măruntaielor lor. Copiii vor muri sub ochii mamelor lor, și în timp ce ei vor suga laptele, ele îi vor respinge și vor fi fără milă pentru fructele iubirii lor.

7. Eu vă mai anunț, o păcătoșilor, pedeapsa vă așteaptă în ziua judecații care nu se va sfârși.

8. Ei iubesc pietrele, icoanele de aur, argint și lemn, spiritele josnice, demonii și toți idolii din temple, dar ei nu vor obține nici o mântuire. Inima lor va deveni nesimtitoare din cauza necredinței și ochii lor vor fi orbiți de superstiții. În visele și viziunile lor, ei vor fi necredincioși și superstițioși, ei vor fi mincinoși și păgâni. De asemenea ei vor pieri cu toții.

9. Dar în acele zile preafiericiți vor fi cei care vor fi primit vorba înțelepciunii, care vor fi căutat și urmat căile Celui Prea-Înalt care vor fi mers pe căile dreptății și nu pe cele ale necredinței.

10. Da, ei vor fi mântuiți!

11. Dar, nenorocire vouă care veți fi răi cu aproapele vostru, veți cădea în Șeol.

12. Nenorocire vouă care așezați temelia păcatului și înșelătoriei, care sunteți răi și batjocoritori cu semenii voștri: vai veți fi nimiciți.

13. Nenorocire vouă care înălțați cu sudoarea altora palate pentru voi, fiecare din pietrele care le alcătuiesc, fiecare fărâmbă de mortar care le leagă este pentru voi un păcat. Așadar eu vă spun vouă, nu veți avea pace deloc.

14. Nenorocire vouă care disprețuiți cocioaba și moștenirea părinților voștri și care purtați o credință nelegiuită în idoli. Nu, nici o pace pentru voi.

15. Nenorocire acelora care fac nedreptăți, care sunt ca uneltele asupra, careucid pe aproapele lor. Căci Dumnezeu însuși va ofili marea voastră, El va împietri inimile voastre și va stârni focul mâniei Sale și vă va nimici pe toți.

16. Atunci drepti și sfinți, martori ai consecințelor răzbunării Sale își vor reaminti crimele voastre și vă vor blestema.

Capitolul 100

1. În aceea zi părinții vor fi măcelăriți împreună cu copiii lor și frații împreună cu frații lor, sângele va curge ca valurile unui fluviu.

2. Căci omul nu va opri brațul său să îl lovească pe fiul său și copiii pe copiii săi, el va crede că se poartă cu milostivire și nu îi va cruța.

3. Păcătosul nu se va teme să îl ucidă pe fratele mai cinstit ca el. Omorurile vor continua fără lăncezeală de la răsăritul soarelui și până la apus. Calul va fi în sânge până la piept, iar carul său până la osii.

4. În acest timp îngerii vor coborî în locurile ascunse și toți aceia care au înlesnit crimele vor fi adunați în același loc. Atunci Prea-Înaltul va coborî pentru a face dreptate peste toți păcătoșii

5. Și El va da îngerilor sfinți paza dreptilor și sfinților și ei îi vor apăra ca pe lumina ochilor până când răul și toată nedreptatea va fi nimicită. Când dreptii vor fi scufundați în cel mai adânc somn, ei nu vor avea de ce se teme, înțelepții vor vedea adevărul.

6. Și copiii pământului vor avea deșteptăciunea tuturor cuvintelor din această carte, știind de acum că bogățiile nu vor putea să îi mântuiască de pedeapsa pe care o vor merita pentru crimele lor.

7. Nenorocire vouă păcătoșilor care îi chinuiți pe cei drepti și îi faceți să ardă în foc, în ziua mării frământări, voi veți primi răsplata pentru lucrările voastre.

8. Nenorocire vouă stricători de inimi, care căutați să aveți asupra răului o cunoaștere totală, frica o să vă cuprindă. Nimeni nu va veni în ajutorul vostru.

9. Nenorocire vouă păcătoșilor, căci cuvintele din gura voastră și lucrările mâinilor voastre au fost reale, așadar veți cădea în flăcările veșnice.

10. Aflați că îngerii din cer vor cerceta cu grija toate lucrările voastre, ei vor întreba soarele, luna și stelele, despre păcatele voastre, pentru că voi ați îndrăznit să îi judecați pe cei drepti.

11. Toate vor da mărturie împotriva voastră: norii, zăpada, roua și ploaia, căci din cauza voastră toate aceste creații vor fi oprite, ca vouă să nu vă mai fie de folos.

12. Aduceți prin urmare jertfe ploii pentru ca ea să cada în sfârșit, și rugați roua pentru ca ea să primească de la voi aur și argint. Dar, în zadar! Gheața, frigul, vântul furtunos și toată chiciura se vor năpusti peste voi și voi nu veți mai putea îndura înverșunarea lor.

Capitolul 101

1. Priviți cerul, copii ai cerului, gândiți asupra lucrărilor Celui Prea-Înalt și temeți-vă de ele și nu faceți nimic rău în prezența Sa.

2. Dacă El închide ferestrele cerului și oprește ploaia și roua, lăsând pământul neroditor, ce veți face?

3. Când el își coboară mânia sa asupra voastră și peste lucrările voastre, voi nu știți să îi cereți mila, voi blestemați contra judecății Sale și vorbele voastre sunt pline de trufie și semeție. Deci nu va fi pace pentru voi!

4. Priviți aceste corăbii, cum plutesc în voia vântului și amenințate fără încetare de o amenințare înfricoșătoare.

5. Și cârmaciul tremură, pentru că duce cu el pe ocean bogățiile sale, el tremură să nu se scufunde și să piară.

6. Or, marea, valurile sale furtunoase, genunile sale adânci nu sunt ele făcute de Atot-Puternicul? Nu este El cel care i-a pus hotare și i-a așezat malurile?

7. La vocea Sa valurile se retrag înfricosate și peștii care traiesc în interiorul lor sunt loviți de moarte. Și voi păcătoșilor care trăiți pe pământ, nu vă temeți deloc? Nu este El Creatorul a tot ce se afla pe el?

8. Și deci cine, dacă nu El a dat cunoașterea și înțelepciunea pentru toți cei care trăiesc pe pământ și celor care sunt pe mare?

9. Ori navigatorii nu se tem oare de ocean? Voi singuri nu aveți nici o teama de Atot-Înaltul?

Capitolul 102

1. În toate aceste zile când veți fi învăluți de flăcări arzând, unde veți fugi, unde veți căuta adăpost? Si când Cuvântul se va ridica împotriva voastră, nu veți tremura, nu vă veți îngrozi?

2. Toate marile astre se cutremură de teamă, pământul se cutremură de spaimă și groază.

3. Toți îngerii își vor îndeplini datoria aspră și vor încerca să stea deoparte înaintea maiestății supreme, în ce privește fiii pământului ei vor fi loviți de buimăceală. Dar voi păcătoșilor, dezgustatori pentru vecir, nu va fi salvare pentru voi.

4. Nu va temeți deloc, sufletele ale celor drepti, ci așteptați în pace și siguranță ziua în care veți muri, ca o zi a judecării.

5. Nu plângeți deloc pentru că sufletele voastre vor coborî cu tristețe și amărăciune în mormânt, ori pentru ca în această viață nu ati primit răsplata pe care o meritau lucrările voastre bune ci din contra, păcătoșii au fost mai presus în zilele vieții voastre, căci iata va veni pentru ei ziua groazei și a caznelor.

6. Când veți muri păcătoșii vă vor zice: Iată dreptii mor ca și noi! Ce au avut ei din lucrările lor?

7. Iată că ei părăsesc viața în același mod ca și noi, tulburați și înfricoșați. Cu ce sunt ei mai bine tratați ca noi? Noi suntem deci egali.

8. Iată, ei sunt morți și nu vor mai reveni niciodată la lumină!

9. Dar eu vă spun, o păcătoșilor, voi v-ati săturat de carne și băutură, despuindu-i pe frații voștri, prăpădindu-i, păcătuind în toate felurile, nu ați precupețit nimic

10. Pentru a câștiga averi, zilele voastre au fost zile de veselie și fericire. Dar voi nu ați văzut sfârșitul celor drepti, felul în care ei vor avea pace și liniște. Aceștia nu au cunoscut nelegiuirea până în ziua morții lor.

11. Ei sunt morți și sunt ca și cum nu ar fi fost niciodată și sufletele lor sunt coborâte în lăcașul morții

Capitolul 103

1. Deci, vă jur, o dreptilor pe măreția și pe gloria Sa,

2. Pe regalul și pe maiestatea Sa, vă jur că eu am căpătat cunoștința de aceste taine, căci mi-a fost dat să citesc înscrisurile cerului, am văzut scrierile sfinților, am descoperit ce era scris în ele.

3. Am aflat despre toată bunătatea, bucuria și gloria care vă este pregătită și îi așteaptă pe cei care vor muri în dreptate și sfințenie. Voi veți căpăta atunci răsplata pentru suferințele voastre și pentru partea voastră de rău pe care ați primit-o pe pământ.

4. Duhurile celor care vor muri în dreptate, vor trăi și se vor odihni pentru totdeauna, ele vor fi glorificate și amintirea lor va fi veșnică în fața tronului Atotputernicului. Și ei nu se vor mai teme niciodată de rușine.

5. Nenorocire vouă păcătoșilor , dacă veți muri în păcat și cei care vor semăna vă vor spune vouă ; fericiți sunt păcătoșii! Ei și-au săvârșit zilele și viața lor

6. Și ei mor acum în fericire și abundență. Ei nu au cunoscut în timpul vieții lor nici tristețea, nici îngrijorarea, ei mor acoperiți de onoare și ei nu au fost supuși nici unei judecări.

7. Dar nu li s-a dovedit oare că sufletele lor vor fi silite să coboare în Sheol (iad) unde îi așteaptă relele și chinurile de tot felul?

8. Duhurile lor vor coborî în întuneric, în capcane, în acele flăcări care nu se vor stinge niciodată și osânda primită la judecata lor va fi veșnică. Nenorocire vouă, căci voi nu veți mai avea pace deloc

9. Și veți încerca zadarnic să vă cereți iertare în fața dreptilor și sfinților zicând: Și noi am cunoscut zile de durere adâncă și am îndurat și noi numeroase răutăți.

10. Noi suntem pierduți și nimeni nu ne vine în ajutor și nimeni nu ne încurajează, nici măcar cu vorba, ci am fost lăsați pradă nefericirii și ne este teamă pentru noi.

11. Noi nu sperăm să ne mai bucurăm de viață. Și totuși noi ne vedem într-o zi ca ființe de prim rang. Și iată-ne la ultima. Noi am devenit prada păcătoșilor și nelegiuitorilor, ei au făcut să apese jugul lor asupra noastră.

12. Și aceia care ne-au disprețuit și ne-au asuprit erau mai puternici decât noi și noi am plecat capul în fața celor care ne urau și ei au fost fără milă față de noi.

13. Noi voiam să fugim de ei pentru a ne bucura de pace, dar nu am găsit nici un loc pe care să îl folosim ca adăpost împotriva prigoanei lor.

14. Noi am mers cu plângerile noastre la prinți și nu am ridicat vocea împotriva acelor care ne sfâșiau, dar țipetele noastre au fost zadarnice și ei nu au vrut să ne asculte.

15. Din contră, ei au protejat pe cei care ne-au dezbrăcat și ne-au sfâșiat, cei care ne-au istovit și-au ascuns asupra lor, cei care ne-au necăjit și ne-au măcelărit și au ascuns moartea noastră și nu își aminteau ca ar fi ridicat vreodată mâna împotriva noastră.

Capitolul 104

1. Cât vă privește pe voi, dreptilor, eu vă jur că în cer îngerii arată în fața tronului Atotputernicului dreptatea voastră

2. Și numele voastre sunt scrise în fața Prea-Înaltului. Aveți deci bună speranță, întrucât ați îndurat răutatea și durerea în această viață veți străluci în cer ca astrele

3. Și porțile cerești se vor deschide în fața voastră. Strigătele voastre cer dreptate și veți fi răzbunați de toate relele pe care le-ați suferit încă de la început și de la toți cei care v-au asuprit sau care au fost uneltele asupritorilor voștri.

4. Așteptați deci și nu vă lăsați doborâți, căci voi veți avea parte de o bucurie egală cu însăși bucuria îngerilor și în ziua judecării voi nu veți avea a vă fi teama de nici o condamnare.

6. Nu vă descurajați deci, dreptilor, când veți vedea păcătoșii fericiți și înflorind în căile lor. Nu deveniți părtașii lor,

7. Stați deoparte de tagma asupritorilor, voi sunteți părtași cu armatele cerești. Pentru voi păcătoșilor care spuneți: Toate fărădelegile noastre vor fi uitate, să știți că din contra,

8. Toate crimele voastre sunt înscrise cu grijă în cartea din cer.

9. De aceea vă spun că lumina și întunecimile, ziua și noaptea vor fi martori împotriva voastră și a greșelilor voastre. Nu mai făptuiți deci nelegiuiri, nici minciuni, nu mai strâmbați adevărul, nu vă mai ridicați împotriva cuvântului Sfântului și Puternicului. Nu va mai închinați în fața idolilor fără rost

10. Căci păcatele voastre, nelegiuirile voastre vor fi judecate ca niște crime foarte grele. Acum ascultați taina care va privește: Mulți păcătoși vor strica și vor strâmba Cuvântul Adevărului.

11. Ei vor folosi cuvinte nepotrivite, vor spune minciuni, vor alcatui cărți în care vor spune gândurile lor înfumurate. Dar dacă ei mi-au folosit cuvintele, ei nu le vor schimba, nici nu le vor strica ci vor scrie întocmai tot ce am spus eu despre ei de la început.

12. Vreau să vă dezvălui înca o taină: cărți de bucurie vor fi date dreptilor și înțelepților și ei vor crede în aceste cărți care cuprind regulile înțelepciunii.

13. Și ei se vor bucura și toți cei dreپți vor fi răsplătiți pentru că au învățat să cunoască căile dreptății.

Capitolul 105

1. În acel timp Domnul le va ordona să adune pe copiii pământului pentru ca ei să aplece urechea la cuvintele înțelepciunii sale, El le va spune: arătați-le această înțelepciune, căci voi sunteți conducătorii și stăpânii lor. Arătați-le lor răsplata care va trebui să o primească toți cei care au urmat cuvântul

2. Căci Eu și Fiul Meu vom face cu ei un neam etern în numele dreptății. Pace vouă, copiii ai dreptății, bucurie și fericire! Amin.³⁵

Capitolul 106

1. După câțva timp, Metusala, Fiul meu dadu o femeie fiului său Lameh.

2. Aceasta rămase gravidă și aduse pe lume un copil care avea pielea albă ca zăpada și roză ca un trandafir, un păr alb și lung ca lâna și ochii de o mare frumusețe. De abia i-a deschis că ei au inundat cu lumină toată casa ca strălucirea soarelui.

3. Și de abia a fost primit de mâinile moașei că el a deschis gura ca să proslăvească minunile lui Dumnezeu.

4. Atunci Lameh, tatăl său, plin de uimire aleargă să îl găsească pe Metusala

5. Și l-a anunțat că el are un fiu care nu se poartă ca ceilalți copii. Acesta nu este un om, a zis el, acesta este un înger din cer, fără îndoială acesta nu este din neamul nostru. Ochii săi sunt strălucitori ca razele soarelui, figura sa este măreață,

³⁵ Aceasta se consideră a fi încheierea cărții originale a cărții, partea care urmează se consideră a fi o adăugire târzie, capitolele 106-108 fiind fragmente din cartea lui Noe.

6. El nu pare să fie din mine ci mai curând dintr-un înger. Mi-e teama ca aceasta minune prevestește unele evenimente de pe pământ.

7. Și acum, o! tată, te rog mergi și găsește-l pe Enoh, bunicul meu și cere-i lui o lămurire, căci el locuiește cu îngerii.

8. După ce a ascultat vorbele fiului său, Metusala a venit să mă caute la marginile pământului, căci el știa că eu eram acolo, și mă striga. La glasul lui am alergat la el și i-am spus: Iată-mă fiul meu, de ce ai venit să mă cauți?

9. Și el mi-a răspuns; Un mare eveniment m-a adus la tine, o minune greu de înțeles despre care am venit să îți cer o lămurire.

10. Ascultă deci o! tată, și află că fiul meu Lameh are un fiu care nu îi seamănă deloc și care pare să nu țina de neamul omenesc. El este mai alb ca zăpada, mai roz ca trandafirul, părul său este mai alb ca lâna și ochii lui aruncă raze ca soarele, când îi deschide umple casa de lumină.

11. Și de îndată ce el a ieșit din mâinile moașei, el a deschis gura și L-a binecuvântat pe Domnul.

12. Tatal său Lameh este îngrozit de aceasta minune, a alergat la mine, necrezând ca acest copil este al lui, ci ca este născut dintr-un înger din cer, și iată eu am venit la tine pentru ca tu să îmi dezvălui adevărul despre acest mister.³⁶ Atunci eu, Enoh, i-am răspuns: Domnul este pe cale să facă o nouă lucrare pe pământ. Eu am văzut într-o viziune. Eu ți-am vorbit de timpurile tatălui meu Jared, de aceia care născuti din cer au călcat în acest timp cuvântul Domnului. Iată ei au facut nedreptăți și au călcat ordinele și au locuit cu femeile oamenilor și au procreat urmași josnici. Pentru aceste crime un mare prăpăd va veni pe neașteptate asupra pământului, un potop îl va inunda și îl va pustii timp de un an.

16. Acest copil care vi s-a născut va fi singurul care va supraviețui acestui mare dezastru împreună cu cei trei fii ai săi. Când toate ființele umane vor fi nimicite, el singur va fi salvat.³⁷ Și urmașii lui vor face copii pe pământul uriașilor care nu s-au născut din spirit ci din carne. Pământul va fi deci pedepsit și toată depravarea va fi spălată.

18. Din acest motiv arată-i fiului tău Lameh că fiul care i s-a născut este într-adevar fiul său, să-i dati numele de Noe, pentru ca el va supraviețui. El și fiii lui nu vor fi părtași la desfrâu și se vor păzi de păcatele care vor acoperi fața pământului. Din nefericire după potop, nedreptatea va fi încă și mai mare ca înainte, căci eu știu că trebuie să vină, însuși Domnul mi-a arătat toate tainele despre acestea și am putut citi în scrisurile din cer.

³⁶ Fragmentul următor nu mai este împărțit în versete în versiunea lui R.H. Charles din limba engleză.

³⁷ Textul în limba engleză nu face cuprinde și versetul 17.

Capitolul 107

1. Am citit că neamurile vor urma unul după altul până când se va ridica o seminție sfântă, până când crima și nedreptatea vor dispărea de pe fața pământului, până când toți vor fi părtați la dreptate.

2. Și acum, fiul meu mergi și anunță-l pe fiul tău Lameh că acest copil care i s-a născut este într-adevar fiul său și că nu este nici o înșelătorie legată de nașterea sa.

3. Și când Metusala a auzit cuvintele tatălui său Enoh, care i-a arătat lui toate secretele, s-a întors plin de încredere și i-a pus copilului numele de Noe, pentru că el va deveni ființa care va fi alinătorul pământului după marele prăpăd.

Capitolul 108³⁸

1. Iată o alta carte pe care Enoh a scris-o pentru fiul său Metusala și pentru cei care vor trebui să vină după el

2. Și să păstreze la fel ca și el cuvântul și simplitatea obiceiurilor lor.

3. Voi cei care suferiți, așteptați cu rabdare vremea când păcătoșii vor dispărea și forța răului va fi nimicită, așteptați ca păcatul să dispară de pe pământ, căci numele lor vor fi șterse din cărțile sfinte, rasa lor va fi distrusă și spiritele lor vor fi supuse caznelor. Ei vor țipa și se vor jeli într-un pustiu nevăzut și vor arde într-un foc care nu se stinge niciodată.

4. Acolo am mai observat că un nor gros, prin care ochii mei nu puteau trece, căci din partea sa de jos nu se putea vedea partea sa de sus. Am mai văzut și flăcările unui foc aprins, asemănător cu niște munți strălucitori, clătinați de un vârtej și împinși la dreapta și la stânga.

5. Și i-am întrebat pe sfinții îngeri care erau cu mine și le-am spus: Ce este această frumusețe? Nu se poate să fie cerul, ceea ce văd eu, acestea trebuie să fie flăcările unui cuptor întins, aud strigăte de durere, strigăte de disperare.

6. Și el mi-a spus: Acolo, în locul în care te uiți, sunt supuse la cazne sufletele păcătoșilor și ale celor care au hulit, ale celor care au fost rău îndrumați, care au stricat ceea ce Domnul le-a spus prin gura profeților Săi.

7. Căci se păstrează în cer listele cu numele lor și cu lucrările lor rele, și îngerii au luat cunoștință de ele și ei cunosc și pedepsele ce le sunt cuvenite, ei știu și ce îi așteaptă pe cei care și-au crucificat trupul lor și care au fost prizonieri de oamenii răi,

8. Pe cei care L-au iubit pe Dumnezeu, care nu și-au pus iubirea în aur și argint, care departe de a-și da corpul desfătărilor acestei lumi, și-au chinuit de bunăvoie trupul cu cazne.

³⁸ Este considerat de către exegeți a fi un adaos târziu la Cartea lui Enoh, fapt pentru care este considerat a fi un apendice.

9. La cei care din ziua nașterii lor nu au căutat să strângă bogății pământești ci s-au privit ca un spirit calator pe pământ. Așa se purtau ei și totuși Dumnezeu i-a pus la numeroase încercări, dar spiritele lor au fost totdeauna găsite curate și nevinovate, pregătite să Îl binecuvinteze pe Domnul,

10. Am însemnat în cărțile mele toată răsplata pe care o vor merita ei pentru că au iubit lucrările cerești mai mult decât pe ei înșiși. Iată ce a zis Domnul: Când erau asupriți de oameni răi, acoperiți de rușine și jigniri ei nu au încetat să mă laude.

11. Acum eu voi ridica spiritele lor până la lăcașul luminii, îi voi schimba pe cei care sunt născuți în întuneric și care nu le-au oferit onoarea la care le dădea dreptul credința lor.

12. Eu îi voi conduce în lăcașul splendorilor pe cei care au iubit Numele Meu, îi voi face să se așeze pe tronul slavei

13. Și îi voi face să simtă o bucurie veșnică, căci judecata lui Dumnezeu este plină de dreptate. El va da credincioșilor Săi o casă fericită,

14. Cât privește pe cei care s-au născut în întuneric, ei se vor adânci și mai mult în întuneric pentru că dreptii se vor bucura de o fericire fără margini.

15. Păcătoșii văzându-i vor scoate strigăte de disperare în timp ce dreptii vor trăi în splendoare și onoare și vor cunoaște pe veci adevărul celor promise de un Dumnezeu pe care ei L-au iubit.

Sfârșit

C. PROBLEME DOGMATICE ÎN CARTEA LUI ENOH

Cartea lui Enoh, fiind o carte cu caracter apocaliptic nu cuprinde în conținutul său prea multe învățături dogmatice, ci un spațiu foarte mare este alocat viziunilor pe care autorul le prezintă, sau parabilelor, care au și ele specific apocaliptic. Cele 108 capitole ale Cărții lui Enoh au mai mult o valoare literară decât una doctrinară. Cu toate acestea, putem spune că există câteva locuri paralele cu cartea profetului Daniel, a cărui primă variantă inițială era mai întinsă decât cea cuprinsă în prezent în canonul biblic, datează aproximativ din aceeași perioadă ca și cartea lui Enoh.

Făcând o analiză sintetică a învățăturile de credință surprinse în această carte, putem să le structurăm în trei teme majore:

1. Ziua apocalipsei și viața de după moarte
2. Angheologia
3. Fiul Omului.

1.1. Ziua apocalipsei

Cunoscută și sub numele generic de Apocalipsa lui Enoh, cel mai mult spațiu este alocat acestei învățături despre Ziua cea mare a judecății. Autorul acestei lucrări, încă de la debutul ei subliniază faptul că apocalipsa este ziua în care vor fi respinse toate răutățile și toate nelegiuirile care au cuprins pământul de-a lungul timpului (1,1). În ziua aceea va fi judecat tot pământul, toată creația, chiar și oamenii care au trăit întreaga lor viață în cucernicie și cu frică de Dumnezeu (1,6).

Cea mai amplă sinteză a învățaturii despre împrejurările în care vor avea loc aceste evenimente o găsim în capitolul 93, în care întreaga istorie a omenirii este văzută ca o succesiune de săptămâni. În ultima zi a primei săptămâni autorul acestei lucrări fixează momentul nașterii sale (93, 3), dar începând cu săptămâna a doua își va face simțită prezența nedreptatea și înșelătoria³⁹. Domnul Dumnezeu, când va vedea toată această răutate că se extinde și stăpânește pământul va trimite asupra

³⁹ Se poate face o asociere cu perioada până la căderea protopărinților noștri în păcatul neascultării

lui un prim sfârșit în urma căruia doar un singur om își găsește izbăvirea (93,4)⁴⁰, și această stare de lipsă a nedreptății se va continua și în săptămâna a treia, la începutul căreia, Dumnezeu va scoate din acest om care a fost izbăvit de la primul sfârșit trimis asupra pământului, tulpina unui popor puternic și drept, care va căuta către puterea lui Dumnezeu (93,5)⁴¹. În cursul săptămânilor a patra și a cincea ceastă seminție aleasă a lui Dumnezeu se va înmulți și se va întări foarte, sfinții și dreptii putându-se bucura de descoperiri diverse care își au punctul de plecare în voința divină (93,6)⁴². În cea de-a șaptea săptămână pe pământ va apărea din nou nedreptatea, dar Dumnezeu va avea grijă de cei drepti și îi va răsplăti din plin pentru suferințele și necazurile pe care le îndură de la cei care fac fărădelegile (93,10), dar va urma o săptămână în care sabia dreptății divine va pedepsi pe cei necredincioși și nedrepți, precum și pe cei care îi asupresc pe cei drepti. (93,12). Ziua cea mare a judecății universale va veni însă în săptămâna a noua, în care lucrările necredincioșilor vor fi șterse cu totul de pe fața pământului (93,14). Nici îngerii nu vor putea scăpa de judecata lui Dumnezeu, ci vor fi aduși în fața tronului slavei Sale, în ultima zi a săptămânii a zecea, și prin ei se va arăta cu adevărat măreția lui Dumnezeu (93,15). La încheierea acestei judecăți universale va urma un șir de multe săptămâni, ale căror număr este fără de sfârșit, în care păcatul va dispărea cu totul iar dreptatea și sfințenia lui Dumnezeu vor pune stăpânire peste toate. (93, 17).

Imaginea apocalipsei nu este surprinsă însă doar în capitolul 93, ci ea se întrecește pe parcursul întregii cărți. Această lucrare apocrifă are însă și multe asemănări cu operele incluse în canonul biblic, așa cum este învățătura conform căreia în această zi a judecății universale, cei aleși⁴³ vor petrece în unire unii cu alții, pe când păcătoșii vor primi pedeapsa pentru faptele lor (60,6), căci în acea zi Domnul Dumnezeu va părăsi locașul Său cel ceresc și va veni însoțit de zece mii dintre sfinții săi îngeri pentru a judeca întreaga creație, pentru a nimici toate orașele de răufăcători și de a condamna toate crimele pe care păcătoșii și nelegiuții le-au făcut împotriva Lui (1,9). Mesajul transmis de întreaga operă este cât se poate de clar: toți oamenii, toată creația va fi judecată după faptele săvârșite, nimeni nu se va putea ascunde atunci de fața lui Dumnezeu (61,12)⁴⁴. Atunci când Domnul va veni în

⁴⁰ Dacă ar fi să facem o paralelă cu istoria omenirii prezentate în cărțile canonice ale Sfintei noastre Biserici, mai precis cu Pentateuhul lui Moise, putem asocia acest eveniment al primului sfârșit trimis de Dumnezeu asupra pământului din cartea lui Enoh cu potopul, iar singurul om care și-a găsit salvarea este Noe, împreună cu fiii săi.

⁴¹ Având o influență rabinică destul de mare, Cartea lui Enoh surprinde pe axa istoriei și momentul chemării poporului ales, ca voință și lucrare directă a lui Dumnezeu

⁴² Această lucrare de descoperire a tainelor lui Dumnezeu în istoria poporului israel poate fi considerată a fi perioada patriarhilor, perioadă în care Dumnezeu își făcea cunoscută voința Sa în mod direct, fără mijlocitori, adică fără intermedierea anghelofaniilor sau a profeților

⁴³ Este un termen destul de frecvent întrebuințat pe parcursul întregii lucrări, însă considerăm că acesta a fost întrebuințat de către R.H.Charles, care a făcut traducerea din manuscrisele originale în limba engleză, pentru a justifica sau a susține învățătura de credință protestantă cunoscută sub numele de predestinație. Neavând posibilitatea de a verifica pe marginea textelor originale, această afirmație a noastră rămâne doar la stadiul de teorie.

⁴⁴ Pentru a se face un studiu comparativ între învățăturile de credință în legătură cu judecata universală din cartea lui Enoh și cele mărturisite de către Biserica noastră ortodoxă propunem următorul text al Sfântului Ioan Gură de Aur: „Când va veni ziua cea mare a judecății, când se va pune scaunul de judecată, când se va așeza pe scaun Judecătorul, când râul de foc va curge pe dinainte și se vor cerceta toate faptele noastre, atunci nu ni se mai îngăduie să ne ștergem și să ne spălăm păcatele; vrând-nevrând, vom primi pedeapsa cuvenită faptelor noastre; nimeni nu va putea mijloci atunci pentru noi, chiar dacă ar fi cineva care să aibă înaintea lui Dumnezeu aceeași îndrăznire ca și bărbații mariși minunați în credință; chiar dacă Noe, Iov sau Daniel s-ar ruga pentru fiii sau fiucele lor, rugămintea lor nu va mai avea nici un folos;

toată sfințenia Sa, El va fi plin de mânie față de cei păcătoși, pe care îi va lovi cu pedepse mari, după măsura faptelor lor⁴⁵, cei care s-au arătat mai înainte prigonitori ai dreptății și s-au arătat a fi nedrepti cu cei credincioși, vor fi stârpiți de pe fața pământului (91,8).

Însuși cuvântul lui Dumnezeu va fi ca o sabie a judecății, căci cei păcătoși și nelegiuți vor fi nimiciți chiar de vorbele care vor ieși din gura Sa și nici unul dintre ei nu va putea sta în fața Sa (62,4). Această judecată nu va ține cond de dregătoriile lumești, ci toți oamenii vor fi judecați după același criteriu: faptele săvârșite în timpul vieții pământești⁴⁶. Nu vor putea scăpa de puterea lui Dumnezeu nici regii, nici principii și nici stăpânitorii acestei lumi, ci din contra, în acea zi li se vor deschide și lor ochii și vor putea vedea slava dumnezeirii și abia atunci vor putea înțelege, când Îl vor vedea pe Dumnezeu sezând pe tronul slavei Sale, precum și pe sfinții din fața Lui care vor fi judecați după dreptatea Sa (62,5).

Această schimbare a ordinii lucrurilor se va face simțită pe pământ nu doar la nivel antropologic, ci transformarea din ziua judecății universale are dimensiuni cosmice. Și natura înconjurătoare va suferi transformări majore, căci munții se vor prăbuși, colinele se vor scufunda, ele se vor topi în fața lui Dumnezeu ca ceara în fața flăcărilor⁴⁷. Tot pământul va fi acoperit de ape, iar toate ființele care locuiesc pe el vor fi judecate (1,6). Domnul Dumnezeu va chema însă la judecată și pe toți puternicii văzduhurilor, pe toți heruvimii, serafimii sau opahimii, pe toți îngerii puterii, pe toți îngerii domniilor, care pluteau încă din prima zi pe deasupra apelor (61,18).

Capitolul 60 aduce un plus de culoare întregii imagini apocaliptice deoarece este prezentată o imagine pe care nu o mai întâlnim nicăieri pe parcursul întregii cărți. În acest loc este menționat faptul că în ziua judecății Dumnezeu va trimite asupra pământului doi monștri răi, creași de puterea lui Dumnezeu (60,12). Unul dintre aceștia este femeiesc iar unul este bărbătesc. Cel femeiesc poartă numele de Leviatan și își are sălașul în adâncul mărilor, la izvoarele apelor, iar cel bărbătesc poartă

atunci neaparut, cei care au păcătuit vor fi pedepsiți veșnic, iar cei care au făcut fapte bune vor fi cinstiți veșnic". (Despre Feciorie, 84 în volumul Despre Feciorie, Apologia vieții monahale, Despre creșterea copiilor, traducere din limba greacă de Pr. Prof Dumitru Fecioru, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii ortodoxe Române, București 2001, pp. 144-145).

⁴⁵ Aici se poate vedea foarte bine influența rabinică la redactarea acestui text, deoarece această imagine a unui Dumnezeu răzbunător, care nu are milă, ci este plin de mânie față de cei care nu împlinesc voia Sa o găsim adeseori și în cărțile canonice ale Vechiului Testament, cu preponderență în perioada profeților.

⁴⁶ A se vedea comparativ următorul text: „*Ce vor face oare în ziua cea înfricoșată, la judecata cea nemitarnică, în fața nemărginitului Judecător, când cortinele Cerurilor se vor strânge și poporul îngerilor se va pogorâ cu Cel Drept, când toate vor fi goale și în văzul tuturor? Atunci nici vorbăria împetrișată a ritorilor, nici mulțimea averii, nimic altceva nu va putea să-l înduplece pe Cel drept. Fiindcă cel Nemitarnic, Care vede cu limpezime toate, va pune înaintea ochilor tuturor toate păcatele ca într-o icoană. Atunci nu va mai fi nici împărat, nici om simplu, nici sărac, nici bogat, nici înțelept, nici neînțelept, ci se vor smulge toate aceste măști și fiecare își va arăta înfățișarea din cele înfăptuite. Nu se vor mai vedea atunci nici coraona, nici visonul. Atunci nu mai vezi pe vreunul umblând în trăsuri și înconjurat de mii de sclavi, preumblându-se cu semeție prin piețe. Ci lepădând toate acestea, fiecare va veni gol și își va avea di fapte pricina, fie de mântuire, fie de pierzare*” (Omilia Sfântului Ioan Gură de Aur rostită în Biserica Sfânta Irina, despre râvna celor prezenți la Biserică și despre ușurarea celor care lipsesc și despre cântare...., în volumul Cateheze maritale, traducerea din limba greacă de Pr. Marcel Hancheș, Editura Oastea Domnului, Sibiu, 2003, pp. 73-74)

⁴⁷ Se poate face o analogie cu proorocia lui Isaia de la 40,3-4, preluată apoi și de Sfântul Luca care pune aceste cuvinte în gura Sfântului Ioan Botezătorul (Luca 3, 4-6)

numele de Behemot și își are sălașul într-un deșert invizibil (60,8). Aceștia vor primi îngăduința lui Dumnezeu să meargă pe pământ și să se hrănească cu cei păcătoși (60,12).

Cu toate că autorul manifestă un interes mai ridicat pentru situația celor păcătoși, totuși există și câteva mențiuni în legătură cu cei credincioși și cu starea lor în vremea apocalipsei. Autorul acestei lucrări afirmă că aceștia vor fi încredințați sfinților și dreptilor și aceștia îi vor feri ca pe lumina ochilor lor până când toată răutatea și toată nedreptatea va fi stârpită de pe fața pământului (100,5).

1.2. Viața de după moarte

Strâns legată de această temă a judecării universale este și aceea despre viața viitoare sau a vieții de după moarte. În această Carte a lui enoh viața viitoare este descrisă în termeni de plăceri trupești, conform cărora oamenii după moarte vor avea copii, numărul lor putând ajunge și la o mie (10,17), vor locui împreună cu Dumnezeu, vor mânca, vor dormi și se vor scula cu Domnul în veacul veacurilor (62,17)⁴⁸. Cu toate acestea, este subliniat faptul că cei ce au murit nu vor mai avea viața tulburată de nenorociri, suferințe sau sărăcie, ci Domnul îi va face pe cei dreți să simtă alături de El o bucurie veșnică și îi va așeza în locașul său cel ceresc (108,13), dar în același timp, oasele lor vor fi pătrunse de un miros încântător și vor avea, ca și strămoșii lor o viață lungă pe pământ (25,6). Sfinții și aleșii vor fi ridicați de la pământ și vor înceta de a-și mai pleca privirea în semn de supunere și umilire căci ei vor fi îmbrăcați cu un nou veșmânt de viață, care este asemănător cu veșmântul lui Dumnezeu (62,18)⁴⁹. Ceea ce aduce nou această lucrare este faptul că se consideră că sunt trei locuri diferite pentru sufletele morților și trei lucruri diferite pentru sufletele dreptilor (22,9). Ceea ce este de remarcat din acest context este faptul că păcătoșii sunt considerați morți, ceea ce ar rezulta că doar dreptii se pot bucura de viața cea veșnică, pe când cei păcătoși, după judecata universală sunt aruncați în temnița morții.

Pentru a face o imagine mai clară a sufletelor în viața de după moarte nu putem să apelăm decât la textul Sfântului Chiril al Alexandriei: „*Dreptii dănuiesc, păcătoșii sunt legați. Dreptii cântă, păcătoșii se tânguiesc... Dreptii au cântarea, păcătoșii au prăpastia. Dreptii în sânul lui Avraam, păcătoșii în torențele de foc ale lui Veliar. Dreptii în odihnă, păcătoșii în osândă. Dreptii se răcoresc. Păcătoșii ard. Dreptii se veselesc, păcătoșii se usucă în întristare... Pe dreptii îi va desfăta vederea lui Dumnezeu, pe păcătoși îi va întrista vederea focului. Dreptii în cămară de nuntă, păcătoșii în haosul înfinit. Dreptii în lumini, păcătoșii în întunecimea furtunii. Dreptii cu îngerii, păcătoșii cu demonii...*

⁴⁸ Făcând referire la cărțile din canonul biblic al Noului Testament, și punând în paralel această învățătură cu cea cuprinsă în textul de la Mc. 12,18-27, vom putea lesne observa că sunt în totală antiteză, căci în privința acestui fapt Mântuitorul a fost cât se poate de intransigent, lămurind clar această problemă că după trecerea la viața veșnică oamenii nici nu se mărită, nici nu se însoară, ci sunt la fel ca îngerii lui Dumnezeu din ceruri.

⁴⁹ A se analiza în paralel următorul text: „*Venind Domnul (la Judecata universală), pe de o parte va arde chipul învățat al lumii, pe de alta o înnoiește, adaptându-o trupului Său înviat și trupurilor celor noi ale oamenilor, a căror înviere tot apropierea trupului Său înviat o va produce, prin puterea ce va iradia din El.*” (Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, Teologia Dogmatică Ortodoxă, vol. 3, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1997, p. 259).

Dreptii în mijlocul luminii, păcătoșii în mijlocul întunericului. Dreptii mângâiați de Mângâietorul, păcătoșii chinuți de demoni. Dreptii în fața tronului Stăpânului, păcătoșii în fața întunericului chinuitor. Dreptii văd pururea fața lui Hristos, păcătoșii stau pururea în fața diavolului... dreptii sunt inițiați de îngeri, păcătoșii de demoni... Dreptii în cer, păcătoșii în abis."⁵⁰

Nu putem încheia acest capitol legat de viața viitoare fără să nu facem câteva referiri și la locul de sălășluirea sufletelor oamenilor care au respectat cuvântul lui Dumnezeu și a celor nedrepti. Privind comparativ aspectul acesta, prezentat în cartea lui Enoch și literatura rabinică vom putea observa că Șeolul nu mai este considerat a fi locuința tuturor morților, ci începe să semnifice locul asemănător Iadului creștin, adică locul de pedeapsă pentru cei care a săvârșit fărădelege.⁵¹

În această lucrare **Raiul** este considerat a fi un loc sfânt, în care va fi răsădită viața, așezat în partea de miazănoapte, către locuința Regelui veșnic (25,5). Acest loc este asemănător unei grădini în care sunt sădiți mulți arbori înalți împodobiți cu flori al cărui parfum este minunat și al căror forme sunt extrem de deosebite și gingașe. Și în mijlocul acestei grădini pomul înțelepciunii, al cărei fructe deschidea mintea celui care se hrănea cu ele (32,3). În acest loc au fost așezați toți sfinții, toți cei aleși, care cântau înaintea lui Dumnezeu, strălucind ca para focului, gurile lor fiind pline de laude pentru Domnul (39,7). În acest loc va fi lumina cea fără de sfârșit și zilele nu vor avea număr. Întunericul se va risipi și lumina va spori în fața lui Dumnezeu și această lumină îi va îmbrăca pe cei drepti cu o slavă fără de asemănare (58,6). Putem spune că această învățătură cuprinsă în cartea lui Enoch nu este foarte diferită de cea propovăduită de Sfânta noastră Biserică Ortodoxă prin sfinții săi.⁵²

Un spațiu mai amplu este alocat însă prezentării învățaturii de credință în legătură cu **iadul**, care este prezentat la început ca un loc în care nimic nu era întreg și în care era un foc imens, dogoritor și mistuitor, în mijlocul căruia era o despicătură uriașă iar coloanele de foc care ieșeau prin aceasta se luptau între ele (21,2) și mai apoi se afundau în genuni (21,8). În alt loc, la 56,8 se afirmă că iadul este ca o vale în care se scurg râuri de foc în care erau înecați îngerii care au dus în greșală pe locuitorii pământului. Un nor gros, prin care privirea nu putea trece era deasupra acestuia prin care nu se putea vedea partea de jos a acestuia, iar dedesubt erau flăcările unui foc aprins, asemenea unor munți strălucitori, clătinați de un vârtej și împinși la dreapta și la stânga (108,4), cu un miros puternic de pucioasă, cu ape învolburate în care ardeau îngerii vinovați de ispită (67,7). Acesta este locul adânc,

⁵⁰ Sfântul Chiril al Alexandriei, Omilia a 14, Despre ieșirea sufletului și despre a doua venire a Domnului.

⁵¹ Pentru studierea eshatologiei din această carte se poate folosi ca material bibliografic și lucrarea The Eshatology of The Similitudes of Enoch, a lui Matthew Black, în Journal The Theological Studies, Oxford University Press, 1952, III, 1-10.

⁵² „Ai auzit de asemenea de câmpiile elisee, de insulele celor fericiți, de livezi, de cununile de mirt, de adierea lină de vânt, de văzduhul parfumat, de cetele celor care locuiesc acolo îmbrăcați în haine albe, care dănuiesc și cântă, și, ca să spun pe scurt, ați auzit de răsplata care se dă celor buni, cât și celor răi după plecarea di lumea aceasta”. Sfântul Ioan Gură de Aur, Apologia Vieții monahale, în volumul Despre Feciorie..., op.cit, p.238; „ Omul locuia cu trupul într-un loc cu totul dumnezeiesc și foarte frumos, iar cu sufletul locuia într-un loc foarte înalt și incomparabil de frumos. Dumnezeu, care locuia în el (în Rai), era casa lui; Dumnezeu era îmbrăcămintea lui cea strălucitoare, harul lui Dumnezeu îl înveșmânta. Se desfăta ca un alt inger cu singurul fruct prea dulce al contemplării lui Dumnezeu, cu această contemplare se și nutrea, aceasta pe bună dreptate s-a numit pomul vieții”. – Sfântul Ioan Damaschinul, Dogmatica, Editura Librăriei Teologice București, colecția Izvoarele Ortodoxiei, 1938, p. 95

spațios, aflat într-un întineric deplin (22,2) în care erau închise sufletele celor păcătoși, care vor dispărea din pământul celor drepiți (56,8) și vor fi lăsați aici pradă durerilor de neîndurat (22,12). Acesta va fi locul de chinuire al tuturor păcătoșilor și al celor care au hulit numele lui Dumnezeu, al celor care au fost rău îndrumați a celor care au stricat ceea ce Domnul a pus în gura profeților săi (108,5). Cu toate că teologia creștină susține aceeași teorie pe care o găsim prezentată și în această carte, considerăm că această concepție despre iad ca foc veșnic care mistuie pe păcătoși este totuși la nivel incipient deoarece Părintele Dumitru Stăniloae ne prezintă o accepțiune academică: „ *Sufletele ajunse în iad după moarte nu suportă chinuri materiale sau un foc material, conform unei învățături dezvoltate mai ales în teologia catolică. E vorba mai mult de neputința sufletelor de a-și îndrepta dorința spre comuniunea cu Dumnezeu ca bun spiritual, rămânând într-un continuu regret că nu se mai poate bucura de plăcerile materiale sau ale orgoliului cu care s-au obișnuit în mod exclusiv. Ele nu pot căpăta gustul bunurilor spirituale, care au ca esență comuniunea cu Dumnezeu, realitatea personală și consistența ipostatică supremă. Iadul este un rău dublu: voința de a săvârși păcatul și durerea neputinței de a-l săvârși. E o atașare la păcatul ce nu mai poate fi săvârșit material, și dei un refuz de a căuta bunurile spirituale.*”⁵³

2.1. Anghelologia

Această temă este foarte dezvoltată pe parcursul întregii cărți. Legende creștine târzii au extras nume de îngeri din această carte, atât pentru îngerii cei buni cât și pentru îngerii cei răi, de exemplu Uriel, care este o figură foarte comună în această carte. Toate revelațiile și descoperirile pe care autorul acestei cărți le prezintă aici sunt rodul acestor puteri cerești care i-au descoperit toate tainele lui Dumnezeu și i-au dat în același timp minte înțeleaptă ca să le poată înțelege (1,2).

Întreaga triadă a sfinților îngeri este împărțită în două cete: îngerii buni și îngerii răi.

Îngerii buni sunt numiți și **îngeri veghetori** deoarece ei sunt cei care supraveghează ca toate poruncile lui Dumnezeu să fie duse la îndeplinire. Capitolul 20 prezintă câțiva dintre îngerii veghetori, precum și activitățile cu care aceștia sunt însărcinați de pronia lui Dumnezeu:

- **Uriel**, unul dintre sfinții îngeri, care comandă strigătele și groaza;
- **Rafael**, unul dintre sfinții îngeri, care comandă asupra duhurilor omenești;
- **Raguel**, unul dintre sfinții îngeri care pedepsește lumea și astrele;
- **Mihail**, unul dintre sfinții îngeri care veghează la virtuțile oamenilor și conduce neamurile; îngerul cel milostiv și răbdător (40,8)
- **Sarakiel**, unul dintre sfinții îngeri care veghează asupra copiilor și oamenilor care au greșit;
- **Gabriel**, unul dintre sfinții îngeri care comandă peste Ikisat, peste Rai și peste heruvimi; care veghează pe toți cei puternici (40,9).

⁵³ Pr. Prof. Dumitru Stăniloae, op.cit. p 177.

Acești îngeri buni, la ziua cea mare a judecății vor primi de la Dumnezeu însărcinarea de a arunca în cuptorul cel dogoritor pe îngerii răzvrățiți (54,6) care nu au ascultat de glasul cuvintelor lui Dumnezeu și au căzut în dizgrația Acestuia. Îngerii sunt numiți copiii ai cerului (61,18) dar în această carte nu sunt menționate decât următoarele cete îngerești: serafimii, heruvimii, puterile și domniile (61,18)⁵⁴. Denumirea de arhanghel o găsim întrebuițată doar o singură dată, cu referire la Mihail (71,3).

Îngerii căzuți sunt mult mai bine conturați deoarece, încă din prima parte a cărții autorul ni-i prezintă ca factori determinanți în răspândirea răutății pe pământ. Aceasta este considerată a fi una din contribuțiile iudaice depre păcatul originar, căci aceștia sunt considerați a fi cei care i-au inițiat pe oameni în misterele răului⁵⁵

Iată numele vinovaților: primul dintre toți este **Semiaza**, al doilea **Artakifa**, al treilea **Armen**, al patrulea: **Kobael**, al cincilea: **Turael**, al șaselea: **Rumjal**, al șaptelea: **Danjial**, al optulea: **Nuqael**, al nouălea: **Baraqel**, al zecelea: **Azazel**, al unsprezecelea: **Armaros**; al doisprezecelea: **Batarjal**, al treisprezecelea: **Basasejal**, al paisprezecelea: **Hananel**, al cincisprezecelea: **Turel**; al șaisprezecelea: **Simapesiel**; al șaptesprezecelea: **Jetrel**; al optsprezecelea: **Tumael**, al nouăsprezecelea: **Tarel**; al douăzecilea: **Rumael**, al douăzeciși unulea **Azazel** (69,2). La aceștia se adaugă însă și alte nume: Numele primului este **Yekum**, acesta este cel care a ademenit pe toți fiii îngerilor sfinți, cel care i-a pus să coboare pe pământ pentru a procrea copii cu ființele umane (69, 4-5); al doilea este **Asbeel**, care a inspirat gânduri rele fiilor îngerilor și îi va pune să întineze corpurile lor împerechindu-se cu fiicele oamenilor, acesta este cel care a ispitit-o pe Eva și le-a arătat fiilor oamenilor uneltele care dau moartea, platoșa, scutul spada și tot ce poate da sau ocoli moartea (69,5-6); **Tenemue**, acesta este cel care i-a învățat pe fii oamenilor ce este amărăciunea și desfătarea și care le-a dezvăluit secretele unei false înțelepciuni, el i-a învățat să scrie și i-a învățat cum să folosească cerneala și hârtia (69,8-10); **Kasaide**, cel care a arătat copiilor oamenilor toate artele diavolești și rău făcătoare (69,16); **Beka** (69,19).

Numărul îngerilor căzuți a fost de 200, iar aceștia au fost la început duduri curate, care locuiau în cer (15,17)⁵⁶, au fost creați de către Dumnezeu, primind îndar de la Acesta viața cea veșnică,

⁵⁴ Învățătura de credință creștină în legătură cu ierarhia cerească este prezentată de următorul text: „Există și alte puteri cărora noi nu le știm nici măcar numele... Știm că există îngeri, arhangheli, tronuri, domnii, începătorii și stăpânii, dar acestea nu reprezintă singurele popoare care se află în ceruri, căci acolo este o înfinitate de neamuri și cete cărora nu li se poate ține socotaeala și pe care nici un cuvânt nu le poate indica. De unde știm că există puteri mai numeroase decât cele cunoscute, unora cărora nu le știm nici măcar numele? Pavel este cel care amintește despre aceasta, când, vorbind despre Hristos, rostește următoarele cuvinte: L-a așezat mai presus decât toată începătoria și stăpânia și puterea și domnia și decât tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor(cf. Efes.1,21). Vezi cum există acolo unele nume care vor fi cunoscute în viitor, dar care acum sunt nedezvăluite?” – Sfântul Ioan Gură de Aur, Despre necunoașterea lui Dumnezeu, traducere, cuvânt înainte și comentarii Walther Alexander Prager, Editura Herald, București, 2004, cuvântarea a IV-a, pp. 86-87.

⁵⁵ Raymond e. Brawn și colab., op. cit., p 101

⁵⁶ A se privi comparativ cu următorul text: „Diavolul a fost la început bun; trândăvind și deznădăjduind a ajuns rău, că nu s-a mai putut ridica din răutatea lui. Că a fost bun, ascultă ce a spus Hristos: Văzut-am pe Satana ca un fulger căzând din cer (Lc. 10, 18). Comparația cu fulgerul arată și viețuirea lui strălucită de mai înainte, și iuțea căderii

peste care moartea nu avea nici o putere (15,6)⁵⁷. Motivul căderii îngerilor prezentat în această carte este acela că au păcătuit cu femei, această imagine nefiind altceva decât o amplă reelaborare a textului de la Fac. 6, 1-4. O parte din îngerii din ceruri, împreună cu căpeteniile lor: **Samyaza**, mai marele lor, **Urakabameel**, **Akibeel**, **Tamiel**, **Ramuel**, **Danel**, **Azkeel**, **Sarakmyal**, **Asael**, **Armors**, **Batraal**, **Anane**, **Zavebe**, **Samsaveel**, **Ertael**, **Turel**, **Yomyael** și **Arazeal** (6,9) și-au ales fiecare câte o femeie și s-au apropiat de ele și au trăit cu ele și le-au învățat vrăjitorii, farmece și însușirile rădăcinilor și ale plantelor (7,1), au coborât din Adis și s-au așezat în apropierea muntelui Hermon (6,6): **Azayel** i-a învățat pe oameni să facă săbii, cuțite, scuturi, platoșe, oglinzi; el le-a arătat cum să facă brățări și podoabe, cum să folosească vopselele, arta de a-și înnegri sprâncenele, de a folosi pietrele prețioase și tot soiul de spoieli (8,1), **Amazarak** i-a învățat tot felul de vrăjitorii, de farmece și însușirile rădăcinilor, **Armors** i-a învățat arta de a dezlega vrăjitoriile, **Barkayal** i-a învățat arta de a urmări stelele, **Akibeel** i-a învățat semnele, **Tamiel** i-a învățat astronomia, și **Asaradel** i-a învățat mișcările lunii (8,3).

În urma acestei uniri păcătoase dintre îngeri și oameni s-au născut uriași care aveau o statură de 300 de coți și care mâncau tot ceea ce produceau oamenii, dar fără a putea cineva să-i sature, fapt pentru care aceștia au început să se întoarcă împotriva oamenilor și să-i mănânce (7,2-4). Acest rezultat al unirii dintre carne și duh vor purta numele de duhuri rele (15,8). Acestea vor fi distruse de către potop, dar spiretele lor nu vor părăsi pământul, ci se vor înmulți în continuare, dând naștere la alte duhuri rele (15,9). Acestea nu vor bea, nu vor mânca, dar nu vor putea fi văzute de toate privirile, cu toate că se vor amesteca printre bărbați și femei, producând multă distrugere (15,12).

Dar iată că pedeapsa lui Dumnezeu nu întârzie să apară căci ei nu se vor putea bucura niciodată de liniște și nici nu vor putea dobândi iertare pentru fărădelegile lor. Niciodată nu se vor putea bucura de urmașii lor, ci vor vedea mereu murind pe cei ce le sunt mai dragi și vor plângre mereu după fiii lor uciși (12,5-6), nu vor mai putea urca niciodată la ceruri, ci vor rămâne pentru întotdeauna încătușați pe pământ, atâta timp cât va exista lumea (14,4), ba mai mult, nici măcar ochii nu vor putea îndrăzni să-i ridice către cer din cauza marelui păcat pentru care au fost judecați de Dumnezeu (13,6). Capitolul 10 cuprinde prezentarea pe larg a pedepsei trimise de Dumnezeu asupra acestor îngeri căzuți: Azazel va fi prins de mâini și de picioare și va fi aruncat în întunericul cel veșnic, părăsit în pustia Dudael (10,4) pentru că el este considerat a fi singurul vinovat pentru întinarea pământului de toate învățăturile acestea greșite (10,9). Îngerii veghetori primesc porunca divină de a prinde pe toți cei care s-au arătat neascultători și să-i încătușeze sub pământ timp de șaptezeci de generații, până în ziua judecății și a sfârșitului lumii (10,12), vor fi aruncați în adâncul unui foc care îi va chinui fără încetare și vor rămâne așa o veșnicie (10,13-14). În această carte este amintit și numele

sale.” Sfântul Ioan Gură de Aur, Omiliile de pocăință, traducere din limba greacă de Pr. Prof. Dumitru Fecioru, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București 1998, Omilia întâi, p.13.

⁵⁷ Din acest text se poate înțelege cât se poate de clar că aceștia nu mai aveau viață veșnică ci au pierdut-o o dată cu alunecarea în păcat, iar o dată cu judecata universală, aceștia împreună cu oamenii necredincioși vor fi stărpiți de la fața lui Dumnezeu.

lui satana, considerat a fi demonul căruia îi sunt supuși îngerii decăzuți (54,6), dar mai mulți îngeri desfășoară misiunea aceasta de adversar al oamenilor și al creației lui Dumnezeu⁵⁸.

3.1. Fiul Omului

Figura acestuia a fost interpretată de mulți cercetători ca fond al folosirii pe care Iisus o face titlului cărții. În cartea lui Daniel (7,13), Fiul Omului este o figură simbolică care îl închipuie pe poporul sfânt al lui Istrel, și această idee este surprinsă de către Enoh care vede în el singurul personaj care îl însoțește pe Dumnezeu: Fiul Omului, la care trimit toate judecățile, cu care cei dreپți locuiesc și care ține în mâna sa cheia tuturor comorilor ascunse. Căci Dumnezeu L-a ales și i-a hărăit o slavă mai presus decât toate făpturile (46,3). El va fi toiagul celor dreپți și sfinți, ei se vor sprijini de el și astfel nu vor mai putea fi clintiți, el va fi lumina neamurilor (48,3). El este considerat a fi Alesul lui Dumnezeu, denumire ades întrebuințată în cursul întregii cărți (40,5; 45,3,4; 48,5; 49,2,4; 51,3,5; 52,6,9; 55,4; 61,9,12,14,18; 81,7), căruia i-a fost încredințată judecarea lui Azazel, el este cel plin de huhul înțelepciunii și al speranței pentru cei dreپți și virtuoși (49,2). Aici Enoch se apropie de Deutero-Isaia, în descrierea pe care acesta o face Servitorului lui Iahve (Is. 42,1), care este ales de Dumnezeu și primește de la El duhul divin, astfel, Enoch anticipă credința creștină de a topi împreună vechi figuri salvifice⁵⁹. Imaginea Fiului omului este cea care domină această imagine apocaliptică creată în cartea lui Enoh, căci el este considerat a fi judecătorul suprem (61,8), va arunca pe cei răi la pierzare (62, 2-4), și va fi mai presus decât toți prinții, principii sau stăpânitorii acestei lumi (62,5). Dreپții vor fi singurii care se vor bucura de venirea Lui căci ei vor fi cei care se vor îndestula din ospățul veșnic (62,13-14).

Ceea ce trebuie neaparat remarcat la acest capitol este faptul că în cadrul acestei lucrări există un text în care un înger al lui Dumnezeu îl numește pe Enoh cu această titulatură de Fiu al Omului (71,14), care face ca înțelegerea textului să fie destul de ambiguă.

Concluzia care se impune de la sine este una singură: Cartea lui Enoh are o importanță deosebită pentru cei care studiază cărțile de factură biblică, dar nu pentru conținutul său informațional la nivel doctrinar, ci doar ca valoare literară, incontestabilă. În Cartea lui Enoh regăsim prezența cristică într-un mod tainic, ca și cum această scriere nu fusese decât o imensă repetiție, un avertisment extraordinar dincolo de timp și de spațiu, adresat tuturor celor care își dau pur și simplu osteneala de a deschide cărțile.

⁵⁸ Putem privi această învățătură de credință în analogie cu textul Sfântului Ioan Gură de Aur: „La început diavolul nu era rău, ci mai târziu și-a adăugat răutatea, de aceea se și numește apostat. Și, deși sunt mulți oameni răi, numai diavolul este prin excelență rău... Pentru că diavolul, fără să fi suferit vreun rău de la noi, fără să poată să ne aducă vreo vină, mică sau mare, când vede că omul este cinstit de Dumnezeu îi pizmuește îndată fericirea. Și poate fi oare o răutate mai mare ca aceasta, să dușmănești și să te pornești cu război împotriva cuiva, fără nici o pricină binecuvântată?” – Despre mărginita putere a diavolului, în volumul Despre nemărginita putere a diavolului. Despre căință. Despre necazuri și biruirea tristeții, traducere de Pr. Dumitru Fecioru, Editura Institutului Biblic și de misiune al Bisericii ortodoxe Române, București 2002, pp. 31-32.

⁵⁹ Raymond E. Brown și colab., op.cit., p. 101.

În ceea ce-l privește pe Enoh, tradiția spirituală afirmă că a fost un mare inițiat care a trebuit să realizeze legătura între cer și pământ. El și-a asumat sarcina dificilă a învățării și ghidării oamenilor, aplanând conflicte și îndemnând mereu la bine și la progres. El era numit „Pacifcătorul”, fiind o ființă umană foarte evoluată spiritual. Acesta a fost probabil motivul pentru care Enoh „a fost luat în ceruri”, unde a primit inițieri și revelații secrete. La revenirea sa, după cum afirmă tradiția spirituală, „Enoh a rămas ascuns și nici o ființă umană nu știa unde anume el trăia, ce făcea și care erau intențiile sale”. Parte integrantă a misiunii sale a fost intensă activitate de răspândire a învățăturilor divine. Există referiri conform cărora el ar fi scris 366 de cărți.

În tradiția iudaică se afirmă că „în timp ce Enoh le vorbea oamenilor, aceștia au văzut un armăsar alb coborând din ceruri, în mijlocul unui vârtej de vânt și de praf. Enoh le-a spus celor ce se aflau acolo că acel armăsar a coborât din ceruri pentru a-l lua pe el într-o lungă călătorie, din care însă el nu se va mai întoarce printre oameni”.

BIBLIOGRAFIE

- *Biblia sau Sfânta Scriptură*, ediție jubiliară a Sfântului Sinod, ediție diortosită după Septuaginta, redactată și adnotată de Bartolomeu Valeriu Anania, Arhiepiscopul Clujului, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București 2004;
- **Black, Matthew** in consultation with **James C. VanderKam** -*The Book of Enoch or 1 Enoch*, A New English Edition, Leiden: Brill, 1985. A major commentary on the whole book of 1 Enoch., preluat de pe <http://orion.mssc.huji.ac.il/symposiums/10th/papers/regev.htm>;
- **Black, Matthew** - *The Eshatology of The Similitudes of Enoch*, în *Journal The Theological Studies*, Oxford University Press, 1952, III, 1-10
- **Brown, Raymond E.; Fitzmayer, S.S. Joseph A.; Murphy, S.J. Roland; E, O. Carm**, *Introducere și comentariu la Sfânta Scriptură*, vol I., Traducere în limba română P. Dumitru Groșan, Editura Galaxia Gutenberg, 2005;
- **Charles, R. H.** (ed.) - *The Apocrypha and Pseudepigrapha of the Old Testament in English*, vol 2, Pseudepigrapha, Oxford: Clarendon, 1913
- **Chiril al Alexandriei, Sfântul** - *Omilia a 14*, Despre ieșirea sufletului și despre a doua venire a Domnului.
- **Cornițescu, Emilian**- *Studiul Vechiului Testament*, Curs pentru Facultățile de Teologie Ortodoxă, curs dactilografiat
- **Kraft, Robert A** - *The Pseudepigrapha in Christianity*, Edited by John C. Reeves, Scholars Press, Atlanta 1994, preluată de pe <ftp://ftp.lehigh.edu/pub/listserv/ioudaios-1/Articles/rkpseud>
- **Ioan Damaschinul, Sfântul** - *Dogmatica*, Editura Librăriei Teologice București, colecția Izvoarele Ortodoxiei, 1938
- **Ioan Gură de Aur, Sfântul** - *Despre Feciorie*, 84 în volumul *Despre Feciorie*, Apologia vieții monahale, Despre creșterea copiilor, traducere din limba greacă de Pr. Prof Dumitru Fecioru, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii ortodoxe Române, București 2001;
- **Ioan Gură de Aur, Sfântul** - *Despre necunoașterea lui Dumnezeu*, traducere, cuvânt înainte și comentarii Walther Alexander Prager, Editura Herald, București, 2004
- **Ioan Gură de Aur, Sfântul** - *Despre mărginita putere a diavolului*, în volumul *Despre nemărginita putere a diavolului. Despre căință. Despre necazuri și biruirea tristeții*, traducere de Pr. Dumitru Fecioru, Editura Institutului Biblic și de misiune al Bisericii ortodoxe Române, București 2002

- **Ioan Gură de Aur, Sfântul** - *Omiliile de pocăință*, traducere din limba greacă de Pr. Prof. Dumitru Fecioru, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București 1998
- **Ioan Gură de Aur, Sfântul** - *Omilia rostită în Biserica Sfânta Irina, despre râvna celor prezenți la Biserică și despre ușurarea celor care lipsesc și despre cântare....*, în volumul Cateheze maritale, traducerea din limba greacă de Pr. Marcel Hancheș, Editura Oastea Domnului, Sibiu, 2003
- **Stăniloae, Pr. Prof. Dr. Dumitru**, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. 3, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1997
- **Stone, Michael E.**, *The Apocripha and Pseudoepigrapha*, preluat după <http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/Judaism/apocrypha.html>.
- *The Book of Enoch*, translated by R.H.Charles, D. Litt., D.D., with an introduction by W.O.E. Oesterley D.D., Editura Society for Promoting Christian Knowledge, London, 1917.
- www.earlyjewishwritings.com/2enoch.html
- www.st-andrews.ac.uk/~www_sd/enoch.html

CUPRINS

I. INTRODUCERE	2
II. PRECIZĂRI TERMINOLOGICE	3
III. IMPORTANȚA STUDIULUI APOCRIFELOR VECHIULUI TESTAMENT ...	6
A. GENERALITĂȚI CU PRIVIRE LA CARTEA LUI ENOH	9
B. TRADUCEREA TEXTULUI	15
C. PROBLEME DOGMATICE ÎN CARTEA LUI ENOH	90
1.1. Ziua Apocalipsei	90
1.2. Viața de după Moarte (Rai și Iad)	93
2.1. Anghelologia	95
3.1. Fiul Omului	98
BIBLIOGRAFIA	100
CUPRINS	102

DECLARAȚIE

Subsemnatul, IORDACHE AUREL IONUȚ, candidat la examenul de disertație la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Patriarhul Iustinian”, din cadrul Universității București, specializarea teologie biblică, declar pe proprie răspundere că lucrarea de față este rezultatul muncii mele, pe baza cercetărilor mele și pe baza informațiilor obținute din surse care au fost citate și indicate, conform normelor etice, în note și în bibliografie. Declar că nu am folosit în mod tacit și ilegal munca altora și nici o parte din această teză nu încalcă drepturile de prioritate intelectuală ale cuiva, persoană fizică sau juridică. Declar că lucrarea nu a mai fost prezentată sub această formă vreunei instituții de învățământ superior în vederea obținerii unui grad sau titlu științific sau didactic.

Semnătura,

Iordache Aurel Ionuț

CURICULLUM VITAE

Nume: IORDACHE

Prenume: AUREL IONUȚ

Locul și data nașterii: Tecuci, jud. Galați, 03.05.1981

Părinții: Jana-Ioana și Ionel-Marinică

Stare civilă: căsătorit

Studii: - Școala generală, clasele I-VIII la Liceul Teoretic „Paul Bujor” din Berești;

- Seminarul Teologic „Sfântul Apostol Andrei” din Galați, promoția 1997-2002;
- Facultatea de Teologie Ortodoxă „Patriarhul Justinian” din București, promoția 2002-2006;
- Studii post universitare, cursurile de Master la catedra de Teologie Biblică în cadrul Facultății de Teologie „Patriarhul Justinian” din București, în perioada 2006-2008

Hirotonit pe data de 21 noiembrie 2006 de către Prea Sfințitul Dr. Casian Crăciun, Episcop al Dunării de Jos, în prezent funcționează ca preot paroh la Biserica Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, din localitatea Moscu, din cadrul protoieriei Tg. Bujor.